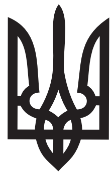

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

За гратами

«Мій син знущань не витримав і помер»

▶ СТОР. 11

Репортер

Київські дворики: на руїнах культурної спадщини

▶ СТОР. 13

Культура

Сто пісень Петра Скубія

▶ СТОР. 18

№ 59 (5309) СУБОТА, 31 БЕРЕЗНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Завтра — День геолога

Геологам, топографам, картографам і геодезистам України

Щиро вітаю багатотисячний колектив геологів, геодезистів, картографів, усіх працівників і ветеранів галузі з професійним святом — Днем геолога.

Ваша повсякденна, самовіддана праця, спрямована на розвиток мінерально-сировинної бази держави, розвідування та відкриття нових життєво важливих ресурсів, примножує соціально-економічну потугу України, забезпечує якісний зміст суспільних перспектив її поступу. Поєднуючи практичні зусилля з глибокими науковими дослідженнями та інноваційними досягненнями, ви провели масштабну комплексну роботу з геологічного вивчення території нашої країни.

Сьогодні, домагаючись раціонального використання надр та збереження природних ресурсів для майбутніх поколінь, ви дієво утверджуєте ресурсну безпеку завтрашнього дня Вітчизни. Реалізовувати свою почесну й відповідальну місію вам доводиться за непростих і нелегких умов, але не маю сумніву, всі труднощі й негаразди будуть успішно подолані, а авторитет професії геолога ще більше зросте.

Бажаю всім вам і вашим родинам творчої наснаги, нових відкриттів, міцного здоров'я, добра і благополуччя.

Голова Верховної Ради України
Володимир ЛИТВИН.

Той, що вітру і сонцю брат

Професія геолога, отого настирливого, невтомного шукача незрівняних надрових багатств — нафти, газу, вугілля, різних руд, золота, зрештою — солі й питної води, позначена ореолом романтики. Як, зрештою, фах артиста, полярного дослідника чи нашого брата — журналіста. Принаймні так було донедавна. Це знайшло відображення навіть у популярних піснях, які співала вся країна. Пригадуєте: «А путь и далёк, и долог, и нельзя повернуть назад. Держись, геолог, крепись, геолог, ты ветра и солнца брат».

Окрім багатих підземних надр, наша країна має міцний науково-кадровий потенціал з великим досвідом польових геологічних, дослідно-методичних робіт і наукових досліджень у сфері прогнозування, пошуків та розвідки родовищ нафти і газу, кольорових і рідкісних металів та інших видів сировини. І це неодноразово підтверджено не тільки на теренах колишнього Союзу, а й у багатьох країнах світу, де працювали і працюють українські спеціалісти.

Завтра у геологів професійне свято. Побажаймо їм, братам сонця і вітру, а також картографам і геодезистам, традиційних для них успіхів та особистого щастя!

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ — НА 15-Й СТОР.

Фото Олега ПАЛЯМАРА.

ПОДІЇ

Охочих отримати «урядову» тисячу розбили на групи

Першими оновити інформацію про себе у Реєстрі вкладників Ощадбанку СРСР зможуть особи, яким на 1 січня 2012 року виповнилося 80 років, — з 2 по 20 квітня 2012 року. Відповідно, цю процедуру зможуть пройти громадяни, яким виповнилося: 70—79 років — з 21 квітня по 20 травня 2012 року; 60—69 років — з 21 травня по 20 червня; 50—59 років — з 21 червня по 20 липня п. р. Вкладники, яким до 50 років, зможуть актуалізувати свої дані у Реєстрі з 21 липня 2012 року. При цьому банк повідомляє, що актуалізація даних здійснюється щодо тих вкладників, які не одержали протягом 2008 року компенсаційні кошти у межах проіндексованих заощаджень (однак не більш ніж 1000 гривень на одного вкладника) і дані про яких внесено до «Реєстру вкладників заощаджень громадян» до 1 січня 2012 р. Щоб дізнатися, де проводитиметься актуалізація, вкладнику необхідно заповнити спеціальну форму на сайті банку або зателефонувати на «гарячу телефонну лінію» за номерами: +38-044-364-21-21 і 0-800-212-000. Лінія працюватиме з 9.00 до 18.00 без вихідних з 2 квітня 2012 р.

Сьогодні люди по всьому світу на годину вимкнуть світло

Так відзначатимуть Годину Землі. Акція має на меті привернути увагу до проблем зміни клімату, забезпечення природними ресурсами й ощадливого до них ставлення. А також — ще раз нагадати, що людина повинна жити в гармонії з природою. Лише тоді вона може розраховувати на майбутнє.

Україна вже четвертий рік поспіль бере участь у всесвітньому русі. Цього разу пройдуть вуличні концерти, велопробіги, перегляд фільмів про охорону природи та багато іншого. Киян, приміром, 31 березня запрошують на перегляд фільму «Планета Земля» Люка Бессона, що відбудеться в арт-хаус кінотеатрі «Кінопанорама». Перегляд розпочнеться о 19.00. Також буде вимкнено освітлення знакових об'єктів міста: Хрещатика, Софії Київської, Арки Дружби народів тощо. У Києво-Печерській лаврі вимкнуть підсвічування дзвіниць, а ще відбудеться концерт дитячого хору. Тим часом кожен особисто може просто запалити свічки та в затишній атмосфері поспілкуватися. «Година Землі» — це більше, ніж година!

Відсутній паркомат — паркування безплатне

Водії — увага: з 1 квітня вносяться зміни до правил оплати послуг з паркування. Віднині продавати паркувальні талони буде дозволено лише шляхом безготівкової форми розрахунків. Це, переконані в уряді, сприятиме детінізації та унеможливить приховування частини коштів, отриманих паркувальниками готівкою.

▶ СТОР. 6

КОРОТКО

■ Російський газ для України в другому кварталі 2012 року може подорожчати ще на 14 доларів — з 416 до 430 дол. за тисячу кубометрів, **повідомляє «Коммерсантъ-Украина».**

■ У черкаських дитячих дошкільних закладах припадає майже 41 тисяча дітей на 41 тисячу місць. Усього в області 697 дитячих садків, 31 з яких не працює, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Україна стала європейським аутсайдером за кількістю людей, які читають книги, **пише журнал «Корреспондент».**

■ Україна та Угорщина спростять перетин кордону на період Євро-2012 **(ZN. UA).**

Через негоду Україна втратила 60% посівів озимої пшениці — Укргідрометцентр *(УНН)*

Зупинити зростання заборгованості у зарплаті

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Народний депутат Микола Шершун (Народна партія) звернувся до Прем'єр-міністра України з проханням переглянути міжбюджетні трансферти для місцевих бюджетів Рівненської області. Парламентарій занепокоєний дефіцитом бюджету Костопільського району Рівненської області, що спричинило заборгованість бюджетних установ району із заробітної плати та сплати за використання енергоносіїв. Про це йдеться у його депутатському запиті до глави уряду Миколи Азарова. За словами народного обранця, нині виникла гостра необхідність перегляду міжбюджетних трансфертів для місцевих бюджетів у Рівненській області з метою збільшення для них дотацій вирівнювання з держбюджету.

«Під час затвердження місцевих бюджетів району через відсутність джерел фінансування не було можливості забезпечити в повному обсязі потребу в коштах на оплату праці працівників бюджетних установ та оплату енергоносіїв відповідно до статті 77 Бюджетного кодексу України на загальну суму 6 мільйонів 101 тисячу гривень по районному, міському та восьми сільських бюджетах», — зазначив М. Шершун.

ФАКТ

Як приклад, він навів ситуацію в Костопільському районі, де заборгованість у зарплаті цього року сягнула 6 мільйонів 101 тисячу гривень.

Він також наголосив, що розрахунковий показник Міністерства фінансів України по видатках, який був доведений для Костопільського району із зростанням 10,8 відсотка до видатків 2011 року, не може забезпечити у 2012 році найменші потреби бюджетних установ.

На переконання народного депутата, для вирівнювання бюджету Костопільський район потребує додаткової дотації у сумі 4 мільйони 812 тисяч гривень, оскільки нестача бюджетних призначень спричинить до кінця року заборгованість бюджетних установ району із заробітної плати та оплати за використані енергоносії. Саме це стало причиною його звернення до прем'єра. «Окреслена ситуація характерна для всіх районів Рівненської області, де я часто буваю як народний депутат України, і вона стрімко набирає катастрофічних масштабів, тому звертаюся до Вас, шановний Миколо Яновичу, з проханням при опрацюванні змін до держбюджету України на 2012 рік за результатами I кварталу врахувати необхідність перегляду міжбюджетних трансфертів для місцевих бюджетів у Рівненській області зі збільшенням для них дотацій вирівнювання з держбюджету», — наголосив Микола Шершун.

Леся КІХНО.

Народний депутат України Микола Шершун вручив матеріальну допомогу трьом матерям і батькові — мешканцям Костопільського району, які не дочекалися своїх синів живими з Афганістану.

На знімку: *Микола Шершун вручає матеріальну допомогу Ользі Кирилівні Прищепі із села Головин Костопільського району.*

Фото Світлани ГОРОШКО.

Комуністи вимагають детального звіту

про рівень пенсійного забезпечення

У ФРАКЦІЯХ

Про це заявив народний депутат України від КПУ Сергій Гордієнко.

«Якщо розібратися в усіх цих підвищеннях і відсотках, то в будь-кого може голова обертом піти. Ось візьмімо хоча б обіцяне главою держави підвищення пенсій на 100 грн. Уряд, ще не відрапортувавши про те, як буде виконуватися розпорядження Президента про перерахунок пенсій тим, хто пішов на заслужений відпочинок до 2008 року, своєю постановою затвердив свій власний перерахунок», — повідомив комуніст.

За словами С. Гордієнка, Закон «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачає щорічне підвищення трудових пенсій у зв'язку із зростанням середньої

зарплати порівняно з попереднім роком.

Уряд, керуючись цією нормою, затвердив підвищення пенсій на 20% від збільшення середньої зарплати, яка за минулий рік зросла на 17,6%, повідомляє пресслужба КПУ. Отже, з 1 березня пенсії виростуть на 3,52% і в тих, у кого вони збільшилися торік на менший відсоток. У абсолютному вираженні збільшення становитиме близько 45 гривень, торкнеться 5 мільйонів пенсіонерів і на ці цілі в ПФ передбачено 2 млрд. грн.

«Начебто все чудово, але якщо згадати про обіцяні Президентом 100 гривень підвищення пенсій, то постає запитання: як першоберезневе урядове підвищення поєднуватиметься з анонсованим першотравневим президентським? При тому що на відміну від урядового підвищення президентське розраховане на 9 млн. пенсіонерів, але на це треба 7 млрд. грн. Такої суми в бюджеті Пенсійного фонду немає», — зазначив Сергій Гордієнко.

Компартія України закликає Президента Віктора Януковича дати оцінку діям уряду й провести детальний аналіз програми підвищення пенсій.

Під партійні парасольки корупціонери не сховаються

У сегменті боротьби з корупцією до відповідальності притягуються всі, хто вчинив правопорушення, незалежно від партійної приналежності. Про це заявив народний депутат від Партії регіонів, перший заступник голови парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Володимир Олійник.

ЦИФРИ

Відповідно до інформації, яку оприлюднив міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко, торік до кримінальної відповідальності було притягнуто 179 депутатів, з яких 85 — обранці від Партії регіонів.

«А чому більше (представників ПР, притягнутих за корупцію за вказаний період. — **Ред.**) — можна зрозуміти. Тому що в 2010—2012 роках до влади прийшла значна частина членів Партії регіонів. А корупція може бути тільки там, де є владні повноваження», — пояснив парламентарій. «Але це не означає, що це явище характерне для Партії регіонів. Це якраз характерно для тих, хто при владі», — додав депутат.

Він звернув увагу на те, що «діюча влада зробила значні кроки щодо вдосконалення правового механізму, тобто прийнято відповідні закони». «Сьогодні вже є факти притягнення до відповідальності не тільки дрібних чиновників, а й високого рівня», — зазначив Володимир Олійник.

Водночас, як повідомляє прес-служба ПР, політик звернув увагу на те, що нинішня опозиція не може сказати, що, перебуваючи при владі, була такою ж неупередженою до представників своїх політичних сил.

Парламентарій також наголосив, що сьогодні «МВС демонструє відсутність політичної заангажованості, виходить із принципу: якщо попався, то свій чи чужий — не має значення». «Закон один для всіх. Оцей принцип повинен діяти», — резюмував В. Олійник.

Надіятись не лише на Європу, а й на себе

Метою опозиційних сил є набрати під час наступних парламентських виборів щонайменше 250—300 голосів, щоб реально змінити ситуацію, сказав під час перебування в Тернополі народний депутат, заступник голови партії «Україна — Вперед!» Євген Суслов.

Він визнав, що зробити це буде складно з кількох причин: економічного тиску на представників опозиції, зневіри виборців, не так багато кандидатів, які б реально могли боротися в мажоритарних округах. А те, що деякі опозиційні партії заявляють, ніби у них є 225 кандидатів, здатних перемогти в мажоритарних округах, швидше побажання, ніж реальність. Несправедливим в «Україні — Вперед!» вважають розподіл квот у Комітеті опору диктатурі, тому й вийшли з цієї організації. Свій крок щодо виходу з парламентської фракції «БЮТ-Батьківщина» Є. Суслов прокоментував так: «Нинішні лідери фракції приватизували фракцію і «Батьківщину» загалом, не дають розвиватися молодим людям, їх не цікавлять нові ідеї». Це підтвердилося, зокрема, під час виборів у Івано-Франківську, Кіровограді, коли політична сила не підтримала своїх молодих членів на місцевих виборах. Вони перемогли, вийшовши з неї. Після виборів ніхто аналізу не робив.

Щодо розвитку новоствореної партії, яку очолила народний депутат Наталія Королевська, то вона буде вірна ідеям соціал-демократії

і залишиться в опозиції. Її позиції в регіонах поки що слабкі, але невдовзі партія представить в областях свою програму. Є. Суслов також заявив, що недавно у Брюсселі мав зустріч з усіма політичними групами, представленими у Європарламенті, ознайомив їх із ситуацією в Україні, але його метою не є ізоляція нашої держави, як це сталося з Білоруссю. «Треба надіятись не лише на Європу, а передусім на себе. Ось чому такими важливими є вибори в мажоритарних округах», — підсумував він.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: під час зустрічі з журналістами.

Фото автора.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 140–річчя з дня народження Соломії Крушельницької

23 вересня 2012 року виповнюється 140 років від дня народження видатної оперної співачки Соломії Крушельницької.

Враховуючи значний особистий внесок Соломії Крушельницької у світове та вітчизняне театральне мистецтво, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 140-річчя з дня народження видатної оперної співачки Соломії Крушельницької.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки і проведення заходів щодо відзначення 140-річчя з дня народження видатної оперної співачки Соломії Крушельницької;

у двотижневий термін після утворення організаційного комітету розробити і затвердити план заходів щодо відзначення 140-річчя з дня народження Соломії Крушельницької, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і творчій діяльності Соломії Крушельницької, та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 140-річчя з дня її народження.

4. Запропонувати:

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 140-річчю з дня народження Соломії Крушельницької;

Національному банку України виготовити і ввести в обіг ювілейну монету, присвячену 140-річчю з дня народження Соломії Крушельницької.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
21 березня 2012 року.
№ 4562-VI.

«Імітаторів діалогу» чекають серйозні висновки

ДЕРЖАВНЕ БУДІВНИЦТВО

«Ми в уряді щоденно переконуємось, що відкритість влади — одна із найзатребуваніших речей. Відкритість — взагалі одна із ключових якостей сучасного суспільства і економіки. Ми переконані, що майбутнє України — за найсучаснішими технологіями в комунікації та управлінні, тому з самого початку своєї роботи ми взяли курс на підвищення відкритості та доступності роботи влади та запровадження всебічного діалогу», — сказав прем'єр Микола Азаров під час круглого столу з обговорення Національного плану дій з впровадження міжнародної ініціативи «Партнерство «Відкритий уряд».

А щоб чиновники не гадали, що це лише слова, наприкінці минулого року прем'єр доручив проаналізувати, як відбувається взаємодія між міністерствами і відомствами та громадськістю. «Я хочу попередити всіх чиновників, які мають намір і в подальшому обмежуватися встановленням формальних зв'язків з громадськістю та імітувати наявність діалогу — стосовно них буде зроблено найсуворіші висновки», — пообіцяв М. Азаров.

За його словами, задля ще більшої відкритості влади планується внести відповідні зміни до законодавства.

При цьому прем'єр, ставлячи себе за приклад підлеглим, зазначив, що регулярно проводить консультації з різних питань з громадськими організаціями та об'єднаннями. «На цих зустрічах я більше слухаю, ніж говорю, оскільки мені надзвичайно важливо знати різні точки зору на проблеми та завдання, які перед нами стоять», — зауважив він та повідомив, що найближчим часом проведе спеціальну зустріч з громадськими радами щодо питань їхньої взаємодії з органами державної влади. Якраз у цьому контексті дуже важливою є підготовка Національного плану дій з впровадження міжнародної ініціативи «Партнерство «Відкритий уряд». «Аналізуючи результати підготовки Національного плану дій, я можу сказати, що перший і найголовніший тест на відкритість ми уже пройшли. Документ, який ми сьогодні обговорюємо, є результатом спільних зусиль уряду і громадських організацій», — сказав М. Азаров.

Нагадаємо, що про приєднання України до багатосторонньої ініціативи «Партнерство «Відкритий уряд» у вересні 2011 року заявив Президент Віктор Янукович. Це передбачає підготовку до 8 квітня цього року Національного плану із впровадження «Партнерства «Відкритий уряд», участь у розробці якого поряд з державними органами беруть близько 50 громадських організацій.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото з сайту «Урядовий портал».

ДОВІДКОВО

Міжнародна ініціатива «Партнерство «Відкритий уряд» (Open Government Partnership) — багатостороння ініціатива, офіційно запроваджена 20 вересня 2011 року. Її пріоритетами є забезпечення виконання урядами конкретних зобов'язань щодо сприяння прозорості державного управління, залучення громадян до участі в процесах державного управління, боротьба з корупцією, використання нових технологій для поліпшення державного управління. До цієї ініціативи приєдналися 50 країн світу, включно з Україною.

Угоду про асоціацію підпишуть після парламентських виборів, а ратифікують — після президентських

Угоду про асоціацію між Україною і Євросоюзом підготували до парафування завдяки консолідованим зусиллям влади, опозиції і суспільства. Про це під час прес-конференції заявила народний депутат Ірина Геращенко («НУ—НС»).

За її словами, незадовільною є інформаційна складова цього процесу. Адже, на жаль, серед політиків і журналістів не так багато експертів у цій темі. Всіх цікавить тільки, буде чи не буде парафована угода, але практично мало хто заглиблюється в її суть. «Повністю цього документа ніхто не бачив, крім невеликої групи фахівців, які його готували. Тому після парафування угоди звертатимемося до Міністерства закордонних справ, щоб вони вивісили її на своєму сайті», — сказала парламентарій.

Народний обранець прогнозує, що Угоду про асоціацію підпишуть після парламентських виборів, а ратифікують — після президентських.

Тема євроінтеграції, на думку народного депутата, стане головною на парламентських виборах, оскільки політичні сили змагатимуться за звання найбільш проєвропейської.

Під час прес-конференції фахівці з питань євроінтеграції звернулися до керівництва держави і Євросоюзу з проханням оприлюднити текст Угоди про асоціацію. Відповідний документ підписали 44 експерти. Вони вважають, що угода має бути доступна для аналізу й обговорення відразу після завершення процедури попереднього голосування української та англомовної версій документа.

Як зазначив науковий директор Інституту євроатлантичного співробітництва Олександр Сушко, після опублікування угоди менше маніпулюватимуть її текстом. Для аргументованої дискусії, на його думку, треба, щоб громадськість, журналісти були ознайомлені з текстом. Проте в дипломатичній практиці не існує офіційного оприлюднення документа до його підписання.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Ірина Геращенко («НУ—НС»): «Треба пам'ятати про переваги, але не треба забувати і про ризики, які існують для української економіки в цьому документі. Тому парламентський телеканал «Рада» має хоча б раз на місяць транслювати програму щодо євроінтеграції».

Протидіяти фальсифікаціям почнуть із Севастополя

Днями в Севастополі відбувся круглий стіл: «Парламентські вибори-2012. Перспективи та можливості опозиційних партій і громадських організацій». Участь у ньому взяли народний депутат Олесь Доній, голова Комітету виборців України Олександр Черненко, представник Інституту розвитку громадянського суспільства й демократії Андрій Фіщук та ін.

Активне, а часом навіть бурхливе обговорення проблем майбутньої передвиборної кампанії й власне волевиявлення вилилося у створення міського комітету протидії фальсифікаціям парламентських виборів. До нього увійшли представники севастопольських міських організацій «Батьківщини», «Фронту змін», «УДАРу», «За Україну!» і «Нашої України».

Для недопущення фальсифікацій під час виборчої кампанії заплановано створити інтернет-портал «День виборів-2012», на якому будуть опубліковані копії (скановані) протоколів із всіх виборчих дільниць і документів, які фіксують порушення виборчого законодавства.

За словами ініціаторів створення комітету, вони готові приймати до своїх лав нових членів — як окремих активних громадян, так і громадські організації, котрі зацікавлені в мінімізації фальсифікацій на майбутніх парламентських виборах в Україні.

Андрій Фіщук, коментуючи факт створення комітету, висловив сподівання, що севастопольську ініціативу підтримають в інших містах і регіонах країни.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Повідомлення

Відповідно до законодавства України Голова Верховної Ради України В. М. Литвин подав декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2011 рік.

Згідно з декларацією, загальна сума його сукупного доходу становить 1 149 990 грн., у тому числі заробітна плата — 286 726 грн., дохід від науково-викладацької та авторської винагороди — 401 556 грн., відсотки по банківських депозитах — 461 708 грн. Доходи дружини — 41 046 грн.

Сім'ї В. Литвина належить квартира площею 259,8 кв. м. Він є власником земельної ділянки площею 4698 кв. м, автомобілів Тойота/Лендкрузер 2008 р. випуску (об'єм двигуна — 5663 куб. см), ГАЗ 21 1962 р. випуску (2445 куб. см), а також гаража площею 18 кв. м.

Його дружина — Т. К. Литвин — володіє земельним паєм 9,56 га на правах спадщини, дачним будинком (277,2 кв. м), елінгом (314,8 кв. м) та нежилим приміщенням площею 25,5 кв. м, а також має в оренді земельну ділянку площею 0,0614 га. Вона є власником автомобіля Крайслер/Крузер 2007 р. випуску (об'єм двигуна — 2429 куб. см).

Сума коштів на рахунках у банках у В. Литвина становить 4 320 062 грн., дружини — 749 669 грн. Їх витрати на утримання майна становлять 64 180 грн.

У НОМЕР

Ю. Тимошенко знову стане перед судом

Прокуратура Харківської області передала до суду кримінальну справу за обвинуваченням екс-прем'єр-міністра України, лідера ВО «Батьківщина» Юлії Тимошенко в покладанні боргів корпорації «Єдині енергетичні системи України» (ЄЕСУ) на держбюджет України. Про це офіційно заявив прокурор Харківської області Геннадій Тюрін. Слухати справу про ЄЕСУ буде Київський районний суд Харкова. До 7-річного строку, який екс-прем'єр відбуває в Качанівській колонії, у разі доведення її провини в ході судового процесу, служителі Феміди можуть додати ще до дванадцяти років ув'язнення. Як начебто малорухома Ю. Тимошенко відвідуватиме судові засідання — поки що невідомо. Але очевидно, що прокуратурою заявлено позов на відшкодування Ю. Тимошенко 19,5 млн. грн. збитків, завданих державі в результаті встановлених злочинів. Законодавством передбачено, що розгляд справи почнеться не пізніше, ніж через 10 днів після передачі до суду, а у разі особливо складних справ — не пізніше, ніж через 30 днів після передачі до суду, зазначив прокурор області.

За словами Г. Тюріна, прокуратура вважає провину Ю. Тимошенко доведеною за п'ятьма епізодами, що стосуються її діяльності в корпорації «Єдині енергетичні системи України». Ю. Тимошенко обвинувачують за ч. 5 ст. 191 (присвоєння або розтрата чужого майна в особливо великих розмірах; карається позбавленням волі на строк від 7 до 12 років), ч. 3 ст. 212 (умисне ухилення від сплати податків особою, яка раніше притягувалася до відповідальності за цей само злочин; карається позбавленням волі на строк від 5 до 10 років), ч. 2 ст. 366 (службова підробка, що призвела до тяжких наслідків; карається позбавленням волі на строк від 2 до 5 років). Усі епізоди належать до 1997—1998 рр. Прокурор також зазначив, що строк давнини у цих злочинах минув, але закон дозволяє Ю. Тимошенко притягнути до відповідальності, оскільки вона вчинила новий злочин, за який нині відбуває покарання.

Як заявив захисник Ю. Тимошенко Сергій Власенко, котрий також був присутній на прес-конференції прокурора області, всі епізоди, в яких обвинувачують екс-прем'єра, уже розглядалися в судах. «Верховний Суд у 2005 р. уже ухвалював рішення закрити кримінальну справу за інкримінованими їй обвинуваченнями», — заявив адвокат. С. Власенко також зазначив, що в 1997—1998 рр. Ю. Тимошенко вже не працювала в корпорації ЄЕСУ, а була народним депутатом. «У справі немає жодних доказів провини Тимошенко», — резюмував він.

Розслідування так званої справи ЄЕСУ відновили в жовтні 2011-го — уже після того, як екс-прем'єра засудили за підписання газових контрактів у 2009-му. Матеріали нової справи Юлія Тимошенко вивчала вже в Качанівській колонії. Щоб обвинувачувана швидше читала, слідчі звернулися до суду. Служителі Феміди встановили, що Тимошенко та її адвокати повинні прочитати справу до 28 березня. Термін минув напередодні.

Юлію Тимошенко обвинувачують в організації заволодіння державними коштами, зловживанні службовим становищем і службовій підробці, а також несплаті податків як ЄЕСУ, так і нею самою. У 2001-му у справі ЄЕСУ Тимошенко вже потрапляла до СІЗО, але тоді довести її вину не змогли.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Вернидубова І. В.:
Мельника Олександра Олексійовича (номер посвідчення 138/43);

народного депутата України Клименка О. І.:
Яструбенка Олександра Васильовича (номер посвідчення 381/21);

народного депутата України Петрука М. М.:
Денисенка Григорія Григоровича(номер посвідчення 184/04).

Управління кадрів.

За словами прем'єра, задля ще більшої відкритості влади планується внести відповідні зміни до законодавства

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення ювілеїв закарпатських письменників Івана Чендея та Петра Скунця

20 травня 2012 року виповнюється 90 років з дня народження видатного українського письменника, кіносценариста Івана Михайловича Чендея.

20 травня 2012 року виповнюється 70 років з дня народження видатного українського письменника, поета Петра Миколайовича Скунця.

Враховуючи важливість постатей Івана Чендея та Петра Скунця для розвитку української літератури, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні ювілеї з дня народження Івана Чендея та Петра Скунця.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні ювілеїв Івана Чендея та Петра Скунця;

у двотижневий термін з дня утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні ювілеїв Івана Чендея та Петра Скунця, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати трансляції тематичних теле- і радіопередач, присвячених життю і діяльності Івана Чендея та Петра Скунця, забезпечивши висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням їх ювілеїв.

4. Запропонувати:

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати поштові марки, присвячені ювілеям Івана Чендея та Петра Скунця;

Закарпатській обласній державній адміністрації та Закарпатській обласній раді організувати упорядкування закладів і вулиць, яким присвоєні імена Івана Чендея та Петра Скунця.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4615-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 125–річчя з дня народження Олександра Архипенка

У 2012 році виповнюється 125 років з дня народження Олександра Порфировича Архипенка - видатного скульптора та художника.

Враховуючи важливість постаті Олександра Архипенка для української культури, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Урочисто відзначити на державному рівні 125-річчя з дня народження Олександра Архипенка.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 125-річчя з дня народження Олександра Архипенка;

у двотижневий термін після утворення зазначеного організаційного комітету розробити та затвердити план заходів щодо відзначення на державному рівні 125-річчя з дня народження Олександра Архипенка, вирішити питання щодо його фінансового та матеріально-технічного забезпечення.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені життю і діяльності Олександра Архипенка, та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 125-річчя з дня його народження.

4. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати поштову марку, присвячену 125-річчю з дня народження Олександра Архипенка.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4613-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення 360–річчя з часу битви під Батогом

У 2012 році виповнюється 360 років з часу битви війська Богдана Хмельницького під Батогом. Враховуючи велике історичне значення цієї події для визволення України від Речі Посполитої та її роль у патріотичному вихованні українських громадян, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити на державному рівні 360-річчя з часу битви під Батогом.

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

у двотижневий термін з дня прийняття цієї Постанови утворити організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення 360-річчя з часу битви під Батогом, включивши до його складу представників центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадськості;

у двотижневий термін після утворення організаційного комітету розробити та затвердити план заходів, пов'язаних з відзначенням 360-річчя з часу битви під Батогом, вирішити питання щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення цих заходів.

3. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України організувати тематичні теле- і радіопередачі, присвячені битві під Батогом, та забезпечити висвітлення в засобах масової інформації заходів, що проводитимуться у зв'язку з відзначенням 360-річчя цієї історичної події.

4. Запропонувати Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати поштову марку, присвячену 360-річчю з часу битви під Батогом.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань культури і духовності.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4614-VI.

Щоб людям на селі жилося краще

САМОВРЯДУВАННЯ

У Новобузькому районі, що на Миколаївщині, немає жодної дотаційної сільської ради. Наприклад, бюджет Софіївки торік по доходах виконано майже на 130 відсотків. Тож виникає закономірне запитання: звідки беруться кошти у сільській глибинці?

Громада просто добре навчилася залучати незадіяні резерви, розповіла «Голосу України» софіївський сільський голова Любов Бурдейна. Насамперед, розібралась, як мати реальну користь від використання земель запасу. Розуміючи, що від оренди землі за межами населеного пункту надходять незначні суми, сільські депутати на засіданні виконкому прийняли рішення виготовити кошторисну документацію для її нормативно-грошової оцінки. З'ясувалося, що орендарі відраховують плату за користування землею удвічі меншу, ніж повинні. Вийшли з пропозицією до райдержадміністрації про внесення відповідних змін, а заручившись розпорядженням голови РДА, уклали угоди соціального партнерства з усіма землекористувачами. Так, нині за один гектар землі уже сплачується реальна вартість — 500 гривень на рік, 100 із яких — залишаються у місцевому бюджеті.

Рада знайшла порозуміння і з кожним сільгосптоваровиробником, представником малого бізнесу, які займаються переробкою продукції на її території. Сільські депутати разом із громадою не один раз запрошували на сходки села місцевих підприємців, спонукаючи їх до відповідальності за стан соціальної сфери. Проведена робота не була марною. Тепер надавати адресну благодійну допомогу землякам на вирішення колективних проблем для них вважається правилом гарного тону.

Софіївська сільська рада немала: до неї входять п'ять населених пунктів, та, тим не менше, жителі кожного з них не обділені увагою своїх обранців.

Стабільне надходження власних коштів дало змогу вдихнути нове життя у Будинок культури. Тепер тут знову відновили свою роботу гуртки та секції, молодь має змогу цікаво і змістовно проводити вільний час, брати участь у художній самодіяльності.

Сільські депутати з місцевого бюджету зобов'язалися повністю відновити і вуличне освітлення. Так, уже мають на руках оплачені технічні умови, щоб протягнути світло вулицями Володимирівки та Володимиро-Павлівки, а от в Ульянівці ліхтарі вже горять. Розпочату торік роботу планують завершити цьогоріч.

На стабільне наповнення місцевого бюджету також «працюють» і соціально-партнерські угоди з іншими — не сільськогосподарськими суб'єктами господарювання. Усе разом і дозволяє постійно виділяти матеріальну допомогу учасникам Великої Вітчизняної війни (яких у громаді 44), утримувати в нормальному стані школи та ФАП, пам'ятники, сільські кладовища. Лише на ремонт шкільного харчоблоку та укріплення будівлі Софіївської ЗОШ сільська рада виділила понад 150 тисяч гривень. Погодьтеся, сума немала. Спрямувати її на потреби одного навчального закладу стало можливим завдяки регулярній сплаті до місцевого бюджету податків ВАТ «Софія-Граніт» та ВАТ «Микитівський гранкар'єр».

Любов Бурдейна працює на посаді сільського голови десь півтора роки. Каже, її робочий день розпочинається вдосвіта і закінчується коли вже темно. Перш ніж прийти на восьму годину в сільраду, вона вже знає про всі проблеми, бо встигає обійти «свою вотчину» та з'ясувати ситуацію «по живому» — поспілкуватись із батьками, які ведуть діток у дитсадок, з учителями, які поспішають до школи, та й просто поцікавитись у односельців, яких зустрічає на вулиці, про їхні клопоти та радощі. Очільниця сільської громади переконана: щоб людям на селі жилося краще, потрібно ширше використовувати можливості самоврядування. А для цього плани у депутатського корпусу повинні бути амбітними.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

ФАКТ

Коштом місцевого бюджету відремонтували півкілометра водогону в Софіївці (а це майже 57 тисяч гривень); зробили поточний ремонт доріг у селах Софіївка та Володимирівка (ще 65 тисяч гривень); полагодили міст через річку Інгул до сіл Щорсове та Володимирівка; спрямували майже 53 тисячі гривень на повноцінне харчування 60 діток Софіївського дошкільного навчального закладу. До речі, 70 відсотків батьківської плати також виділяє сільська рада.

Шанс для гірських доріг

Минулого року було внесено зміни до статті 8 Закону України «Про автомобільні дороги». Ним, зокрема, визначено, що до територіальних автомобільних доріг державного значення мають належати також автомобільні шляхи, які з'єднують об'єкти природно-заповідного фонду з дорогами державного значення. А перелік доріг державного значення, які фінансуються з бюджету країни, Кабінет Міністрів затверджує один раз на три роки.

Це передусім ділянки доріг, які ведуть від смт Буштина до сіл Велика та Мала Угольки, від Нересниці до Широкого Луга та Поляни, від Луга до Косівської Поляни та полонини Урда, від Рахова до Лугів та сідловини під Говерлою, від Лазищини до Козьмещика, від Ясіня до Драгобрата, від Хуста до Долини нарцисів тощо.

Внесені зміни до згаданого закону — це реальний шанс для державного утримання багатьох гірських доріг, які мають не тільки важливе природоохоронне, а й чимале соціальне та туристично-рекреаційне значення. Тому ми звернулися також по підтримку до відповідних державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування в Тячівському, Хустському і Рахівському районах. На сьогодні отримали підтримку лише від Хустської міської ради та Рахівської райдержадміністрації. А відповідь, яка надійшла від Служби автомобільних доріг у Закарпатській області, на жаль, не спрямована на виконання цього закону. Вона більше нагадує формальну відписку про нібито незаперечення щодо включення зазначених маршрутів до територіальних доріг державного значення. Але тут же додається, що пропозиції погоджені із Закарпатською облдержадміністрацією щодо переліку доріг державного значення і направлені до Укравтодору ще 14 листопада 2011 року. Хоча сам закон прийнято лише 20 грудня 2011 року(?!). Тому, очевидно, утримання та ремонт гірських доріг і надалі залишатиметься проблематичним. А шкода, бо ці шляхи, крім іншого, ведуть до єдиного в Україні природного об'єкта Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Букові праліси Карпат та давні букові ліси Німеччини», і їх стан, безумовно, позначатиметься на іміджі України.

ФАКТ

Адміністрація Карпатського біосферного заповідника звернулася до Закарпатської ОДА та Міністерства інфраструктури з проханням внести пропозиції до уряду щодо включення до переліку доріг державного значення шляхи, що ведуть до об'єктів Карпатського біосферного заповідника, загальною протяжністю понад 200 кілометрів.

Федір ГАМОР, директор Карпатського біосферного заповідника, професор.
Рахів
Закарпатської області.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

Чому легше воювати за владу в столиці, ніж навести порядок у своєму домі

Казка про доброго царя, який приїде зі столиці й наведе на окраїнах порядок, продовжує жити й досі. Десятки, сотні звернень чи не щодня лягають на столи канцелярій керівників держави. Львівська обласна рада мало не кожної сесії пише Президенту, Прем'єр-міністру і Голові Верховної Ради з проханням допомогти розв'язати проблеми.

Чому українці вважають, що навіть у регіонах наше життя мають змінити столичні керівники — над цим та іншими питаннями роздумує львівський соціолог Володимир Подгорнов, який проводив десятки досліджень з вивчення громадської думки в західних областях України і має свої рецепти, як спрямувати зусилля людей на конкретні справи. Він добре знає традиції та ментальність галичан, створив один з перших соціологічних центрів у Західній Україні. Нині — керує Українським фондом «Громадська думка».

Столиця диктує свої правила

— Галичина в часи Австро-Угорської імперії мала прекрасний досвід місцевого самоврядування. Жителі міст і сіл без центральної влади самі робили багато конкретних справ. Чому нині Львівщина не показує приклад усій Україні?

— У Львові занадто великі надії покладають на столицю. Очікують, що всі вказівки повинні приходити з центру. І тому всі помисли, щоб взяти владу у свої руки, спрямовані на центр, а тоді розповсюджувати свої ідеї по всій Україні. Але будь-яка столиця ламає людей, які приходять із провінції. Ніхто не змушує їх мінятись — їх купують. Я бачив не одного бідного патріота, який хотів багато зробити для України, але, потрапивши до столиці, швидко починав змінювати свої погляди й обростав усіма атрибутами столиці: дорогою іномаркою, квартирою в престижному районі, дорогими костюмами.

— 90-й рік. Переміг демократичний блок. Львівська обласна рада приймає революційні ухвали, які згодом лягли в основу українського законодавства. Дуже цікавий досвід із приватизації, роздержавлення колгоспів...

— Депутати згодом переїхали до столиці. Не кожна людина витримає спокусу, коли за голосування можна заробити кількасот тисяч доларів. Випробування владою і грошима не всі пройшли. Концтабори і заслання не зламали наших патріотів. Але як тільки вони приїжджають до столиці, стають жити за правилами того світу.

Ви згадали Австро-Угорську імперію. Коли були ще не заселені окремі території, запрошували переселенців на вільні землі, звільняли від податків на 5—10 років, а інколи і на двадцять. А що нині? Дитина не встигла вирости, вона програміст, має якийсь талант і не просить у держави подачок, хоче відкрити свою справу. Ще нічого не почала виробляти, але вже повинна платити податки. Навіть у середньовіччя такого не було.

Ми прикриваємося гаслами: давайте боротися з бідністю! Давайте! Для цього є певні механізми, відпрацьовані ще 500 років тому. Але нема бажання щось змінювати. Невигідно. Збудований світ дає можливість певній частині заробляти халявні гроші, не докладаючи особливих зусиль.

Як впливати на зміни?

— Як же середньостатистичний українець може впливати на ці процеси?

— Не потрібно жодних революцій. Не треба нічого ламати чи кидати каміння. Люди домовляються між собою через Інтернет, газети чи інші засоби масової інформації. Наприклад, нам не подобається цей уряд, бо не туди веде. Люди виходять на вулиці з аркушем паперу, на якому написали, чому уряд повинен йти у відставку. Вийде кілька мільйонів чоловік, посміються, поспівають пісень, постоять 15—20 хвилин. Їх сфотографують з літаків, із супутника подивляться. За такої технології будь-які зміни відбуваються дуже швидко. Люди ще не усвідомили, що в них є механізми, але вони не визначились, чого хочуть. Потрібно сформулювати те, до чого прагне суспільство.

— Маємо хороший досвід інших країн...

— Справді, що таке декларація США? Невеличкий текст — одна сторінка. Чого б ми хотіли, аби не було подвійної моралі? Ми готові бути чесними, якщо з нами будуть чесними. Коли отримуємо паспорт, укладаємо з державою договір. Тільки чому чиновники простягають до нас руки і щось вимагають. Я не романтик, добре розумію звичайну людину і того чиновника, який отримує копійки — 1,5 — 2 тисячі гривень. Коли попрацює п'ять років, йому дозволять красти.

Які основні проблеми місцевого самоврядування у Львівській області?

Використання коштів не за призначенням — 32,20% Несамостійність у прийнятті рішень щодо розподілу коштів — 28,10% Відсутність діалогу з громадськістю — 20,00% Безініціативність — 17, 00% Відсутність кваліфікованих кадрів — 16,70% (З опитування Українського фонду «Громадська думка»)

Невже важко помити місто?

— Повернімось до місцевих проблем. Влада в регіонах може підмести і помити місто, заасфальтувати дороги... Що заважає?

— Щоб стати міським головою чи депутатом, потрібно мати певну суму. Потім її відпрацьовують, а тоді заробляють для себе. Часу й грошей для миття міста не залишається. Скільки Львів пережив міських голів? Що вони зробили? Деколи запитую підприємців: невже важко фасади Львова пофарбувати? Виявляється, для того треба просити дозволу та ще платити.

— Серед депутатів багато бізнесменів...

— Вони турбуються про свій бізнес, створюють для себе пільги, вибивають приміщення та замовлення.

— Можна хоч щось зробити для розвитку приватної ініціативи?

— Суворо не судіть. Дуже багато інтересів. Хоч як це парадоксально, але модель поведінки диктує суспільство. Якби міський голова побачив для себе якусь небезпеку, зважав би на реакцію громади. Але коли хазяїн міста знає, що не постраждає, то чинить по-своєму. Якого міського голову хочуть городяни? Веселого, цікавого, привабливого шоумена. Вони чомусь не хочуть бачити господарника. Нема соціального замовлення на людей, які будуть важко працювати. Суспільство розраховує на мрії про халяву. І вибирає успішних і переконливих халявщиків. Я кажу умовно, якщо ми сьогодні оголосили б недовіру міському голові Львова, яка у нас заміна? Назвіть прізвище цієї людини.

— Я можу намалювати образ такого керівника. Це має бути директор успішного промислового підприємства, де висока зарплата, де створюють нові робочі місця, де конкретне виробництво, а не купи-продай. На конкретному прикладі всі б побачили, що цей завод успішно працює.

— Нас двоє, а вже різні погляди. Я вважаю, що це повинна бути молода людина, з хорошою економічною освітою, зі знанням кількох мов. Це антикризовий менеджер з хорошими зв'язками за кордоном. Але люди зневірились, що влада може щось змінити. Вони хочуть хліба і видовищ. Приходить новий керівник, а з ним купа чиновників з малими зарплатами, які гальмують будь-які рішення.

Чи повернуться заробітчани

— Відомий львівський професор-економіст Віктор Шевчук каже, що зміни в Україні почнуться, коли із-за кордону почнуть повертатися наші заробітчани — вони там пенсії не зароблять. Заробітчани не даватимуть хабарів, бо потом і кров'ю заробляли свої невеличкі капітали. Біля них гуртуватимуться галичани, які розпочнуть впливати на владу знизу.

— Як один з варіантів — згоден. Львів живе частково за рахунок грошей, які передають родичі із-за кордону. Ці гроші поки що працюють на зростання цін та збільшення хабарів. Але чи будуть умови, щоб заробітчани поверталися? У них ще є почуття гідності. Вони навчилися загострено сприймати ситуацію.

Поговоримо про ще кілька факторів. Ми довели все до ручки. Водопостачання, каналізація — у зношеному стані. Як тільки почнуться техногенні проблеми, нам доведеться ставити нові вимоги до влади, до комунальних служб. Нас не цікавитиме, чи хороший це оратор. Ми захочемо бачити на відповідальній посаді професіонала.

Ми повинні думати про механізми. Призначили людину на роботу, а як її здихатися. Ми не знаємо, як відкликати непотрібних. Ми змушені терпіти їх по кілька років. Ось звідки наше безсилля.

Які проблеми найбільше турбують жителів Львівщини?

Безробіття і створення нових робочих місць — 63,10% Охорона здоров'я — 34,40% Соціальна несправедливість — 29,10% Якість комунальних послуг — 27,10% Боротьба зі злочинністю та корупцією — 24,40% (З опитування Українського фонду «Громадська думка»).

Ми на початку 90-х дуже активно займалися глобальними проблемами і, на жаль, забули про інтереси регіону. Якби керували не «червоні» директори, а антикризові менеджери, ми зберегли б і «Електрон», і «Полярон», і «Львівприлад». Львів'яни збирали б «Нокії», обладнання для супутників, комп'ютери. Наші підприємства були б конкурентоспроможними, бо в нас дешевша і кваліфікована робоча сила. У нас краще збирання, ніж у Китаї.

Нам потрібно повернутися до проблем регіону. Це реформа місцевого самоврядування. Галичани повинні зрозуміти, що легше впливати на місцеву владу й добиватися конкретних змін, ніж мітингувати в столиці. Для того треба звільнити достроково хоч одного міського голову чи регіонального керівника. Ми повинні насамперед поховати корупціонера чи диктатора у своєму селі чи районі. І доти, доки його терплять біля своєї домівки, стоятиме «сталін» у центрі.

З шулерами не можна грати в карти

— Місцеві регіональні еліти часто пальцем показують на Київ — це вони такі...

— Легше домовлятися з кимось одним, ніж з усім суспільством. Коли ти домовляєшся з громадою — це політика. Я знаю одного місцевого політика, який обирає собі оточення із блюдолизів, а потім нарікає, що немає з ким працювати, обурюється, чому його зраджують і обкрадають, чому не досягає поставленої мети. Програє вибори, розганяє старих блюдолизів і набирає таким самих нових. Можна особистостей набрати, але з ними важко, бо не заглядатимуть в очі й казатимуть те, що ти хочеш. Що вони можуть запропонувати? Підтасовку на виборах і шулерство у повсякденному житті.

Таке враження, що в нас деколи громада сідає грати із шулерами і не розуміє, що з ними тільки програємо. Ми повинні хоч раз з прапором громадянина України в душі вийти і домовитися. І чесно проголосувати.

— Найактивніші виїхали на заробітки...

— Ви прислухайтеся до тих, хто народився в Україні. Вони відокремились від того суспільства й закрилися у своєму світі. Серед молоді закони подвійної моралі не працюють. Вони чекають, коли звільнять від нашого покоління країну. Вони наведуть свій порядок, який буде орієнтований на кращі світові цінності. Вони працюють програмістами, живуть в Україні, але зарплату заробляють за кордоном. Вони тільки просять, щоб їм не заважали жити. Вони аполітичні, бо не вірять тим порядкам, які їм залишаємо у спадок.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

САМОВРЯДУВАННЯ

Вибори без несподіванок

У Дніпропетровській області в Покровському, Синельниківському, Солонянському та Царичанському районах пройшли позачергові вибори сільських і селищних голів. У П'ятихатському районі відбулися проміжні вибори депутата районної ради.

За результатами голосування Покровську селищну раду очолила Світлана Спажева. Михайлівським сільським головою в Синельниківському районі став Костянтин Сугоняєв. Васильківським сільським головою Солонянського району обрано Юрія Ярошенка. У Царичанському районі на виборах бабайківського сільського голови перемогу здобув Олександр Головко. На проміжних виборах до П'ятихатської райради депутатом обраний Геннадій Бруслік. Усі вони — представники Партії регіонів.

— Довіра громадян — це висока честь і велика відповідальність, — зазначив голова обласної ради Євген Удод. — Упевнений, що новообрані керівники органів місцевого самоврядування докладуть усіх зусиль, щоб зробити життя своїх земляків кращим. Зі свого боку, ми будемо всебічно підтримувати їхні ініціативи, допомагати у вирішенні завдань, які ставлять перед очільниками місцевих рад громади.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Зекономили на транспорті й зарплатах

У Дніпропетровській облдержадміністрації відбулося засідання круглого столу за участі представників громадської ради та різних політичних сил, на якому прозвучав публічний звіт про використання чиновниками коштів державного бюджету в минулому році.

Була, зокрема, оприлюднена інформація про заробітну плату та витрати на транспорт. Середньомісячна зарплата по Дніпропетровській області в 2011 році порівняно з 2010-м збільшилася на 15,1% та становила 2791 грн., при цьому середньомісячна зарплата працівників облдержадміністрації проти 2010 року зменшилася та становила 1661 грн.

Нині головний спеціаліст облдержадміністрації та начальник відділу, завідувач сектору та головний спеціаліст райдержадміністрації отримують мінімальну заробітну плату, яка становить 1073 грн. Видатки на придбання товарів і послуг для утримання ОДА та райдержадміністрацій у 2011 році зменшені на 21,5%, тобто на 1 млн. 255 тис. грн., порівняно з 2010 роком. Також в обл- та райдержадміністраціях на 2012 рік на 50% скорочено фінансування витрат на використання легкового транспорту.

— Відкритий діалог між владою та громадськістю є обов'язковим елементом роботи влади. З 2010 року за ініціативою голови облради Олександра Вілкула ми запровадили практику щорічного звіту перед територіальними громадами, — сказала на засіданні круглого столу керівник апарату облдержадміністрації Надія ПОДОПЛЄЛОВА.

Працює антикорупційна «гаряча» лінія

У Тернопільській облдержадміністрації працює «гаряча» телефонна лінія з питань запобігання та протидії корупції. За номером 52-32-82 щоденно можна повідомити про факти зловживань. А таких є немало. Лише останнім часом на земельних аферах попалися заступники голів райдержадміністрацій у Борщівському і Підволочиському районах, начальник управління земельних ресурсів у Чортківському районі. Влада також сподівається, що на телефонну лінію повідомлятимуть про випадки виплати зарплати у «конвертах».

Ця проблема дуже актуальна. Лише з початку року податкова служба області виявила понад 90 фактів нелегальних трудових відносин та виплату майже 100 тисяч гривень прихованої зарплати. На жаль, відкрито боротися з такими явищами працівники, боячись втратити роботу, не наважуються. Тим часом, у «тіні», незважаючи на активізацію податкової служби, правоохоронних органів, перебуває значний сектор економіки. За словами голови облдержадміністрації Валентина Хоптяна, 70 відсотків випічки хліба здійснюється нелегально. Грішать цим не лише дрібні пекарні, а й великі заводи. На одному з них офіційно оформлено 18 працівників, насправді працює 120. Не набагато краща ситуація з видобувними кар'єрами. Водночас влада обіцяє захистити підприємців, які працюють легально, від усіляких поборів службовців у погонах. Чесно платити податки вийде дешевше, ніж щомісяця класти у кишені представників різних контролюючих органів чималі суми.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Українці зберігають майже 14,4 млрд. доларів, повідомили в Держкомстаті. Громадяни мають на руках від 40 до 60 млрд. доларів. При цьому за минулий рік заощадження населення скоротилися на 29,6%, *пишуть «Комментарии»*

Більше 200 шахтарів евакуйовано, двох госпіталізовано через пожежу на шахті «Степова» державного підприємства «Львівугілля» у селі Глухів Сокальського району Львівської області *(прес–служба Міністерства надзвичайних ситуацій)*

Відсутній паркомат — паркування безплатне

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Щоправда, виконувати вимогу на місцях не поспішають. «Ми мусимо констатувати, що рішення уряду про обов'язкове введення паркоматів не буде виконано на місцях. По всій країні лише п'ять відсотків місць для паркування зараз обладнано відповідними приладами», — **повідомив учора під час прес-конференції Олександр Ігнатенко, начальник Управління благоустрою територій та комунального обслуговування Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.** А тому: «Ми вважаємо так: з першого квітня, якщо на парковці відсутні паркомати, то люди можуть за неї не платити».

Не справилася із поставленим урядом завданням і столиця. На сьогодні, за словами заступника директора КП «Київпарктранссервіс» Дениса Салобаєнка, у Києві обладнано 33 паркувальні майданчики і встановлено тільки 55 паркоматів. Останніх, орієнтовно ще потрібно встановити майже три сотні. Паркувальники нарікають: фізично не встигли це зробити. Просять хоча б до 2013 відкласти вимогу обов'язкового введення паркоматів та автоматичних в'їзних-виїзних терміналів. Чиновники такі аргументи, здається, не сприймають. Нагадують, що на підготовку до таких новацій організаціям було дано понад два роки. А тому, мовляв, якби справді хотіли встановити паркомати, знайшли б на це і час, і гроші.

Щоправда, представники КП «Київпарктранссервіс» із тим, що за відсутності паркомата за парковку можна не платити, не погоджуються. Переконують: подібні заяви ні до чого іншого, як до хаосу на паркувальних майданчиках та зменшень надходжень у бюджет, не призведуть. «У нас існують інші способи оплати: мобільна парковка, талони на годину, місяць, квартал... З 1 квітня ми продовжуватимемо реалізовувати погодинні талони на наших майданчиках», — сказав Д. Салобаєнко. Логіка, мовляв, така: водій дає гроші — отримує талон. І цей талон, буцімто, і є «безготівковою формою оплати». Із цим, щоправда, не погоджуються податківці. Кажуть, безготівкова форма все ж таки означає дещо інше: коли кошти, приміром, через банк чи термінали самообслуговування зараховуються на рахунок підприємства.

Розставити всі крапки над «і» спробував Олександр Ігнатенко:

— У Києві є місця, обладнані паркоматами чи автоматичними в'їзними-виїзними терміналами, і не обладнані. Якщо ми говоримо про останні, не обладнані належним чином, то на них можна не платити. Вони, так би мовити, поза законом. Коли ж паркова обладнана всім потрібним, водій може обрати: або сплатити за паркування через паркомат, або купити наперед чергу безготівковий розрахунок талони.

Ми вирішили і собі перевірити, як столиця готується до змін у системі оплати за паркування. Шукати паркомати пішли на найбільшу «стоянку» Києва — центральні вулиці. На вулиці Богдана Хмельницького один таки знайшли. Із перекладом на англійську мову на ньому розписано всю необхідну інформацію: куди вставляти банкноти, де забирати талон та навіть те, куди його потім у авто покласти (лицьовою стороною догори на панель приладів автомобіля під лобове скло). От тільки скільки не взагали у лобове скло припаркованих авто — талонів не побачили. Натомість тут — аж три живі паркувальники. Поки що, кажуть, працюють за старою системою. Беруть готівку — видають чек. Як буде після 1 квітня, не знають. Мовляв, начальство поки що нічого не казало.

Отож, єдине, що можна сказати точно: з 1 квітня правила оплати за паркування таки зміняться. Щоправда, як засвідчила учорашня прес-конференція, на те, як саме ці новації втілюватимуться в життя, — однозначної позиції немає. Паркувальники, чиновники, податківці — кожен по-своєму трактує поняття «безготівкової оплати». І навмисно чи ні — заплутує простих українців. У такі моменти навіть радісно стає від того, що не маєш власного авто. Принаймні хоча б за те, де, як та скільки платити за паркування, голова не болить.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія **НЕСТЕРЕНКА** (з архіву «Голосу України»).

Дешеві пігулки можуть виявитися ідеєю плацебо

Оголошені реформи у вітчизняній медицині, схоже, тривають. Принаймні структурна оптимізація системи охорони здоров'я. Що відбувається насправді й навіщо? Одержати відповідь на ці запитання від влади хотів би кожен громадянин країни. Адже так чи інакше, всі ми користуємося медичними послугами. На жаль, ясних коментарів із цього приводу немає.

Так, учора перед розширеною колегією Міністерства охорони здоров'я віце-прем'єр-міністр — міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова озвучила свою думку щодо деяких профільних питань. Зокрема, за її словами, МОЗ вивчило європейський досвід продажу ліків за доступними цінами, й найближчим часом буде прийнято постанову уряду про запровадження референтних цін на медичні препарати.

— Держава буде не тільки контролювати ціни, а й регулювати їх. Починаючи від виробника й закінчуючи оптовими й роздрібними націнками, — заявила міністр.

Мовляв, першими подешевшають ліки від гіпертонії, бо це найпоширеніша хвороба в структурі смертності та інвалідності. Але це відбудеться не одразу. А після того, як зі складів продадуть двомісячний запас препаратів даного ряду за старими цінами, щоб уникнути конфлікту з виробниками.

Впровадження референтних цін буде першим етапом державного контролю за ціноутворенням на ринку, сказала вона. Потім, за її словами, буде впровадження компенсації незаможним верствам населення при покупці ліків.

Зазначимо, це далеко не новий «велосипед», який намагається винайти уряд. Регулювати ціни на медпрепарати пробували й раніше. Щоправда, не дуже успішно. Бо в ринковій економіки свої закони. А ціна ліків залежить від багатьох складових. У тому числі й від вартості субстанцій, які переважно закупаються в іноземних виробників, і від накруток аптек... Звичайно, можна домовитися про «народні» ціни на зеленку й валідол із вітчизняними фармкомпаніями. Але для цього їм треба гарантувати щось натомість. Адже працювати собі на збиток ніхто не стане.

А що стосується повернення грошей за ліки малозабезпеченим українцям, так званого механізму реімбурсації, то ідея гарна, але популістська. Сама віце-прем'єр-міністр зізналася, що механізм відшкодування залежатиме від того, яку суму на це виділять із бюджету. До того ж ще потрібно створити реєстр хворих, які зможуть користуватися цією пільгою, і пояснити аптекам, у який спосіб вони одержуватимуть компенсації. І тут без бюрократії не обійтися! Можна тільки припустити, що для визначення статусу незаможного, тобто оцінки його купівельної спроможності, почнуть залучати соціальних інспекторів, про яких говорив віце-прем'єр Сергій Тігіпко. Щоправда, через таку «систему доказів» права на дешеві ліки не виключено, що люди самі почнуть відмовлятися від реімбурсації. До того ж, відповідно до чинного законодавства, низка категорій громадян — інваліди, чорнобильці тощо — мають право на безплатне одержання ліків. Але от скористатися ним можуть не всі через бідність держбюджету.

Ольга ВАУЛІНА.

Ескулап на неповну ставку

У Кам'янець-Подільському районі на Хмельниччині 37 сільських медпрацівників перевели на неповну ставку (тепер щомісяця вони отримуватимуть 75 відсотків від попередньої зарплати). За інформацією головного лікаря Якова Цуглевича, в бюджеті не вистачає понад два мільйони гривень на заробітну плату, тому влада вимушена була піти на такий непопулярний крок.

Незадовго до цього велися розмови про імовірну оптимізацію мережі охорони здоров'я. Заяву з цього приводу зробив голова райдержадміністрації Михайло Желізник, який запевнив: «Доки я буду на посаді, жоден медичний заклад не закриватимуть».

Віра ШПИЛЬОВА.

ФОТОФАКТ

Відвідувачі оглядають експонати виставки, що проходить у рамках цьогорічного щорічного фестивалю еротичного мистецтва «Березневі коти» в Ужгороді.

Фото Сергія **ГУДАКА** (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дівчина працювала в нарколабораторії за дозу

Співробітники лінійного відділу міліції річкового порту «Чернігів» викрили 40-річного зловмисника, який у підвалі власного помешкання облаштував нарколабораторію. У виробництві психотропних речовин йому допомагала 27-річна дівчина. Вона працювала на господаря за дозу, розповсюджувала наркотики. Правоохоронці під час обшуку знайшли каністри з прекурсорами, аптечне та лабораторне обладнання, препарат первентин.

Проти власника «лабораторії» порушено кримінальну справу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Прикордонники знайшли чергову базу нагромадження контрабандного пального

У селі Нижня Герасимівка луганські прикордонники виявили чергове місце нагромадження паливо-мастильних матеріалів і трубопровід. Дізнавшись про місце знаходження бази, правоохоронці вирішили ретельно її перевірити. До складу міжвідомчої групи ввійшли прикордонники відділу «Краснодон» Луганського загону, співробітники СБУ, податкової служби та голова місцевої селищної ради. У ході перевірки території, огородженої парканом, група виявила металеву ємність обсягом в 50 тонн і електронпомпу. Приєднана до неї пластикова труба діаметром 75 мм була закопана на глибину до двох метрів і прокладена у бік державного кордону. Трубопровід загальною довжиною 50 метрів демонтували й знищили. Зараз установлюють причетних до цього осіб.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

ЦИФРА

Більш як 3,5 мільйона гривень

буде потрібно комунальному підприємству «Благоустрій» Севастопольської міськради для підготовки та утримання пляжів у літньому сезоні 2012 року. Основну частину грошей витратять до 25 квітня на поточні ремонти.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Криза мільйонерам не завада?

За підсумками цьогорічної декларуваційної кампанії на Хмельниччині вже з'явилися перші мільйонери — це жителі Кам'янеччини й Городоччини. Їх фінансові активи перевищили відповідно мільйон та чотири з половиною мільйони гривень. Загалом з початку року про свої торішні доходи вже прозвітували понад п'ять тисяч подолян. Їх статки перевищили 130 мільйонів гривень. Найактивніше власні прибутки декларують ті, хто отримував спадщину, надавав в оренду нерухомість та земельні ділянки, продавав рухоме майно.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

У Мелітополі поставлять пам'ятник «черешні–годувальниці»

У Мелітополі оголошено конкурс на ескіз пам'ятника «черешні-годувальниці». Схоже, місцевим ентузіастам сподобався приклад Бердянська, де увічнили пам'ять «бичка-годувальника» і навіть граблів, на які городяни раз по раз наступають.

Мелітополь називають «черешневою столицею», тому тут створять пам'ятник ягоді, що його прославила. Місцеві мешканці жартують: мовляв, хочуть у такий спосіб задобрити «черешневих богів». Адже два роки поспіль з урожаєм колись знаменитої на весь пострадянський простір ягоди було негусто. Як буде цього року, фахівці сказати не готові. Хоча холодна зима не додала мелітопольським садоводам оптимізму.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Найближчим часом буде прийнято постанову уряду про запровадження референтних цін на медичні препарати

Уболівальників лякають дорогими готелями та повіями

В Україні розпочинається новий туристичний сезон. Учора проблеми, пов'язані з відпочинком і прийомом гостей на Євро-2012, обговорювали у Києві під час круглого столу бізнесмени, задіяні у цій сфері, представники центральної влади та регіонів: Криму і Закарпаття.

Непорозуміння почалися відразу. Підбиваючи підсумки останніх великих туристичних виставок, начальник управління з питань європейської інтеграції та туризму і курортів Закарпатської ОДА Олександр Марченко зазначив, що на цих форумах були дуже широко представлені зарубіжні країни, проте лише з десяток українських областей змогли презентувати свої туристичні принади. «Пріоритетом має бути в'їзний і внутрішній туризм. А ми працюємо на виїзд», — підсумував Олександр Марченко. Віце-президент Асоціації лідерів турбізнесу Олександр Новіковський з ним категорично не погодився. За його словами, 55 процентів коштів, які платять наші курортники, щоб відпочити закордоном, залишаються в Україні. Це оплата транспортних послуг, роботи нашого персоналу. Крім того, чи можуть наші готелі запропонувати своїм гостям європейський рівень послуг, риторично запитав пан Новіковський.

Утім, гендиректор видавничої групи «Наш продукт» Олександр Драников переконаний, що нині у західній пресі проти України розгорнуто цілу інформаційну кампанію, щоб знеохотити вболівальників їхати на Євро-2012. Як приклад він навів публікацію флагмана британської жовтої преси газети «Сан» про те, що ледь не всі українські повії хворі на СНІД. «Дойче велле» розповідає про захмарно дорогі українські готелі порівняно з польськими. А держава, тим часом, не поспішає реагувати на такі атаки.

Проте у цього питання є й інший бік. Автор цих рядків, часто подорожуючи, про сервіс в українських готелях знає не зі статей газет «Сан» і «Дойче велле». Так, в Ужгороді одного разу я отримала ключі від номера, не прибраного після попереднього гостя. В Одесі дізналася про існування номерів без вікон. А іншого разу, приїхавши о другій ночі до Південної Пальміри, з'ясувала, що бронювання номеру без попередження скасовано. Одне слово, власникам готелів слід замислитися над рівнем наданих послуг перед тим, як з думкою про Євро підвищувати на них ціни. Тоді й антиукраїнських кампаній у західній пресі поменшає, і кількість відвідувачів зросте.

Тетяна ПАСОВА.

ФОТОФАКТ

У столиці відбулася акція протесту «проти зловживання владою голови Деснянської районної держадміністрації Віктора Жеребнюка», організована громадською кампанією «Форум порятунку Києва» та ініціативною групою району.

Фото Сергія АНІЩЕНКА (Укрінформ).

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

У Черкасах не вщухає конфлікт навколо німецької клініки «Фрезеніус»

Хворі на ниркову недостатність погрожують акціями протесту і продовжують відстоювати своє право лікуватися саме в цьому приватному медичному закладі. Вони вважають послуги «Фрезеніусу» значно якіснішими від тих, що надаються в обласній лікарні, куди їх силоміць намагаються перевести.

Щоб допомогти розібратися в ситуації, що склалася, до Черкас приїздила народний депутат України, голова Комітету з питань охорони здоров'я Верховної Ради України Тетяна Бахтеєва. Парламентарій взяла участь у зустрічі керівництва «Фрезеніусу», представників обласної влади, обласного управління охорони здоров'я та пацієнтів приватної клініки. У ході перемовин Тетяна Бахтеєва звернула увагу німецьких інвесторів на те, що в Черкаській області є достатня кількість комунальних медичних центрів, котрі надають послуги гемодіалізу. До того ж — за значно доступнішою ціною, ніж це робить «Фрезеніус».

Водночас, за словами пацієнтки німецької клініки Галини Опалінської, народний депутат зазначила також, що зарубіжна приватна структура повинна зрозуміти становище держави, в якій зараз сутужно з бюджетними ресурсами. Керівники ж черкаського «Фрезеніусу» нагадали, що упродовж останніх півтора року клініка надає послуги своїм пацієнтам безплатно.

«Якщо обласна влада й надалі відмовлятиметься від співпраці з «Фрезеніусом», — сказала Галина Опалінська, — ми, хворі на ниркову недостатність, прийдемо помирати під вікна облдержадміністрації...»

Щоб остаточно розв'язати вузол проблем з німецьким «Фрезеніусом», до Черкас прибула комісія Міністерства охорони здоров'я України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Чотири театри стали академічними

Дніпропетровському театру одного актора «Крик», Дніпродзержинському музично-драматичному театру імені Лесі Українки та двом криворізьким міським театрам — музично-пластичних мистецтв «Академія Руху» і драми та музичної комедії імені Тараса Шевченка — Міністерство культури надало статус академічних.

— Своїм талантом ви збагачуєте театральну палітру Дніпропетровщини. Ваші високі здобутки є частиною іміджу нашого регіону. Бажаю всім працівникам театрів доброго здоров'я, творчого натхнення, родинного затишку та вдячного глядача! — наголосив голова облдержадміністрації Олександр Вілкул у привітанні до митців.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

На знімку: заступник голови облдержадміністрації Марія Пустова вітає керівника театру одного актора «Крик» Михайла Мельника з високим званням.

Фото прес-служби облдержадміністрації.

Робітники 36 місяців не отримують зарплату

Із 450 працівників авторемзаводу, що перебуває в системі Міністерства оборони України, на сьогодні прохідну підприємства перетинають усього 50. Інші — розбіглися в пошуках роботи. Колектив підприємства не отримує зарплату вже 36 місяців. Як заявив голова профспілкового комітету підприємства, борг у зарплаті сягнув уже 2 мільйонів гривень.

Авторемонтники пікетували будівлю Одеської облдержадміністрації, вони вимагали негайної виплати заборгованої зарплати, призначення нових керівників заводу та призупинення процесу, кінцевою метою якого стане банкрутство заводу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

У Донецьку за сприяння Управління інформаційної політики та з питань преси ОДА відкрилися виставки «Реклама. Поліграфія. Медіа» і «Книга».

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО....

...побільшало злочинців серед неповнолітніх

У лютому цього року неповнолітні Луганщини скоїли на 30 відсотків злочинів більше, ніж за відповідний період торік, причому майже кожен третій підліток зробив це повторно. Начальник відділу захисту прав і свобод дітей прокуратури Луганської області Ольга Гордєєва зазначає, що однією з причин є вживання неповнолітніми алкогольних напоїв. До того ж за останній час почастішали випадки, коли через вживання спиртного у великій кількості діти навіть потрапляли до лікарень. Однак повідомлення про це в органи кримінальної міліції не направлялися, отже, жодної реакції на подібні факти не було. Більше того, прокуратура встановила, що органи міліції не проводять цілеспрямовану роботу з виявлення джерел, де дітям реалізують алкоголь і тютюнові вироби. Недопрацьовують педагогічні колективи окремих установ освіти й батьки неповнолітніх. Протягом минулого року органами прокуратури області порушено 56 кримінальних справ за фактами злісного ухилення батьків від виконання батьківських обов'язків.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

...казки по телефону щомісяця слухає тисяча вінничан

У Вінниці можна послухати казки по телефону, до того ж — цілодобово. Такий проект запровадила одна з місцевих фірм.

— Ця новинка не наша, — каже директор підприємства Олег Трачук. — Дізналися про неї випадково, під час поїздки до Москви. Повернувшись, реалізували те саме в себе і тепер протягом місяця отримуємо приблизно тисячу дзвінків з послугою «Казки по телефону».

Для прослуховування запрограмовано сто казок і стільки ж дитячих віршів українською, російською та англійською мовами. У їх виборі допоміг журнал «Малятко». Дзвінки для мешканців Вінниці безкоштовні, сплачується лише за з'єднання з оператором. Замовити казку на ніч можна у Вінниці по телефону 50-00-95. «Були випадки, коли послугу замовляли навіть з Лондона та Америки», — додає Олег Трачук.

Тепер проект розширили. Зателефонувавши на номер 50-00-03, можна дізнатися інформацію з медицини, а щопонеділка з 17.00 до 18.00 на дзвінки відповідає фахівець. Надають також інформацію про обласну бібліотеку імені Тімірязєва (50-00-92), про вистави в театрі ляльок (50-00-15), про наявність вільних місць у розважальних закладах (50-02-50). У фірмі можна замовити проведення чат-конференцій. Готується до впровадження і «Комунальний проект».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

...вимагачі полювали на студентів

Порушено кримінальну справу проти вимагачів, які тримали у страху студентів. Почалося з того, що спудей одного з тернопільських вишів позичив у знайомого тисячу гривень. Половину віддав, замість решти суми запропонував мобільний телефон. Позичальник його узяв, але боргу з хлопця не списав. Натомість почав переслідувати студента. Разом з двома спільниками кредитор вивіз студента до лісу, поставив на коліна і поранив його з пістолета. Юнака змусили написати боргову розписку, нібито він позичив тисячу доларів, а не гривень.

Студента іншого вишу змусили написати розписку про те, що він винен 20 тисяч доларів. Той покинув навчання і переховувався у селі. Оскільки вимагачі хвалилися перед жертвами нібито наявністю зв'язків у силових структурах, то вони деякий час не зверталися до міліції. Зрештою, всетаки написали заяву. Трьох зловмисників затримали під час передачі 400 доларів. У них вилучили шість мисливських рушниць, кастет, чотири пістолети, набої, електрошокери, валюту та автомобілі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На Дніпропетровщині добуватимуть золото. Обласна рада дала дозволи держпідприємству «Північгеологія» на вивчення та дослідно–промислову розробку двох родовищ *(Радіо «Свобода»)*

Французька співачка Патрисія КААС може взяти участь у Міжнародному музичному фестивалі «Crimea Music Fest», що відбудеться в АРК, *повідомляє наш кримський кореспондент Роман ЧЕРЬОМУХІН*

Суд закликають звільнити дельфінів із неволі

Окружний адміністративний суд міста Києва виніс рішення про відкриття судового провадження за позовом Київського еколого-культурного центру та «Екоправо-Київ» у справі столичного дельфінарію «Немо». Відповідачем виступає прокуратура Голосіївського району Києва. Екологи налаштовані довести в суді, що прокуратура не реагувала належним чином на неодноразові звернення природоохоронних органів та громадських організацій з приводу необхідності закриття київського дельфінарія «Немо», котрий, на їхню думку, працює в порушення багатьох законів і не має дозволу на свою діяльність від екоінспекції, санепідстанції, будівельної інспекції та пожежників.

— Він будь-якої миті може згоріти чи розвалитися, поховавши під собою сотні невинних жертв-киян і гостей столиці, прокоментував ситуацію «Голосу України» еколог Володимир Борейко. Санепідстанція Голосіївського району міста Києва винесла рішення про закриття дельфінарію, проте його не виконано. Тоді санепідстанція звернулася по підтримку в прокуратуру, проте остання проігнорувала звернення санлікарів.

Тим часом у пресі з'явилася інформація, що у столичному зоопарку також планують збудувати дельфінарій. З цього приводу екологічні активісти навіть провели низку акцій протесту біля стін Київської міської державної адміністрації. Вони запевняють, що це черговий комерційний проект, де дельфінів утримуватимуть у неволі в неприродних для них умовах. До того ж тварини вимушені будуть знаходитися в обмеженому просторі, брати участь у виступах, система тренувань яких заснована на відчутті голоду. Постійний стрес, неякісне ветеринарне забезпечення, шумове забруднення, нестача руху, шкірні захворювання, хвороби внутрішніх органів є причиною передчасної загибелі дельфінів. Активісти нагадують, що дельфіни занесені до Червоної книги України, Червоного списку Міжнародного союзу охорони природи, Червоної книги Чорного моря тощо. А вилов дельфінів у природі заборонений спеціальним мораторієм Міністерства охорони навколишнього природного середовища України. Утримання дельфінів у дельфінаріях суперечить статтям 7, 8 та 25 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження».

Нагадаємо, в'язні дельфінаріїв потрапляють туди здебільшого з чорного ринку, де життя одного дельфіна оцінюється в 25 тисяч доларів. Тож, на думку екологів, треба не відкривати нові в'язниці для тварин, а закривати ті, що існують, а для дельфінів мають негайно створити реабілітаційний центр.

Екологи кажуть, що цей судовий процес, у разі позитивного його вирішення, може створити прецедент. Адже в Україні масово, особливо у курортних регіонах, відкриваються приватні дельфінарії. Мета їхніх власників — вдало поексплуатувати беззахисних тварин і непогано на цьому заробити. При цьому ніхто не переймається, чим це загрожує дельфінам, які фактично перебувають у в'язниці.

Марина КРИВДА.

Чотирипудовий артбук

Складно уявити, що нині, коли книги не купуються, а переважно скачуються, а замість гарних палітурок маємо електронні планшети, ще хтось створює рукотворні книги. Це сприймається як диво. Натомість завідувач кафедри книжкової графіки та дизайну друкованої продукції Володимир Стасенко **(на знімку)** таким дивам навчає.

Він із гордістю показує роботи своїх вихованців — студентів Української академії друкарства. Вони створюють справжні сучасні манускрипти. Один з них — чотирипудова кована книга «Страсті Христові» — представлена на виставці артбуків «Книга художника» в Музеї книги і друкарства України. Вона має унікальний кований замок, на якому кріпляться сторінки і водночас його можна використовувати як ручку для перенесення. Щоправда, підняти її одній людині важко. Сторінки зроблені із висічкою, кожна з них доповнює сюжет попередньої. А на звороті міститься чеканний текст. Автор цієї дивовижної дипломної роботи — магістр Роман Андрієвський.

Анастасія СИРОТКІНА.
Фото автора.

Голова Дніпропетровської облради ініціює дискусію про земельну реформу

Голова Дніпропетровської обласної ради Євген Удод презентував Громадську платформу впровадження земельної реформи. Цей проект створено з ініціативи обласної влади та Міжнародного центру перспективних досліджень за підтримки міжнародного фонду «Відродження». До Громадської платформи увійшли члени громадських організацій, що представляють інтереси фермерів та сільгоспвиробників регіону.

— Земельна реформа є сьогодні одним з глобальних перетворень у нашій державі. Відповідно, ми розуміємо, що великі зміни неможливі без максимального залучення зацікавлених сторін, обговорення питань, які виникають у процесі реформування, — наголосив на прес-конференції голова облради.

Євген Удод зазначив, що платформа створюється, щоб донести до зацікавлених сторін позитивні моменти земельної реформи, а також проводити її постійний моніторинг і не допускати порушення прав учасників процесу.

Він нагадав, що меморандум про створення Громадської платформи було підписано 15 березня цього року між ініціативною групою і Дніпропетровською обласною радою. Усі пропозиції, що надходитимуть від учасників діалогу, будуть згруповані за трьома напрямками: ті, що можна вирішити на місцях; ті, що знаходяться у компетенції обласної ради, та ті, які необхідно вирішувати на рівні держави.

— Ми будемо вносити пропозиції щодо змін до законопроектів, і, упевнені, новий земельний документ стане насправді народним, адже у його обговоренні братимуть участь усі, хто відчуває себе причетним до землі, — наголосив Євген Удод.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.
Фото прес-служби обласної ради.

Зліва направо: ***з журналістами спілкуються голова Союзу сільськогосподарських підприємств Дніпропетровської області Віктор Карпенко, директор Міжнародного центру перспективних досліджень (МЦПД) Віра Нанівська, голова Дніпропетровської обласної ради Євген Удод, голова Державного агентства земельних ресурсів України Сергій Тимченко.***

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Ряди псевдочорнобильців рідшають

Понад сто тисяч гривень як пенсії виплачено в Ємільчинському районі псевдочорнобильцям, які підробили документи, необхідні для набуття групи інвалідності, пов'язаної з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, шахрайським шляхом отримали фіктивні довідки до актів огляду медико-соціальної експертної комісії. Це виявили працівники управління державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України в Житомирській області.

В іншому районі кримінальну справу порушено проти працівників Пенсійного фонду — за службову недбалість, що спричинила тяжкі наслідки. Тут з вини окремих службовців у період з жовтня 2009-го по вересень 2011 року семеро жителів району незаконно отримали групи інвалідності. Їм було призначено та виплачено відповідні пенсії на загальну суму 166 тисяч гривень.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Озеленять Кіровоградщину

Депутати Кіровоградської обласної ради, члени постійної комісії з питань екологічної політики та раціонального природокористування хочуть залучити всі територіальні громади області до регіональної ініціативи «Чиста та зелена Кіровоградщина». Основна мета — облаштувати в районах нові зелені зони й навести лад у тих, що вже існують. Місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування слід своєчасно придбати посадковий матеріал, вирішити організаційні питання та визначити майбутніх балансоутримувачів лісових насаджень, наголосив голова Кіровоградської обласної ради Микола Ковальчук.

Спершу вирішили озеленити територію біля пам'ятного знака «Географічний центр України», що у Добровеличківському районі. Там до чергової річниці Чорнобильської катастрофи висадять ліс.

Лариса РОМАНЮК.

ЦИФРА

268 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

— у таку суму оцінили правоохоронці збитки, заподіяні державі в результаті вирубки в Криму 570 дубів. Незаконним промислом займалися десять осіб, діями яких керував лісничий. Порушено кримінальну справу. Шкідникам природи загрожують штрафи або позбавлення волі на термін до трьох років.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Кір розгулявся серед студентів

Найбільше вогнищ захворювання на кір на Тернопільщині зареєстровано в організованих колективах, зокрема у Тернопільському національному педагогічному університеті, Центрі професійно-технічної освіти, Технічному коледжі національного технічного університету. Загалом з початку березня захворіло більш як 150 осіб — практично стільки, скільки за попередні два місяці.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Вирішили створити свою газету

Львівська обласна рада прийняла ухвалу про заснування свого друкованого органу — «Львівщина. Газета Львівської обласної ради». Видаватиме її комунальне підприємство облради «Телерадіокомпанія «Львів-ТБ» за кошти обласного бюджету. Піти на такий крок депутатів змусила ситуація, яка склалася в країні зі свободою слова. Олігархічні видання відмовляються друкувати важливі рішення органів місцевого самоврядування, а також писати про діяльність рад. На Львівщині дійшло до того, що деколи чиновники йдуть на поклон до місцевого олігарха, аби не потрапити у скандальні передачі чи на сторінки друкованих видань. Таким чином олігархи змушують місцеву владу до них прислухатися. Іноді доходить до абсурду: відверті шахраї стають героями приватних ЗМІ, а порядних людей змішують з болотом, бо вони не йдуть на поступки грошовим мішкам. Свого часу було доведено телерадіокомпанію Львівської облради «Львів-ТБ» до ручки — її позбавали ліцензії на телепростір. Тепер комунальне підприємство змушене просити ефірний час у комерційних телекомпаній. Спрямовуватиме роботу газети «Львівщина» редакційна колегія, до складу якого увійдуть авторитетні галичани.

Богдан КУШНІР.
Львів.

На думку екологів, треба не відкривати нові в'язниці для тварин, а закривати ті, що існують

Німеччина поки що не хоче нашої євроінтеграції

Ще до того, як Євросоюз і Україна парафували угоду про асоціацію, глава парламентського комітету зі справ ЄС Гюнтер Кріхбаум в інтерв'ю «Deutsche Welle» заявив, що подальша ратифікація цього документа в німецькому Бундестазі на даному етапі... неможлива. Саме його комітет повинен дати рекомендації німецькому парламенту щодо голосування за або проти ратифікації угоди після того, як 30 березня в Брюсселі керівники делегацій від України і ЄС парафували її.

На запитання: «Чи рекомендував би він як голова профільного комітету Бундестагу німецькому парламенту ратифікувати дану угоду?» парламентарій заявив: «На даний момент, звичайно, ні».

«У Європейського Союзу є певні стандарти й цінності. Україна заявляє про своє прагнення дотримуватися цих цінностей. Йдеться про принципи правової держави, демократії, дотримання свободи слова та багато що інше. Ми хочемо бачити відповідні зусилля і серйозний прогрес, підтримку громадянського суспільства. Усього цього ми зараз не бачимо. На жаль», — пояснив Кріхбаум.

За його словами, справи проти екс-чиновників Юлії Тимошенко і Юрія Луценка — «лише верхівка айсберга».

«Йдеться, насамперед, про розвиток незалежного правосуддя, структур правової держави, про свободу ЗМІ. Спроби залякування — неприпустимі», — заявив німецький депутат. «Повинна бути можливість вільного розвитку неурядових організацій і фондів», — додав він і назвав «неприйнятним» інцидент із керівником представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні Ніко Ланге, котрого «без будь-яких підстав не пускали в Україну за вказівкою СБУ».

Кріхбаум зазначив: «Якщо Україна хоче їхати в Європу, то не слід включати задній хід. Треба прийняти цінності й стандарти, на яких стоїть Європа». «Я хочу лише підкреслити позицію німецького уряду, який заявляє про неможливість підписання угоди про асоціацію», — сказав він.

«Без позитивного вотуму Бундестагу уряд не зможе схвалити цей документ... Я не думаю, що уряд підписуватиме щось, що не буде мати підтримки парламентської більшості», — додав Кріхбаум.

Вишлють до Гази

Палестинська активістка Хана Шалабі, яка перебуває в ув'язненні в Ізраїлі, погодилася припинити голодовку в обмін на висилку до Гази.

Член угруповання «Ісламський джихат», 30-річна жінка була затримана 16 лютого й відтоді перебувала під адміністративним арештом без пред'явлення обвинувачень. Її голодовка тривала півтора місяця, угоди було досягнуто після того, як Шалабі госпіталізували у зв'язку з різким погіршенням стану здоров'я, **повідомляє Євроньюс.**

ФОТОФАКТ

Учасники церемонії від'їзду мобільних клінік для тварин, які попрямують до України на виконання меморандуму, підписаного між Міністерством екології та природних ресурсів і міжнародною організацією Vier Pfoten International.

Фото Укрінформ.

Фото надано Посольством України в Австрії.

Заарештовано Сергія Мавроді

Московська міліція заарештувала Сергія Мавроді. Поки що тільки за несплату податків. Але головному авантюристові пострадянського часу знову загрожує тюремний термін. Фінансові піраміди — головна пристрасть його життя.

Сергій Мавроді знаменитий тим, що наприкінці минулого століття, в 1990 році, на руїнах Радянського Союзу створив фінансову піраміду, в якій брало участь 15 мільйонів вкладників. «Геній авантюри» паразитував на людських вадах — на жадібності, ненажерливості, користолюбстві.

У лютому 1994 року акції МММ надійшли у вільний продаж. Народ під тиском агресивної і талановитої реклами (хто не пам'ятає телевізійного Льоню Голубкова?) ринувся добувати «легкі гроші».

Російський Центробанк тоді повідомляв, що вкладникам МММ удалося акумулювати «третину бюджету Росії», а зростання цін на акції Мавроді сягнуло астрономічних цифр — вони збільшилися у 127 разів.

Сергій Мавроді керував своєю імперією тільки по телефону. Гроші зберігав у картонних ящиках з-під телевізорів у підвалах звичайних житлових будинків. У Росії не було губернатора, який би не був залучений до кооперативу «МММ».

Коли Сергія Мавроді заарештували в серпні 1994 року в Москві, сотні тисяч людей вимагали його звільнення. Геніальний шахрай пішов іншим шляхом. Він зумів за великі гроші зареєструватися кандидатом у депутати Державної Думи й був обраний у нижню палату. За нього проголосували понад 90 відсотків виборців.

Але незабаром його позбавили депутатської недоторканності. Тоді протягом 10 років Сергій Мавроді переховувався від правоохоронних органів. Перебуваючи в міжнародному розшуку по лінії Інтерполу, Сергій Мавроді створив всесвітню відому піраміду — віртуальну фондову біржу. В результаті компанія Western Union не встигала підвозити готівку літаками. Знову було ошукано 273 тисячі осіб.

10 січня 2011 року Сергій Мавроді оголосив у своєму блозі про намір створити нову міжнародну фінансову піраміду МММ-2011, яка запрацювала в багатьох країнах СНД. У тому числі, й в Україні.

Сьогодні у своєму відеощоденнику Мавроді розмістив звернення, у якому нагадав, що його борг за цивільними позовами становить близько мільярда рублів і що йому заборонено залишати межі РФ. Офіційний сайт Сергія Мавроді заблоковано.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

У Франції мати автомат Калашникова не обов'язково

Масові арешти ісламістів тривали вчора вранці на заході й півдні Франції, у містах Тулуза, Нант і Ле Ман. Масштабну операцію було організовано Центральним управлінням внутрішньої розвідки республіки й спеціальним підрозділом французької поліції РЕЙД, **передає Євроньюс.**

Тільки в одній Тулузі правоохоронні органи затримали понад 20 ісламських фундаменталістів. Затримані входили до ісламістського угруповання «Форсан Аліза», розпущеного французьким урядом у вересні 2011 року. Поліція підозрює, що вбитий «тулузький терорист» був пов'язаний із цим рухом.

«Я можу повідомити, що під час операції було вилучено кілька видів зброї, включаючи автомати Калашникова. Я вважаю, якщо ви живете у Франції, в міському районі, вам зовсім необов'язково мати вдома автомат Калашникова», — заявив Президент Франції Ніколя Саркозі й закликав співробітників правоохоронних органів бути уважнішими до прихильників радикального ісламу. Зокрема, «тулузький терорист» потрапив під спостереження французьких спецслужб уже давно, однак вирішили, що він є людиною, яка не здатна переступити закон.

ФОТОФАКТ

Іспанська поліція затримала учасника організованого профспілками загальнонаціонального страйку, спрямованого проти заходів бюджетної економії та реформ трудового законодавства.

Фото TANJUG (Укрінформ).

Чавес пригрозив націоналізувати компанії, які підтримують опозицію

Президент Венесуели Уго Чавес попередив, що націоналізує банки й приватні компанії, котрі підтримують опозицію у країні. **Про це повідомляє AFP.** Їхніх він не навів. За час керівництва Венесуелою Чавес вже націоналізував найбільші компанії в низці галузей, у тому числі нафто- і золотодобувній, будівельній, фінансовій, сільськогосподарській.

Як передає Dow Jones, Чавес зазначив, що має інформацію про «кампанію насильства», що її нібито збирається розв'язати опозиція для дестабілізації обстановки напередодні президентських виборів. Вони у Венесуелі відбудуться 7 жовтня, і Чавес, який раніше вже тричі обирався на цю посаду, має намір брати в них участь. За даними останніх соцопитувань, за нього на майбутніх виборах збираються проголосувати 45 відсотків венесуельців, а за лідера опозиції Енріке Каприлеса — 31 відсоток. Близько 25 відсотків опитаних поки що не визначилися зі своїм вибором.

ПЛАНЕТА

Генуезька фортеця в Судаку поповнить список спадщини ЮНЕСКО

Генуезька фортеця може потрапити до списку пам'ятників Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Про це повідомив перший радник представництва Європейського Союзу в Україні Леон Лора Хосе Роман, котрий брав участь в обстеженні об'єктів культурної та археологічної спадщини Криму, **повідомляє Курортно-інформаційний центр Криму.**

Зокрема, з ініціативи Міністерства культури України та уряду Криму експертами Євросоюзу було проведено дослідження об'єктів, які можуть бути включені в список всесвітньої спадщини. Результати оприлюднені нещодавно. За словами Леон Лора Хосе Романа, Бахчисарай і Бахчисарайський район, як єдиний об'єкт, проходять процедуру аналізу на внесення до списку ЮНЕСКО. «У них дуже великі шанси потрапити до цього списку», — відзначив Леон Лора Хосе Роман. І додав: «Ми вважаємо, що культурна спадщина — це дуже важлива ніша. І Крим повинен зробити все можливе, щоб представити свою культурну спадщину туристам».

Довідка. В 1972 році ЮНЕСКО прийняла Конвенцію про охорону всесвітньої культурної та природної спадщини, що набула чинності в 1975 році. Майже щорічно Комітет Всесвітньої спадщини проводить сесії, на яких визначають об'єкти програми —природні або створені людиною. Головна мета списку Всесвітньої спадщини — зробити відомими й захистити об'єкти, які є унікальними у своєму роді.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Ультиматум військовій хунті Малі

Лідери Західної Африки вживають термінових заходів для припинення заворушень у Малі. На вулицях столиці тривають зіткнення прихильників і противників перевороту. Економічне співтовариство країн Західної Африки (ЕКОВАС) поставило в четвер ультиматум військовій хунті Малі, яка скинула законно обраного президента країни Амаду Тумані Туре, і пригрозило ввести «дипломатичні й фінансові санкції» стосовно путчистів, якщо ті «не відновлять конституційний порядок протягом 72 годин», **передає Євроньюс.**

Як повідомив голова комісії ЕКОВАС Кадре Дезіре Уедраого: «Посли країн — членів ЕКОВАС будуть відкликані з Малі для консультацій. Усі поїздки членів хунти в країни співтовариства заборонять». Напередодні малійські повстанці-туареги з сепаратистських угруповань оточили місто Кідаль — важливий стратегічний пункт на півночі країни.

Кідаль із минулого тижня оточений повстанцями, які хочуть домогтися широкої автономії для північних районів Малі. У четвер через маніфестації на підтримку військової хунти, котрі проходили в самому місті та в аеропорту Бамако, було скасовано візит до Малі делегації глав низки африканських держав для проведення переговорів про врегулювання кризи. Літак з африканськими лідерами був уже в повітряному просторі Малі, коли вирішили його повернути.

Президента обвинувачують у плагіаті

Президента Угорщини Пала Шмітта позбавляють ученого ступеня. Його підозрюють у плагіаті під час написання докторської дисертації. Це не перший випадок, пов'язаний з обвинуваченнями в плагіаті провідних європейських політиків. На хвилі подібного скандалу в березні минулого року подав у відставку міністр оборони Німеччини Карл-Теодор цу Гуттенберг, **повідомляє Євроньюс.**

Учора під будинком Міністерства внутрішніх справ України відбувся мітинг активістів організації «Дорожнього контролю», від правоохоронців вимагали взяти під контроль хід кримінальної справи про напад на лідера організації Ростислава Шапошникова

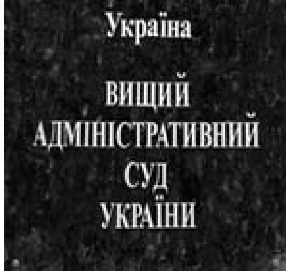

Вищий адміністративний суд України відмовився визнати незаконним указ Президента Віктора Януковича, відповідно до якого він скасував святкування Дня свободи 22 листопада («Історична правда»)

Нема чого на дзеркало нарікати, коли халат заплямований

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

«Хороші вказівки дають не меншу користь, ніж хороші приклади».

Сенека.

Після виходу статті «Медицину вилікує сімейний лікар» («Голос України» від 14.07.2011 р.), ми чекали реакції від Міністерства охорони здоров'я. Її, на жаль, не надійшло. Але ж в публікації йдеться не тільки про чудовий досвід Вознесенської центральної райлікарні, на базі якої з 2000-го успішно працюють п'ять амбулаторій сімейної медицини. Саме на це починання, до речі, звертав увагу Президент Віктор Янукович, закликаючи галузеве відомство «максимально поширювати досвід... Миколаївської та іншої областей».

На першу публікацію відмовчалися...

Як воно поширює можна судити на прикладі Києва. Тут буквально під носом можновладців два роки тужаться й ніяк не являть світу сімейного лікаря. То немає приміщень для амбулаторій, то обладнання.

ДО УВАГИ МІНІСТРА

Під час аудита працівники Рахункової палати опитали 700 пацієнтів. Більш як 90% з них заявили, що за свої кревні купували 13 із 18 найменувань витратних матеріалів, закуплених установами за кошти субвенції. Кожний четвертий респондент стверджував, що на вату, марлю, бинти та інше він витрачав від 25 до 100 грн.

На 2012-й держбюджет виділив на медицину близько 10 млрд. грн. Ще майже 3 млрд. заплановано субвенцій місцевим бюджетам від державного.

Запитання не заради запитання: чи потрібні взагалі субвенції таким безталанним розпорядникам?

Отут би міністерству й підметушитися, «максимально поширити досвід» вознесенців. Але, схоже, воно всім надало право «вариться у власному соку», не утруджуючи себе навіть обов'язком відреагувати на пропозицію піонерів сімейної медицини.

Вознесенці, скажімо, через «Голос України» просили дозволити їм створити медичний комплекс, до якого увійшли б сільські установи. Він, на їхній погляд, повинен мати статус юридичної особи та функціонувати на засадах комунального підприємства з контрактною формою роботи.

У згаданій газетній публікації йшлося й про пропозицію запровадити договірні взаємовідносини між медиками та пацієнтами. Думка чиновників щодо цього невідома. А от колишній заступник міністра, не мудруючи лукаво, мені прямо заявив: «Хочуть самостійності, виходу з-під контролю. Хто їм дозволить?».

Авжеж, так звані зміни, під час яких прагнуть закрити геть усе під виглядом оптимізації — це реформатори можуть. А от віддати фінанси, повноваження на місця — прошу не турбувати. Адже тоді і міністерство, і регіональні управління із сьогоднішніми роздутими штатами доведеться секвеструвати. Так і на систему зазіхнете. Ніз-зя!

А можна зняти із плечей медпрацівників рутинний вантаж у вигляді інформацій, звітів та іншого паперового словоблудства? Адже на писанину витрачається, за твердженням лікарів, до 80% робочого часу. Один із екс-міністрів обіцяв, що з паперотворчістю буде покінчено найближчим часом. Змінилися відтоді три очільники відомства. На прохання підлеглих, які стогнуть від хронічної «епістолярної» хвороби, верхи вже не відгукуються. Принаймні ця проблема, як і вищеназвані, не стала предметом обговорення київських бюрократів, які не удостоїли парламентське видання хоча б відпискою.

...на другу — відписалися

Це зволили зробити підлеглі екс-міністра Олександра Анищенка через два місяці після публікації матеріалу «Дефіцит коштів і бездарність керівників» («Голос України» від 19.10.2011 р.).

У ньому акцентувалася увага на проблемах поборів у лікарнях і майже відкритих торгів довідками в поліклініках; тіньового бюджету галузі в розмірі 3 млрд. грн. на рік; про нецільове використання бюджетних коштів; про злочинну безконтрольність, безвідповідальність керівників галузі тощо.

Але у відповіді директора департаменту фінансово-ресурсного забезпечення МОЗ Олега Левицького ми знайшли відповідь («у межах компетенції») лише на одне питання: як держава піклується про медиків. Надбавки за вислугу років від 10 до 30% середнім фахівцям; підвищення окладів і надбавки лікарям; кратні виплати молодим фахівцям ...

Слуги Гіппократа, мабуть, усміхаються, читаючи ці рядки. Кожний з них скаже, що підвищення на папері спричинило фактичне зниження сум, що їх одержують у касира. А обіцянки пільг, декларації про забезпечення житлом, разовою адресною допомогою взагалі викликають, либонь, гомеричний сміх. Але зараз не про це.

Дефіцит коштів не заперечується, але гроші в галузі є. Безталання керівництва — от що істотно погіршує ситуацію в медицині.

Автор у згаданій жовтневій статті про бездарність керівників наводив дані, м'яко кажучи, неефективного використання коштів зі скарбниці — департамент їх «не побачив». Можливо, нові факти, оприлюднені Рахунковою палатою, прокоментують керівники відомства? А заодно повідомлять, які пільги, нагороди, посади одержали порушники фінансової дисципліни минулого року.

Аудитори намагалися розібратися, чого в забезпеченні установ не вистачає більше — грошей чи відповідальності розпорядників. Висновки робіть самі.

Я б у гінекологи пішов

Гріх засуджувати практикуючих лікарів, медсестер у поборах, вони гідні співчуття. Але не всі. Окремі затребувані фахівці від смішної зарплати давно б відмовилися. Кажу про слуг Гіппократа, які під'їжджають до непоказного фасаду лікарні на іномарці.

Ви, читачу, часто наївно запитуєте: звідки в суддів, «ментів», прокурорів гроші на джипи? Звідти ж, звідки у процвітаючих хірургів, дантистів, анестезіологів, гінекологів. Різниця, принципова, у тому, що виродки в погонах наживаються за рахунок зловмисників, беручи в них відкупні, а люди в білих халатах багатіють за рахунок тих, хто вижив та вилікувався. Гонорар від вдячних пацієнтів — чесно зароблена доплата до принижуючої гідність подачки від держави.

Нині дедалі голосніше говорять про те, що висококваліфікований медпрацівник, до якого стоїть черга хворих, повинен одержувати в рази більше за сірих колег.

Фахівця, на роботу якого немає нарікань, потрібно стимулювати. Це справедливо!

До облупленого лікарняного під'їзду зможуть під'їжджати на престижних авто більше професіоналів. Але хто й за якими критеріями оцінюватиме їх знання та вміння? Головний лікар, він же Бог і цар? Тоді цей почин, вибачте за тавтологію, почине в бозі.

Немає нічого гіршого за єдиноначальність у таких сферах, як медицина та освіта. Ви знаєте, як там бояться керівника, як перед ним стеляться і знімають капелюх? У його руках — дати надбавку чи зняти, відзначити старанних чи не помітити пеньок в оці у вигляді хронічного порушника; поліпшити умови праці за державні кошти або зобов'язати зробити ремонт кабінету за свій рахунок. Запевняю вас, такий виборчий підхід панує в більшості медзакладів. І хто, думаєте, серед колег буде кращим, шанованим і, відповідно, забезпеченим? Той, у кого погляд раболіпного й краватка у вертикальному положенні...

...В одній столичній поліклініці лікарка відмовилася здавати гроші на подарунок керівникові. Шукає роботу...

...У лікарні Запоріжжя хірург не поділився гонораром з головним лікарем. Сьогодні він оперує винятково соціально незахищених...

...Дніпропетровську я з перших вуст почув історію про купівлю-продаж посади. Не терапевта, не ЛОР-лікаря, не педіатра. Гінеколога. Покупцеві сказали: «Треба 10 тисяч «зелених». Він відповів: «Є! Але 7,5 тисячі». «Тоді й ставка в тебе буде відповідна — 0, 75», -- обрадував продавець, він же головний лікар. І відразу уточнив, що на потреби злиденної лікарні покупець зі своїх 800 гривень, що їх одержує на руки, повинен буде щомісяця відстібати 250.

Єдине, що утішає покупця — працює за фахом. Є шанс одержати ставку, зібравши відсутні 2,5 тисячі «зелених». А ще йому з липня підвищили зарплату на 20 гривень...

Цією бувальщиною я навряд чи здивував міністерських працівників, які краще за мене знають що, де й почім. Тоді чому нічого ніде не змінюється на краще? Чи не тому, що князьки на місцях малу порошинку в оці неугодного бачать, а у своєму — й пенька не помічають? Звернутися б таким до офтальмолога.

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ФАКТ

За висновком Колегії Рахункової палати, механізм придбання витратних матеріалів для закладів охорони здоров'я при використанні коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам Львівської, Івано-Франківської та Чернівецької областей, який використовує МОЗ, є затратним, неефективним і таким, що знижує відповідальність місцевих органів влади за матеріально-технічне забезпечення медичних установ.

Управління охорони здоров'я цих областей не врахували потреби медичних закладів при формуванні та підготовці до МОЗ заявок на витратні матеріали. У результаті в одних утворювалися надлишки, в інших їх гостро бракувало.

МОЗ та його управління розпоряджалися субвенцією вкрай неефективно. Наприклад, через несвоєчасний розподіл коштів між регіонами понад 4,5 млн. грн. у 2010 році повернуто до державного бюджету як невикористані. Водночас міністерство централізовано закуповувало витратні матеріали за цінами, значно вищими, ніж у областях.

Аудитом встановлено, що у лікарнях Чернівецької області та м. Івано-Франківська простоює і не використовується через неготовність приміщень рентгено-флюоскопічне обладнання на суму майже 10 млн. грн.

Загалом у 2010-2011 роках у названих регіонах з порушенням законодавства та неефективно використано 59,4 млн. грн. і 7,9 млн. грн. відповідно, що становить 65% від загального обсягу виділених субвенцій.

«Мій син знущань не витримав і помер»

ЗА ҐРАТАМИ

Триває розслідування за фактом загибелі киянина Тараса В. у Бучанській колонії. «Голос України» від 24.03.2012 року вже повідомляв про цей жахливий випадок. Нині прокуратура з метою з'ясування обставин порушила кримінальну справу. Щоправда, поки в діях співробітників установи ознак злочину не виявлено. За інформацією Державної пенітенціарної служби, чоловік помер від «геморагічного панкреатиту». Це хвороба, яку діагностують у тих, хто зловживає алкоголем. Однак родичі загиблого переконують: Тараса жорстоко вбили працівники колонії.

Що трапилося того вечора у в'язниці, невідомо. Зі слів матері загиблого пані Світлани, близько 18.00 Тарас і його співкамерник Сергій закінчили роботу на складі металу. Потім вони попрямували в житлову зону через контрольно-пропускний пункт. Однак там між ними і адміністрацією колонії виникла конфліктна ситуація. «Їх помістили в приміщення у вигляді клітки і почали сильно бити. Мені розповідали, що Тараса катувало 6 чоловік. Били кийками та ногами. Сергій прийшов до тями вже в приміщенні санітарної частини. А мій син знущань не витримав і помер», — зазначила крізь сльози «Голосу України» пані Світлана.

Тіло сина віддали жінці аж через 5 днів. Весь цей час, кажуть у Бучанській колонії, проводилася судово-медична експертиза. Вона ознак насильницької смерті не виявила. «Однак це не правда. Адже в нього понівечене обличчя. Видно, що його сильно побили», — зазначила жінка. В свою чергу, правозахисник Олена Повідайчик стверджує: керівництво в'язниці намагається приховати злочин. Мовляв, разом із Тарасом ледь не вбили і Сергія. Хлопцю й донині зле. Крім того, йому постійно погрожують розправою. Оскільки про подробиці інциденту він повідомив правозахисникам і родичам Тараса.

Однак у Державній пенітенціарній службі своя версія: «...На місці події було встановлено, що 16 березня близько опівдня невстановлені особи на територію колонії здійснили перекид півлітрової пластикової пляшки з невідомою спиртовмісткою рідиною. Двоє засуджених вжили отриману рідину та в стані сильного алкогольного сп'яніння були доставлені до чергової частини установи. Згодом (враховуючи неадекватну поведінку засуджених) вони були поміщені до ізолятора. При огляді стану дотримання правопорядку в камерах, один із засуджених був виявлений без ознак життя, смерть якого констатував викликаний із міжобласної лікарні при установі черговий лікар. Одразу до місця викликали слідчо-оперативну групу Ірпінського МВ ГУ МВС України в Київській області. Під час огляду тіла ознак насильницької смерті виявлено не було. 19 березня судмедекспертом Київського обласного бюро судово-медичної експертизи встановлена причина смерті — геморагічний панкреатит. За фактом смерті засудженого прокуратурою Київської області проводиться перевірка. На сьогоднішній день інший засуджений, учасник подій перебуває в задовільному стані», — повідомили в прес-службі відомства.

Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова також нині з'ясовує обставини смерті киянина в Бучанській колонії. На її думку, висновок експертів стосовно смерті Тараса є сумнівним. Адже родичі та дружина померлого стверджують, що на цю хворобу засуджений ніколи не страждав. «Остаточні висновки можна буде зробити лише після отримання результатів призначених гістологічного та токсикологічного досліджень», — йдеться у повідомленні Н. Карпачової.

Тим часом правозахисники б'ють на сполох. Вони стурбовані зростанням числа смертей у місцях позбавлення волі. «Так, за останній рік в українських установах, які підпорядковані Державній пенітенціарній службі, зросла кількість суїцидів — із 44 у 2010 році до 59 випадків у 2011-му», — зазначив нещодавно на прес-конференції голова правління правозахисної організації «Донецький Меморіал» Олександр Букалов.

Також правозахисник зауважив, що ДПтСУ подає в офіційних звітах мінімальну кількість скарг щодо умов утримання, у той час як органи прокуратури виявляють за результатами перевірок сотні різноманітних порушень. «Це свідчить про те, що листування в'язнів перебуває під тотальним контролем адміністрації виправних колоній», — зауважив О. Букалов.

Олександр ПЕКНИЙ.

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Наркотики не мають кордонів

П'ять дніпропетровських наркоділків тривалий час утримували лабораторію з виготовлення синтетичного зілля. Щомісяця вони збували до півтора кілограма метамфетаміну на території трьох областей України. Встановлено, що організатором та виробником наркотиків у злочинній групі був 30-річний Олександр С., роль утримувача нарколабораторії виконувала 29-річна Олена К. Раніше неодноразово судимі Геннадій Д., Володимир Б. та Сергій К. працювали кур'єрами. Нарколабораторія діяла протягом кількох років і була найпотужнішою у регіоні. А розгалужена мережа збуту поширювалась на Дніпропетровську, Донецьку та Запорізьку області.

Наприкінці червня 2010 року в ході спецоперації співробітники СБУ взяли на гарячому, після виготовлення чергової партії метамфетаміну, організатора угрупування. У нього вилучили наркотики, гроші та фальшиве посвідчення працівника прокуратури. Пізніше правоохоронці затримали ще чотирьох його спільників. Під час обшуків у злочинців було вилучено 350 грамів метамфетаміну (за цінами «чорного ринку» — це близько трьохсот тисяч гривень), лабораторне устаткування, яке довелося вивозили вантажівкою, хімічні компоненти та реактиви, яких вистачило б на виготовлення десяти кілограмів наркотиків.

За матеріалами СБУ органами міліції були порушені кримінальні справи за незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання та збут наркотичних засобів. У ході досудового слідства стосовно учасників наркоугруповання додатково було порушено ще 10 кримінальних справ за ознаками злочинів у сфері обігу наркотичних засобів.

Вироком суду всіх членів ОЗУ визнано винними та призначено покарання: Олександру С. — 11 років позбавлення волі з конфіскацією майна, Геннадію Д. — 9 років позбавлення волі з конфіскацією майна, Володимиру Б. — 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна, Сергію К. — 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна, Олені К. — 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Але цей урок не зупинив інших. Нещодавно працівники Управління по боротьбі з незаконним обігом наркотиків ГУМВС України в Дніпропетровській області разом із колегами з Харківського ГУМВС в одній із квартир на проспекті Леніна в 30-річного господаря оселі вилучили: колби, терези, охолоджувач, посуд, прекурсори, два літри вже виготовленої психотропної речовини та гамма-оксимасляну кислоту. Також у зловмисника було вилучено 6 873 гривень, виручених у результаті збуту наркотичної речовини, та 2 блокноти з «рецептами» її виготовлення.

Працівниками УБНОН ГУМВС України в Дніпропетровській області було задокументовано також діяльність злочинної групи наркоділків, яка складалася з організатора, постачальника та декількох продавців. Вони займалися постачанням, виготовленням та розповсюдженням психотропної речовини «гамма-оксимасляна кислота (GHB)» на території Дніпропетровська.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Побили керівника «Дорожнього контролю»

Ростислава Шапошникова **(на знімку)** невідомі люди схопили біля його будинку. Відвезли за місто й жорстоко побили. Окрім того, в постраждалого зникли деякі речі. Чоловіка помітили велосипедисти. Вони й викликали медиків. Нині він перебуває у лікарні в тяжкому стані. Ростислав не може самостійно пересуватися — весь час лежить у ліжку. У нього сильне розсічення брови, пошкоджене

око, ніс, гематоми на обличчі, струс мозку, забиття спини і т. д.

Колеги керівника «Дорожнього контролю» переконані: напад пов'язаний із громадською діяльністю постраждалого — він викривав порушення працівників ДАІ.

«Його в лісі сильно били, надягали пакет на голову. Це не схоже ні на пограбування, ні на якийсь хуліганський напад. Це схоже на те, що хтось замовив у зв'язку з професійною діяльністю. Принаймні про це йому невідомі люди й повідомили. Точно стверджувати я не можу, але ми робили останнім часом багато розслідувань, пов'язаних із спецпідрозділами ДАІ, — повідомив деяким ЗМІ заступник редактора сайту «Дорожній контроль» Єгор Воробйов.

Наразі слідчим відділом Деснянського РУВС за фактом вчиненого злочину порушено кримінальну справу за ч. 2 ст. 186. «Правоохоронцями проводиться низка оперативно-пошукових заходів щодо встановлення обставин цієї події та затримання зловмисників», — повідомили в прес-службі ГУМВС у м. Києві.

Нагадаємо, «Дорожній контроль» постійно проводить рейди, фіксуючи порушення в роботі вартових доріг. Під час одного з останніх виїздів у Запоріжжі активісти вплуталися в бійку з інспекторами.

Вл. інф.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СЛУЖБА 102

«Вистава» в банку

Грабіжники банків нині демонструють неабиякі таланти акторської майстерності. В місті Нова Каховка до розрахунково-касового пункту однієї з українських фінустанов на вулиці Паризької комуни зайшов чоловік середнього зросту й запитав про щось касирку. Та не встигла вона відповісти, як відвідувач схопився за серце і з хрипом осів на підлогу. Гадаючи, що незнайомця вразив інфаркт чи інсульт, жаліслива касирка побігла до залу надавати клієнтові першу допомогу. Та щойно вона наблизилася до «хворого», як той схопив її за одяг, а з вулиці тим часом влетів його спільник. Але грабіжники прорахувалися: від переляку працівниця банку не втратила пильності й встигла натиснути кнопку тривожної сигналізації, брелок від якої вона не випускала з рук. Нападники побачили брелок, зрозуміли, що їх задум заволодіти грішми банку (на той час у касі було 23 тисячі гривень) провалився, і накивали п'ятами.

Хоча бійці Держслужби охорони прибули на виклик уже за дві хвилини, злочинці встигли відірватися від переслідування — найвірогідніше, їх десь за рогом чекала машина. З відеокамер у банку міліцейські оперативники отримали доволі чітке зображення одного з непроханих гостей (обидва вони були без масок), однак перевірка на причетність до невдалого пограбування представників місцевого криміналітету нічого не дала. Правоохоронці Нової Каховки не виключають, що наліт на банк скоїли ті самі «гастролери», котрі незадовго до описаних подій пограбували відділення іншого комбанку в сусідньому райцентрі Велика Лепетиха, привласнивши майже шістсот тисяч гривень у доларах та національній валюті.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Від смішного — до сумного...

Будучи в гарному гуморі, за чарчиною чоловік зі своєю співмешканкою слово по слову стали кепкувати одне з одного. Та 34-річна жінка так захопилася насмішками над своєю другою половиною, що її шпильки потроху перейшли у відверте глузування над чоловіком. Ображений глава сім'ї попросив даму припинити перепалку, але її це ще більше завело. Чоловік, розуміючи, що втрачає контроль над ситуацією, пригрозив жінці, що підпалить її. Коли ж це не подіяло, він бризнув на неї горючою рідиною та чиркнув запальничкою.

Як інформує сектор громадських зв'язків УМВС у Миколаївській області, від іскри на жінці загорівся одяг. Переляканий чоловік кинувся її рятувати й огорнув тіло потерпілої ковдрою. Однак у жінки 15 відсотків опіків шкіри. Детальнішими обставинами цієї пригоди нині займаються співробітники Снігурівського райвідділу міліції.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Ліхтарик із фокусом

У Красному Лучі в руках 52-річного бригадира в момент вмикання вибухнув електричний ліхтарик. На щастя, чоловік не одержав тілесних ушкоджень, але дуже злякався. Цей ліхтарик знайшов місцевий житель з вулиці Чкалова. Вийшовши з двору власного будинку, побачив предмет, який лежав під хвірткою, і вирішив, що він належить електромонтерам, котрі працювали поруч. Підійшов до них і передав ліхтарик керівникові бригади для того, щоби той показав його своїм підлеглим і знайшов хазяїна. Коли бригадир увімкнув ліхтарик, спочатку сталося загоряння, а після — пролунав звук, схожий на вибух. На місце пригоди негайно виїхала слідчо-оперативна група на чолі з керівним складом міського відділу міліції. Вживають усіх заходів стосовно встановлення особи, причетної до скоєння цього злочину.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

КВІТЕНЬ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

пн	вт	ср	чт	пт	сб	нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Київські дворики: на руїнах культурної спадщини

Сучасне місто чимось схоже на нас із вами. Ми можемо посміхатися, коли на душі шкребуть коти. Так само і місто може радісно сміятися рекламою та вивісками брендових магазинів, тоді як його серце розвалюється на шматки у покинутих напризволяще двориках...

Сюди не водять туристів, і не дай Боже їм самим сюди потрапити. Побачене тут переверне уявлення про Київ з ніг на голову. Яка там європейська столиця! У самому центрі, всього за двісті метрів від знаної всіма Бессарабської площі, є справжній двір-привид. Тут стоять велети — столітні будівлі. Їхні красиві обличчя-фасади понівечено глибокими зморшками: тріщинами, вибитими шибками та обшарпаними стінами. І що найголовніше — причина цього не так час, як байдужість людей.

Розкоші і злидні столиці.

Олександр Бригинець: «Це будинки, яким загрожує знищення».

Бажаєте екстриму? Впевнені у міцності нервової системи? Тоді ласкаво просимо на екскурсію під умовною назвою «Руїнами архітектурної спадщини». Вона унікальна: усі експонати розміщуються в одному дворі. Куди не глянь — пам'ятка архітектури, і кожна напівзруйнована. Такого, напевно, більше ніде в цивілізованому світі не побачиш...

Екскурсія починається на вулиці Пушкінській, 35. Перед нами — дохідний дім, зведений ще у 1884 році. Належав він тодішньому думському діячеві на прізвище Міхельсон. Уже досить давно у ньому ніхто не живе. На фасаді висить табличка «Пам'ятка архітектури». Знизу дописано: будівля охороняється державою, а її пошкодження карається законом. Добре, що підказали, а то самотужки здогадатися про це було б складно. Надто вже не схожий цей обдертий, пошарпаний будинок на об'єкт, який хтось охороняє.

— Якщо ви піднімете голову вгору, то побачите, що тут немає шматка карнизу. Кілька років тому він... упав. Важив десь приблизно 200 кг і дивом, випадково, нікого не вбив, — розповідає голова комісії Київради з питань культури та туризму, за сумісництвом наш екскурсовод Олександр Бригинець.

Та це тільки квіточки. Усе найцікавіше далі, у дворі будинку. Тут, заховані від сторонніх очей, стоять два флігелі. У них свого часу жили дочки Міхельсона. Тому не дивно, що ці фамільні будинки зовні красивіші за дохідний... були колись. Нині вони мають однаково занедбаний вигляд.

— Це були житлові будинки. Людей відселили близько 20 років тому. Те, в якому вони стані нині, провина не Попова, Черновецького чи ж Омельченка. Це довга історія, і винуваті усі однаково. Кожен свого часу міг поставити в ній крапку, але досі цього ніхто не зробив. Тепер це будинки, яким реально загрожує знищення, — розповідає Олександр Бригинець. — І що важливо: усі вони перебувають у приватній власності. Думаю, зважаючи на їхній стан, потрібно якнайшвидше почати процес повернення споруд у власність муніципальну.

Тепер ВОНИ охороняють пам'ятки архітектури.

Гаяти час, м'яко кажучи, не варто. Адже він працює не на користь киян. Подейкують, що нинішній власник цих історичних будівель (як не дивно, але всі вони належать одній компанії!) має підступний план: дочекатися, поки вони будуть достатньо зруйновані, зрівняти рештки архітектурних пам'яток із землею і звести на їх місці новенький готельно-офісний комплекс.

Що найцікавіше, площа будинків становить близько 12 тисяч квадратних метрів — саме стільки, скільки потрібно для розміщення Музею історії Києва. Це, так би мовити, інформація для роздумів чиновникам.

Та наша екскурсія триває. Далі по курсу — чергові руїни. Цього разу — дитячого садочка. До 2001 року його відвідували малюки.

— Однієї п'ятниці увечері батьки прийшли забирати своїх чад, а їм сказали: у понеділок дітей не приводьте. Садочок, мовляв, приватизували, — пригадує Микола Жуков, голова місцевого органу самоорганізації населення «Квартал Пушкінська-Червоноармійська». — Згодом ми встановили, що зроблено це було незаконно, шляхом підробки документів. І відтоді ми судимось...

Але так званому новому власнику дитсадка вироку суду чекати набридло. Проблему він захотів вирішити радянським шляхом, за формулою: немає садочка — немає проблеми.

— У 2007 році зранку у вихідний день сюди заїхав екскаватор і почав руйнувати будівлю. Ми повибігали з квартир хто у чому був. Щоб зупинити варварів, люди вилазити на дах садочка.

Відтоді так і стоїть ця будівля напівзруйнована. За цим фактом, каже Микола Жуков, було порушено кримінальну справу. Та розглядають її, мовляв, неквапливо. Як тільки буде поставлено крапку у судових перипетіях та остаточно встановлять, що садочок повинен бути садочком, ініціативна група почне вимагати від міської влади виділити гроші на реконструкцію будинку.

Та це — не остання руїна в дворі. Одразу за дитсадком відкривається вид на ще один «експонат»: старий зелений будинок, упритул до якого побудували нову висотку. Пам'яткою його не визнано. Але прикро вражає вже сам той факт, що у центрі столиці є такий небезпечний об'єкт.

— Звичайно, це можна назвати унікальною туристичною привабою: запропонуємо туристам, які приїжджають до столиці, пофотографуватися на тлі напівзруйнованих пам'яток, взяти участь у їх руйнуванні і навіть прихопити з собою шматочок нашої культурної спадщини на згадку, — іронізує Олександр Бригинець. — Та туристи приїжджають і їдуть, а нам у цьому місті жити. Київські дворики — це частина київської культури. Та їх, на жаль, лишається дедалі менше.

Між іншим, Кримінальним кодексом України навіть передбачено покарання для тих, хто умисно знищує, руйнує чи пошкоджує об'єкти культурної спадщини. Але прецедентів, коли б за цією статтею покрали когось, захисники історичного обличчя Києва не пригадують. Кажуть, буцімто в суді важко довести саме умисел. А тому переконують: мало мати статтю, потрібно її застосовувати. І тут ми плавно переходимо до найважливішого: а чи дієва сама система охорони культурних пам'яток в Україні і в столиці зокрема? Де ж головне управління охорони культурної спадщини?

— Як гадаєте, скільки інспекторів працює в ГУ охорони культурної спадщини? Пальців однієї руки вистачить, щоб їх перелічити. А об'єктів, котрими треба опікуватися, у столиці чотири тисячі, — каже Олександр Бригинець. — Тому, звичайно ж, можна скільки завгодно стверджувати, що винні ці інспектори, що вони не виносили приписи і так далі. Але набагато більша проблема в тому, що сама система охорони пам'яток у нас не спрацьовує. Не може бути такого, що у столиці культурні пам'ятки охороняють переважно активісти громадських організацій. А держава наче і зробити нічого не може. Якби кілька об'єктів у неналежному стані повернути назад місту, то ситуація могла б змінитися. Можливо, за ними б краще доглядали... Але є ще один нюанс: місто і так має у своїй власності об'єкти культурної спадщини. І в якому стані вони? У такому само поганому...

Сучасне місто справді чимось схоже на людину. Як із простягнутою рукою на вулицях стоять нужденні, так само знедолено височіють над нами столітні будинки-пам'ятки.

Вони волають про допомогу і чекають на порятунок від держави, простої людини, хоча б когось... Одного дня вони «помруть», розсиплються на пил і вітром рознесуться світом. І тоді, поминаючи їх, люди казатимуть: «Київ гарне місто... було колись».

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

А кажуть: будинки не плачуть...

Облиш надію, кожен, хто заходить, на те, що Київ — європейська столиця.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 59 (5309)
СУБОТА, 31 БЕРЕЗНЯ 2012

Секретар Ради національної безпеки та оборони Андрій Клюєв вважає, що позиція України в галузі ядерної безпеки сприяє розвитку власних атомних технологій, *повідомляє агентство «Українські новини»*

У Сімферополь у кафедральний Петро–Павлівський собор прибула святиня Вознесенської Давидової пустині — ковчег з мощами святих Віфлеємських немовлят, *повідомляє наш власкор Роман Черьомухін*

Таємниці «чорних карет»

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Не так давно в центрі скандалу опинилося Миколаївське бюро судово-медичної експертизи. Рядки повідомлення про спецоперацію, яку 24 лютого 2012 року провели співробітники Служби безпеки України в Миколаївській області та Генеральної прокуратури України, спричинили резонанс у всій країні: «У Миколаєві оперативникам вдалося затримати автомобіль із рефрижератором, в якому нелегально перевозили людські органи...».

Після цього СБУ порушила кримінальну справу за частиною 4 статті 143 Кримінального кодексу України (незаконна торгівля органами або тканинами людини), за якою проводяться слідчі та оперативно-пошукові заходи.

Про те, що дізнався з приводу «миколаївської історії» кореспондент «Голосу України», йдеться у цьому матеріалі.

Диму без вогню не буває?

У медичних колах Миколаєва справу місцевих імплантологів, хоч як це дивно, вважають «роздутою». Мовляв, журналісти, охочі до сенсацій, просто «припудрюють» факти, щоб сенсаційною темою привертати увагу читачів до своїх видань.

Та, однак, це не перший скандал довкола Миколаївського бюро судово-медичної експертизи. Так, у вересні 2011 року прецедентом став факт, коли з моргу лікарні «Швидкої медичної допомоги» не без втручання працівників бюро вивезли на експертизу труп, робити розтин якому для встановлення причини смерті не було потреби. У публікаціях на цю тему звучали звинувачення, що такі розтини «без причини» тут робили не раз. І, як правило, задля отримання коштів із родичів покійного.

Зауважу, що це бюро судово-медичної експертизи є державною структурою і здійснює свою діяльність цілком законно. Серед різного роду послуг, які тут надають, є й договірні поставки біоматеріалів від людських трупів для Державного підприємства «Біоімплант» (м. Київ).

Забирати анатомічний матеріал машина «Біоімпланта» прибуває в Миколаїв разом зі своїм холодильником-рефрижератором у ті дні, на які є взаємна домовленість. Передача «з рук у руки» вантажу відбувається за підписання низки актів та іншої документації. У ній має бути повна інформація про те, звідки (в кого) та в якій кількості було взято ті чи інші фрагменти тіла.

24 лютого, наприкінці дня, саме під час такої процедури оперативники Служби безпеки України затримали автомобіль «Біоімпланта» з анатомічним матеріалом, підготовленим для його вивезення із приміщення бюро судово-медичної експертизи. Під час спецоперації (за інформацією прес-служби СБУ) виявили порушення, які дали підстави слідчому відділу СБУ в Миколаївській області порушити кримінальну справу.

Відповідно до законодавства України, «Біоімплант», який здійснює свою діяльність не лише в Миколаївській області, має право приймати анатомічний біоматеріал, на вилучення якого від трупів людини дали письмові згоди родичі покійного. Такі згоди у бюро були, але під час перевірки їх достовірності, було виявлено деякі факти. Принаймні фігурує не менше чотирьох епізодів, коли люди заявляють, що їхній підпис на бланку згоди сфальсифіковано. Більше того, стверджують, що з приводу згоди на забір фрагментів біоматеріалу від померлої рідної їм людини у Бюро судмедекспертизи до них взагалі не зверталися.

Зверніть увагу, Верховна Рада України прийняла зазначений закон у 1999 році, але до сьогодні в Україні не створено відповідного банку даних, так званого реєстру донорських анатомічних матеріалів, де зберігалася б інформація про осіб, з чиєї згоди зроблено забір біоматеріалу від померлої людини. З цієї причини робота закладів, які мають право на таку практику, практично прихована від громадськості. Так само немає єдиного реєстру осіб, які за життя особисто оформили заяву про незгоду на донорство своїх анатомічних органів. Ця прогалина, на думку фахівців, є основною причиною того, що в імплантології мають місце такі порушення.

Хоч експертиза не була потрібна...

Річ у тім, що у справі «чорних карет» є не одна ображена родина. Так, житель Миколаєва, колишній правоохоронець Володимир Піка, розповів для «Голосу України» свою неприємну історію. Його родина пережила це ще за півроку до спецоперації силовиків. Але й досі у людей немає жодної ясності, незважаючи на те, що за фактом глуму над тілом покійної 88-річної тещі Олександри Степанівни родина навіть добилася порушення кримінальної справи.

...Улітку минулого року, повернувшись із роботи, Піки застали матір на дивані із закритими очима і майже посмішкою на обличчі. Попервах подумали, що вона спить — тому одразу й не потурбували. Та через якусь мить дружина присіла поряд із матір'ю на дивані та погладила руку. Й одразу — шок! Подружжя зрозуміло, що матуся ось так тихо, уві сні, пішла з життя. Одразу зателефонували на «103». Зі «швидкої» їм сказали, щоб викликали міліцію, що діти померлої і зробили.

Але замість міліції доволі швидко з'явилася жінка-судмедексперт Миколаївського бюро судово-медичної експертизи та два здоровані із похоронної служби, яка функціонує при цьому закладі. Оглянувши покійну, судмедексперт повідомила, що смерть настала не більш як дві-три години тому.

— Ми були категорично проти розтину, — згадує Володимир Матвійович. — Теща була дуже приємна людина, фронтовичка, до глибокої старості працювала, мала державні нагороди. Нам не хотілося тривожити її прах, та й не було в цьому потреби. Але надворі стояло спекотне літо, і ми погодилися відвезти її у холодильне приміщення бюро судмедекспертизи.

— Та ви врахуйте, якщо не встигнете до 9-ї завезти нам довідку про смерть, ми вимушені будемо робити розтин, такі правила, — попередили мене.

Рано-вранці наступного дня я був у поліклініці. Лікарка спочатку запитала, чи справді розтину ще не зробили. А тоді чомусь засумнівалася і сама зателефонувала у морг. Їй підтвердили: розтину ще не було. Тільки-но почала писати довідку, як їй подзвонили. Поклавши слухавку, повідомила нам, що розтин уже проведено, і в мене на очах порвала бланк про смерть. Ми з дружиною, нічого не розуміючи, пішли в морг, але тіло матері нам не показали. Лише запропонували поставити підпис в якомусь журналі, мовляв, на дозвіл отримати тіло померлої похоронним бюро, яке мало здійснювати сумний ритуал. На моє запитання до судмедексперта, навіщо вони зробили розтин, я почув у відповідь, що така вказівка начальства...

Може, ми і самі погодилися б, та красти навіщо?

Володимир Піка розповідає, що ще в моргу слова його товариша Дмитра, директора похоронного бюро (в якому рідні із самого початку хотіли замовити похоронну церемонію), насторожили. Саме він транспортував тіло і перший зміг оглянути його після розтину. «Ти б бачив, що вони з нею зробили, — бідкався пан Дмитро. — Покійна, мабуть, всю ніч лежала на одному боці, бо половина обличчя така синя, що навіть наша «косметика» не приховає цього...»

— Коли ж у ритуальному залі ми побачили Олександру Степанівну, були просто приголомшені... Практично половину обличчя вкрила жахлива синюшність, — каже далі Володимир Піка. — Дружина торкнулася ритуальної паперової пов'язки на чолі, щоб поправити, і мало не втратила свідомість: на голові була дірка розміром майже як п'ятикопійкова монета. У той момент, коли покійниці перед закриттям домовини потрібно розв'язати руки, ми побачили, що ліва забинтована: не інакше як зламана, і на дотик — тримається на шині. Те саме було і з ногами. Але ще більше приголомшило свідчення санітарки, яка її одягала для домовини. Жінка сказала, що нутрощі покійної повністю видалено. Після розтину цю порожнечу заповнили «баракановим» покривалом. Вона докладно описала його колір, і ми зрозуміли, що це було те покривало, в якому Олександру Степанівну виносили із квартири. Санітарка пояснила, що вимушена була розпороти нитки, щоб відрізати половину покривала, та заново зашити — покривало так випирало на шиї, що вона була ширша, ніж голова.

Після похорону ми пішли із заявою до прокуратури, звідти нас направили до Центрального райвідділу міліції. Але згодом на руки дали постанову про відмову в порушенні кримінальної справи. Знову пішли до прокуратури, звідки нас скерували до міліції, на цей раз у Заводський райвідділ... І так майже півроку. Ми були згодні на ексгумацію тіла покійної, але досі цього ніхто не побажав зробити. Та й навіть кримінальну справу порушили за фактом глуму над тілом покійної... Тобто міліція «повісила» на себе нерозкритий злочин. Мені як ветерану МВС соромно.

Ми з дружиною обійшли десятки кабінетів, шукаючи правди. Чесно кажучи, вже думав, що все «зависне», — і тут повідомлення у ЗМІ про спецоперацію СБУ щодо затримання рефрижератора з так званим біоматеріалом. З'явилася надія. Можливо, нарешті звернуть увагу на наш конкретний випадок — і справа зрушить з мертвої точки?

— Вас найбільше обурює в діях працівників судмедекспертизи те, що вони порушили обіцянку не проводити розтин тіла покійної тещі?

— Звичайно, неприємно, коли тебе обманюють. Але найбільше не дає нам спокою припущення, що покійну Олександру Степанівну в моргу просто обікрали... Вилучення в неї фрагментів біоматеріалу тіла, як ми вважаємо, було очевидне. Так можуть чинити тільки негідники. Якби з нами поговорили, пояснили, що це потрібно зробити для порятунку малої дитини чи якоїсь людини, ми б самі згоду дали... Ми відчуваємо велику провину перед нею, що після смерті не вберегли її прах від глуму циніків у халатах...

Якщо є винні, це з'ясує слідство...

Бюро судово-медичної експертизи підпорядковане галузевому міністерству. Але в частині господарсько-адміністративної діяльності підзвітне управлінню охорони здоров'я ОДА. Тож начальник управління Світлана Хотіна погодилася для «Голосу України» прокоментувати деякі найгостріші запитання, які стосуються діяльності бюро.

— Насамперед хотілося б дізнатися, чи правда те, що миколаївське бюро не має ліцензії на діяльність щодо забору органів та тканин?

— Закон України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини» дає чітке роз'яснення, що трансплантація — це пересадка живих органів живим людям, а вилучення фрагментів біоматеріалів у трупів — це вже інший вид діяльності, який у державній установі, яка працює на законних підставах, не потребує окремого ліцензування.

Тому Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання реалізації Закону України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини» від 24 квітня 2000 року затверджено «Перелік державних і комунальних закладів охорони здоров'я і державних наукових установ, які мають право проводити діяльність, пов'язану із трансплантацією органів та інших анатомічних матеріалів людини». Серед закладів охорони здоров'я, зазначених у цьому Переліку, є й Миколаївське обласне бюро судово-медичної експертизи.

— На яких підставах «Біоімплант» співпрацює з регіоном?

— У 2011 році обласне бюро СМЕ уклало договір з Державним підприємством «Біоімплант» МОЗ України про науково-медичне співробітництво в галузі біоімплантології. Згідно з цим документом сторони зобов'язувалися спільно проводити наукову і практичну діяльність у галузі біоімплантології, зокрема вилучати анатомічні матеріали в донорів-трупів силами бюро. У межах дії договору працівниками обласного бюро СМЕ і виконувалися роботи, пов'язані з вилученням тканин опорно-рухомого апарату у трупів.

— Що можете сказати з приводу цієї кримінальної справи?

— До сьогодні будь-яка інформація стосовно порушення кримінальної справи проти співробітників обласного бюро СМЕ правоохоронними органами управлінню не надавалася. Начальник бюро Сергій Косицький продовжує працювати на займаній посаді, подання про його відсторонення від роботи не надходило.

— І все-таки цікаво знати вашу особисту думку: в чому, найвірогідніше, можуть полягати порушення, яких припускалося бюро у своїй діяльності?

— Відповідно до букви закону, МОЗ України у кожному конкретному випадку вимагає від бюро добровільного підпису родичів покійного на бланку, який називається «Згода на взяття анатомічних утворень, тканин, їх компонентів та фрагментів». Це міністерський бланк — доповнення №1 до «Інструкції щодо вилучення анатомічних утворень, тканин, їх компонентів та фрагментів у донора-трупа». Але у ньому точно не вказується, скільки і які тканини повинні вилучатися. Це просто згода на забір такого біоматеріалу, як, приміром, сухожилля, кісткові фрагменти, ділянки судин тощо. Тобто є цілий перелік, теж затверджений наказом міністерства, про те, що може вилучатися.

Я не маю даних, в якій частині процедура могла бути порушена. Про це ми дізнаємося після завершення слідства СБУ. Лише воно дасть відповідь, чи мали місце фальшиві згоди або ж згоди на вилучення більшої кількості фрагментів, ніж погоджувалися родичі.

— Яке подальше застосування такого біоматеріалу?

— Приміром, сухожилля використовують для того, щоб подолати наслідки тяжких травм у спорті, фрагменти кістки — для приживлення кальцію у суглобах... Опрацювання біоматеріалу доволі складна і копітка справа. Розробкою технологій займається Науково-дослідний інститут хірургії та трансплантології імені Шалімова. Нині в Україні люди роками чекають порятунку. Шматочок кісточки може врятувати життя малій дитині і молодій людині. Але, я наголошую, такі дії мають проходити чітку процедуру в рамках законодавства, і попри будь які обставини ніхто не має права незаконно будувати свою діяльність. Якщо є винні, якщо порушили закон, то вони мають бути покарані згідно із правовими нормами нашої країни. Жодної підтримки з боку управління охорони здоров'я для винних не буде. Кожен має відповідати за свої вчинки.

А висновки робити ще зарано...

Звісно, завершення слідства не розставить усі крапки над «і». Завіса з таємниці «чорних карет» для широкого загалу відкриється лише тоді, коли своє слово у цій справі скаже Феміда.

Однак, повертаючись до трансплантології органів та тканин живої людини, можна зазначити, що в Україні понад 5000 осіб щороку потребують трансплантації, а проводять пересадок не більш як 500. Тобто в десять разів менше від потреби. Отож варто не забувати й про інший аспект цієї вкрай гострої проблеми: чому новітні досягнення медицини так повільно прокладають собі цивілізований шлях до тих, хто так на них розраховує? Чим завинили хворі люди, що найсучасніша галузь медицини — трансплантологія, яка знає, як їм допомогти, поки що не може зробити широку громадськість своїм союзником?

Україна здебільшого живе за православними традиціями. До могил, де спочивають померлі, заведено приходити з чистим серцем. Тому будь-яке втручання у прах небіжчика розцінюється соціумом як глум над пам'яттю мертвої людини. Із християнством не сумісні й обряди кремації тіла померлого, що є нормою для інших релігій. Ми ще довго не розумітимемо багатьох речей, які десь в іншому місці вважалися б нормою. А саме, мешканців тих країн, які живуть у згоді з такими звичними речами, як ще за життя зголоситися стати донором для трансплантації частини тканин або органів після своєї смерті. Маю на увазі те, що в багатьох розвинених країнах вже є нормативно-правова база про необхідність особисто зареєструвати заповіт-відмову на відбір біоматеріалу. Інакше після смерті людини за згодою близьких її родичів, на цілком законних підставах, можуть в інтересах медицини вилучити з мертвого тіла якийсь анатомічний матеріал.

Народні традиції доволі живучі. Тому немало ще води спливе, поки таке стане для нас звичними речами. А поки що реальністю залишається проблема, яка має три аспекти — правовий, соціальний та морально-етичний. І якщо певні прогалини на правовому полі можна усунути, застосувавши жорсткіші підходи при дотримуванні медиками нормативних документів, то соціальна проблема набагато складніша. Пересічній людині потрібні непрості аргументи, щоб вона замислилася про «заповіт» на вчинок «гуманізму після смерті»...

І саме медики мали б допомогти суспільству збагнути великодушність цього непростого для нас, звичайних смертних, питання. Передусім дотримуючись у принципах своєї роботи загальноприйнятих правил моралі та етики.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

ДОВІДКОВО

Із статті 16 Закону України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини»: «Взяття анатомічних матеріалів у донора не повинно призвести до спотворення його тіла. Взяття анатомічних матеріалів у померлого донора оформляється актом».

ДОВІДКОВО

У статті 16 Закону України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини» йдеться: «Кожна повнолітня дієздатна особа може заявити про згоду або незгоду стати донором анатомічних матеріалів на випадок своєї смерті.

За відсутності такої заяви анатомічні матеріали в померлої повнолітньої дієздатної особи може бути взято за згодою чоловіка (дружини) або родичів, які проживали з нею до настання смерті. У померлих неповнолітніх, обмежено дієздатних або недієздатних осіб анатомічні матеріали можуть бути взяті за згодою їхніх законних представників.

Взяття анатомічних матеріалів у померлого донора оформляється актом. Цей акт підписується лікарями, які брали участь у взятті анатомічних матеріалів, а в разі проведення судово-медичної експертизи, — і судово-медичним експертом, та додається до медичних документів померлого.

Взяття анатомічних матеріалів у померлого для трансплантації і (або) для виготовлення біоімплантів не допускається за наявності зробленої цією особою за життя заяви про незгоду бути донором. У померлої повнолітньої дієздатної особи, заява якої про донорство відсутня, а також у повнолітніх, обмежено дієздатних і недієздатних осіб взяття анатомічних матеріалів не допускається, якщо на це не отримано або неможливо отримати згоду осіб, зазначених у частині першій цієї статті».

Найбільше не дає нам спокою припущення, що покійну в моргу просто обікрали...

Що там, у підземних коморах?

Напередодні професійного свята «Голос України» вирішив поспілкуватися про стан геологічної галузі, її правові аспекти функціонування та перспективи енергетичної незалежності України з головним геологом країни, Головою Державної служби геології та надр України Едуардом СТАВИЦЬКИМ (на знімку).

Цим інтерв'ю започатковуємо однойменну рубрику, під якою газета регулярно розповідатиме про багатства вітчизняних надр і про те, як ними найефективніше скористатися.

— Адміністративна реформа в Україні зачепила також і геологічну галузь. У 2011 році колишню Державну геологічну службу реорганізували в Державну службу геології та надр України, що стала центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через міністра екології та природних ресурсів України. Едуарде Анатолійовичу, які зміни відбулись у галузі за останній рік, які ключові проблеми вдалося розв'язати?

— Найголовніше те, що ми реалізували самі адміністративні посили, реорганізували структуру служби. А конкретніше — законодавчо оформили правила функціонування ринку надрокористування, розробивши та затвердивши понад 26 проектів нормативно-правових актів. Зокрема, постановою КМУ №615 від 30 травня 2011 року значно спрощено процедуру видачі спеціальних дозволів на користування надрами. За рік роботи прийнято Закон України «Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року». По суті, це є базовий план дій в галузі, що повністю визначає, як повинна розвиватися сфера надрокористування в країні. Це є стратегія розвитку, де відзначено, які дивіденди отримає держава в особі Держгеонадр для відкриття нових покладів корисних копалин та збільшення інвестицій в економіку країни.

— Чи є у нас можливості сьогодні наростити видобуток власного палива для зменшення залежності від імпорту газу?

— Я впевнений, що це абсолютно реально. За останні два роки ми досягли серйозних успіхів і в найближчі 3—5 збільшимо видобуток від 21—22 млрд. куб. метрів до 30—32 млрд. куб. метрів щорічно. З огляду на це, можна спрогнозувати, що протягом найближчих десяти років зможемо забезпечити себе газом на сто відсотків. Більше того, за умови виконання всіх дій, що їх планує здійснити держава в особі Державної служби геології та надр, ми зможемо навіть експортувати газ власного видобутку.

— Завдяки чому стане можливим таке збільшення показників видобування в країні?

— По-перше, наші спеціалісти визначили ділянки для видобутку на суші сланцевого газу, а по-друге, безумовно, це шельф Чорного моря. Наприкінці травня 2012 року буде оголошено переможця конкурсів на право укладання угод про розподіл вуглеводнів, які видобуватимуть у межах ділянок Юзівська та Олеська. Уже сьогодні сланцевим газом та метаном вугільних родовищ зацікавлені іноземні компанії — потенційні інвестори — ExxonMobil, Chevron (США), Shell (Нідерланди—Велика Британія), Petrobras (Бразилія), PetroChina (Китай), Total (Франція), OMV (Австрія) та інші, які готові вкладати в розвідку та розробку родовищ власні кошти. Ми розраховуємо, що залучення іноземних та національних компаній до подальшої розвідки і розробки підготовлених ділянок вуглеводнів сприятиме щорічному залученню в економіку держави інвестицій на суму понад 60 млрд. гривень, розвитку регіонів сходу і заходу України, поліпшенню інфраструктури, транспортного сполучення, наповнення бюджету і створить значну кількість нових робочих місць.

— Уже до кінця травня можуть стати відомі переможці тендеру на геологічне вивчення Юзівської й Олеської площ. Наскільки може поліпшитися ситуація з видобутком вітчизняного газу, якщо прогнози спеціалістів щодо запасів цих родовищ підтвердяться?

— В освоєння ділянки Юзівська, прогнозні ресурси якої становлять 4,054 трлн. куб. метрів природного газу різних типів, на етапі геологічного вивчення буде залучено як мінімум 1,6 млрд. гривень інвестицій та 30 млрд. гривень на етапі промислової розробки.

Що стосується Олеської ділянки, прогнозні ресурси якої становлять 2,98 трлн. куб. метрів сланцевого газу, то на етапі геологічного вивчення буде залучено як мінімум 1,3 млрд. гривень інвестицій та 25 млрд. гривень на етапі промислової розробки.

— Ви назвали Чорноморський шельф одним із можливих джерел збільшення власних ресурсів вуглеводнів. Свого часу дуже багато говорили і писали про запаси нафти і газу на шельфі, навіть щось почали робити. Які запаси енергоносіїв там є за прогнозами геологів і наскільки вони розвідані?

— Шельф розвіданий за потенціалом від ста відсотків лише на два відсотки. Тобто сьогодні йде видобуток на Чорноморському та Азовському шельфах в районі мільярда кубометрів протягом року. І близько 70—90 тис. тонн газового конденсату чи легкої нафти. А спеціалісти, з якими ми співпрацюємо, визначають загальні запаси у 5 трлн. куб. метрів.

Цього року Державна служба геології та надр планує виставити на конкурс дві ділянки на шельфі: Скіфську (глибоководний шельф Чорного моря), запаси якої становлять до 10 тис. кв. кілометрів природного газу, загальні інвестиції — 10—12 млрд. доларів з обсягом видобутку газу до 3—4 млрд. куб метрів на рік. І ще одна ділянка на глибоководному шельфі Чорного моря — ділянка Фороса із запасами до 9 тис. кв. кілометрів природного газу, загальні інвестиції — 8—10 млрд. доларів з обсягом видобутку газу до 2—3 млрд. куб метрів на рік.

— У другій половині лютого поточного року в Полтаві розпочав свою роботу Український геологічний науково-виробничий центр (Укрнаукагеоцентр). Його поява пов'язана передусім з акумулюванням досвіду пошуку та видобутку сланцевого газу, якому має намір приділити серйозну увагу наша країна, чи не тільки?

— Центр проводитиме геологорозвідувальні роботи на нафту, газ та інші корисні копалини, науково-лабораторні дослідження кернового матеріалу, моніторинг екзогенних геологічних процесів та інше. Але здебільшого він спеціалізуватиметься на вивченні сланцевого газу в Україні. Ми створили його для того, щоб українські вчені мали змогу на найсучаснішому обладнанні вивчати сланцевий газ та на рівних умовах співпрацювати зі своїми зарубіжними колегами. Ми ознайомилися зі світовим досвідом пошуку і видобутку сланцевого газу в інших країнах, спеціалісти проходили стажування в іноземних компаніях. Два роки центр уже практично працює над проблемами сланцевого газу, зокрема прогнозом сланцевих товщ, що розташовані на території нафтогазовидобувного району у східній частині України. Створення центру дає нам наукову основу для подальшого руху і розвитку нетрадиційних джерел енергії, адже ця установа повністю відповідає світовим стандартам, для неї закуплено найсучасніше обладнання. Та головне, що створення Укрнаукагеоцентру є дуже вчасним, беручи до уваги конкурси стосовно Олеської та Юзівської площ. Роботою спеціалісти точно будуть забезпечені, більше того — компанії вже в черзі стоять.

— Не так давно спробували налагодити миття золота на Закарпатті. Але з того, крім скандалів між власниками рудника, нічого не вийшло. Які нині перспективи золотовидобування у нашій країні?

— Запаси золота в Україні становлять майже 2,5—3 тис. тонн. Ми можемо видобувати одну тонну золота щорічно протягом 3—5 років. Держгеонадра спільно з Національним банком України вже влітку цього року почнуть промисловий видобуток українського золота. Минулого року ми передали НБУ геологічне підприємство з шістьма ліцензіями на видобуток золота — «Північгеологія». Промислові роботи будуть проводитись на двох найперспективніших родовищах на Клинцівській ділянці Кіровоградської області вже влітку нинішнього року. За нашими розрахунками, видобуте з урахуванням експлуатаційних витрат золото в Україні коштуватиме від 150 до 200 гривень за один грам, враховуючи, що нині ціна золота на світових ринках становить від 400 гривень і вище. Сьогодні все золото ми закуповуємо, а це майже п'ять тонн на рік. Розпочавши власний видобуток, ми на третину скоротимо імпортну складову.

— Чи ведеться робота з розробки Держгеолкарти-200 і в чому її суть?

— Роботи зі створення Державної геологічної карти України масштабу 1:200 000 (Держгеолкарта-200) розпочато ще наприкінці 90-х років минулого століття. По суті, Держгеолкарта-200 є базовою багатоцільовою комплексною геологічною основою для планування освоєння природних ресурсів, розвитку мінерально-сировинної бази (МСБ), будівництва, меліорації, охорони надр і довкілля тощо. То є комплект взаємоузгоджених карт геологічного змісту з єдиною пояснювальною запискою. Видані комплекти призначені для відкритого користування, вони розсилаються за рознарядкою Держгеонадр центральним і місцевим органам влади, іншим відомствам, національним акціонерним компаніям, підприємствам геологічної галузі, інститутам НАНУ, спеціалізованим навчальним закладам тощо. На звернення підприємств різної форми власності, приватних осіб за дозволом Держгеонадр видавничі центри (УкрДГРІ та ПДРГП «Північгеологія») роздруковують додаткові комплекти. З метою розширення кола інвесторів у вітчизняну гірничо-геологічну галузь за рахунок іноземних компаній комплекти Держгеолкарти-200 перекладаються на англійську мову; створюється сайт європейського типу, на якому на основі матеріалів Держгеолкарти-200 буде розміщена інформація щодо родовищ і проявів корисних копалин з необхідною інформацією про геологію, структурно-тектонічну позицію, магматизм, метасоматоз та інші процеси. Робота в цьому напрямі ведеться постійно. А в найкоротші терміни регіональні геологічні дослідження розвиватимуться переважно у двох напрямах — зведене картографування на основі новітніх геологічних матеріалів масштабу 1:200 000 (Держгеолкарта-200) і великомасштабне картування (починаючи з гірничопромислових районів, великих агломерацій, на площах інтенсивного розвитку або активізації небезпечних техногенних і природних геологічних процесів; на площах, що намічаються для будівництва великих підземних об'єктів спеціального призначення). Крім того, заплановано продовжити середньомасштабне картування шельфової частини Чорного моря.

— Сьогодні, як гриби після дощу, з'являються виробничі потужності з розливу питної води. І це дуже прибутковий бізнес. Але водні запаси — то стратегічна сировина для будь-якої країни. Що робиться на державному рівні, щоб не розтринькати, не розбазарити запаси питної води, якої не менше, ніж ми, потребуватимуть наші нащадки?

— На щастя, Україна багата на ресурси питної води. Саме тому, можливо, раніше ніхто не звертав уваги на рентні платежі, і в Україні останніми роками з'явилося так багато заводів з виробництва вод, навіть експортуємо цю продукцію. Тепер ми створили цілий відділ Держгеонадр, який, по-перше, відрегулює роботу галузі, а по-друге, дасть можливість потенційним інвесторам комфортно працювати.

Стосовно мінеральних вод ми маємо серйозні передумови для розвитку, в тому числі й експортної складової. Адже в Україні, повторю, справді дуже багато мінеральних вод, особливо на Закарпатті. Але для ефективного їх використання нам треба попрацювати і з МОЗ, і з інспекцією з контролю харчування, оскільки відповідальність за використання цих ресурсів лежить і на них. Найближчим часом ми обов'язково врегулюємо ці питання для майбутніх поколінь

Україна забезпечена щонайменше на 500 років саме підземною питною водою. Але ми маємо використовувати цей ресурс із розумом, щоб він ще й відновлювався.

— Якого ще захисту потребують вітчизняні надра і що запропоновано Службою у цьому напрямі?

— Ми запровадили такі поняття, як «моніторинг та наукове супроводження надрокористування». У межах своєї компетенції Держгеонадра має здійснювати державний контроль за раціональним та ефективним використанням надр. Зрозуміло, ніхто свідомо не веде роботи так, аби зіпсувати родовище чи істотно знизити ефективність робіт. Але надрокористувач самостійно не завжди може вчасно помітити проблему. Саме для запобігання виникненню таких ситуацій наші фахівці запропонували запровадити попереджувальні заходи у вигляді наукового супроводження надрокористування на постійній основі.

Отже, ми налагодили постійний діалог з надрокористувачами з метою роз'яснення необхідності діяти на попередження можливих проблем. У цьому й полягає основна відмінність наукового супроводу від раніше наявної практики. Ми пропонуємо проводити моніторинг геологорозвідувальних робіт для уникнення проблем з контролюючими органами. Науковий супровід — це, по суті, постійний аудит робіт, проведених надрокористувачем.

Розмову вів
Володимир ВИТВИЦЬКИЙ.

ЗІ СВЯТОМ!

Потрібність професії геолога перевірено часом

Шановні колеги!

Щиро вітаю працівників геології, геодезії та картографії із професійним святом — Днем геолога!

Цього дня хочеться висловити щире захоплення людьми, які за покликом серця обрали нелегкий шлях благородного служіння країні, нестримного пошуку і відкриттів.

Ми живемо в непростий і цікавий час економічних реформ і перетворень, і саме завдяки геологам, геодезистам та картографам наша Україна сьогодні серед найбільш перспективних держав, які впевнено рухаються до енергетичної незалежності. Успіхи геологічної галузі, збагачення мінерально-сировинної бази стають підґрунтям економічного зростання і наших спільних подальших успіхів.

Бажаю представникам однієї з найбільш важливих, романтичних і мужніх професій доброго здоров'я, професійного зростання, віри в успіх своєї справи, оптимізму і глибокого усвідомлення причетності до процесу творення всього — від коштовної прикраси до сучасних хмарочосів. Потрібність професії геолога перевірено часом, і хотілося б, щоб її престижність зростала з кожним роком, а наша держава ставала дедалі заможнішою.

У цей святковий день висловлюю щиру вдячність ветеранам галузі, мужнім, неординарним людям, які тривалий час працювали в надзвичайно складних умовах, за відкриті скарби землі, за глибокі знання і професіоналізм, приклад цілеспрямованості і відданості справі.

Нехай не згасає романтика у ваших серцях, нехай у кожній родині панують добро і достаток, збуваються всі мрії і бажання.

З повагою

Едуард СТАВИЦЬКИЙ,
Голова Державної служби геології та надр України.

Китайці нам допоможуть

Делегація Кіровоградщини повернулася з Піднебесної, де вивчала досвід з освоєння надр провідної китайської компанії «China Coal Technology and Engineering Group Corporation». Остання займається видобутком і переробкою бурого вугілля, що для Кіровоградської області, де ця галузь нині в занепаді, дуже важливо.

У Китаї, обмінявшись думками щодо кооперації у сферах відкритого та закритого видобутку та утилізації бурого вугілля, сторони підписали рамкову угоду про співпрацю стосовно розвитку буровугільного комплексу регіону. Ідеться про видобуток вугілля відкритим способом в Олександрії і про шахти в Новомиргороді, а також про можливе будівництво сервісного центру з обслуговування китайського обладнання в Кіровограді. Підписанти розраховують, що угода посприяє відновленню видобутку бурого вугілля в Олександрії. «Це вагомий крок на шляху відродження буровугільної галузі на Кіровоградщині», — підсумовує зроблене голова Кіровоградської облдержадміністрації Сергій Ларін.

— Стратегічний курс держави — на енергозбереження та перехід на власні енергоресурси, — наголосив очільник області під час останнього засідання колегії ОДА. — Ми обрали правильний шлях, орієнтуючи території на розвиток пілетних ліній, встановлення котлів, що працюють на трісці, відновлення слави вуглевидобувного краю, — підкреслив С. Ларін.

Керівництво області вважає китайську угоду логічним продовженням майже дворічної роботи, спрямованої на відродження промислового потенціалу як окремих «вугільних райцентрів», так і області. Адже йдеться не лише про розробку надр, а й про створення нових підприємств, робочих місць, збільшення надходжень до бюджетів усіх рівнів та соціальний розвиток територій.

Лариса РОМАНЮК.
Кіровоградська область.

Невдовзі ми зможемо навіть експортувати газ власного видобутку

ДО 20-РІЧЧЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК

Усе новітнє від учених

Національна академія педагогічних наук України (НАПН України) бере активну участь у методологічному, теоретичному та навчально-методичному забезпеченні розвитку освіти, розробленні її законодавчої та нормативної бази, створенні концепції розвитку загальноосвітньої, професійної та вищої школи, здійсненні виховного процесу.

Її основні завдання — опрацювання нової філософії освіти; обґрунтування цілей і шляхів розвитку галузі; комплексний аналіз психічного розвитку дітей і молоді, формування у них сучасного світогляду, моральної і громадянської позиції; створення теорії цілісного розвитку особистості; опрацювання методології і теорії змісту освіти та процесу навчання в різних типах закладів; створення підручників, навчальних посібників, засобів навчання нового покоління; розроблення державних стандартів і системи оцінювання якості освіти на різних рівнях; дослідження актуальних питань інформатизації і комп'ютеризації навчального процесу; розроблення проблем професійної, вищої освіти та освіти дорослих; розвиток спеціальної освіти тощо.

Підвідомчі установи НАПН: науково-дослідні інститути, центри та Університет менеджменту освіти об'єднано в п'ять відділень. У складі Академії функціонують десять спеціалізованих інститутів, Державний вищий навчальний заклад «Університет менеджменту освіти», шість науково-методичних центрів, Державна науково-педагогічна бібліотека України імені В. О. Сухомлинського, Педагогічний музей України і видавництво «Педагогічна думка».

ДОВІДКОВО

Загальна чисельність членів НАПН України — 154 особи, з них 63 дійсних членів (академіків) і 91 член-кореспондент. Окрім того, до Академії обрано 35 іноземних членів, 10 почесних академіків. У наукових установах працюють 1329 вчених, з них 222 доктори і 529 кандидатів наук. Наукові та науково-практичні працівники установ і члени Академії виконують 283 науково-дослідні роботи за 40 науковими напрямами.

Учені Академії брали активну участь у розробленні законодавчо-нормативного забезпечення модернізації освіти в Україні, зокрема Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти, Національної рамки кваліфікацій та Національного освітнього глосарію, Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012 — 2021 роки...

За результатами наукових досліджень члени Академії та науковці підвідомчих установ щорічно публікують майже три тисячі праць, у т. ч. близько 100 монографій, понад 300 підручників і навчальних посібників, 170 методичних посібників і рекомендацій, майже 40 словників і довідників, близько 120 збірників наукових праць, 70 навчальних програм і концепцій; проводять близько 90 масових науково-практичних заходів.

У 2008 — 2011 роках видано Енциклопедію освіти, Білу книгу національної освіти України, Національну доповідь про стан і розвиток освіти в Україні, в яких віддзеркалено основні результати психолого-педагогічних досліджень.

Важливою складовою наукового дослідження є експериментальна діяльність, яка здійснюється на базі 953 експериментальних майданчиків: дошкільних, загальноосвітніх, позашкільних, професійно-технічних та вищих навчальних закладів.

Академія та її підвідомчі установи є засновниками та співзасновниками 54 друкованих видань, у тому числі двох газет, 25 наукових журналів і 27 збірників наукових праць та трьох електронних наукових фахових видань.

В установах НАПН здійснюється підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів через аспірантуру та докторантуру, в яких навчаються 510 аспірантів і готуються 62 докторанти, працюють 17 спеціалізованих учених рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій у галузі педагогічних, психологічних і філософських наук.

НАПН України співпрацює з парламентськими комітетами, профільним міністерством та іншими, Національною академією наук та національними галузевими академіями, університетами, громадськими організаціями.

Плідне співробітництво налагоджено з науковими установами і навчальними закладами двадцятьох зарубіжних країн та міжнародними фондами й організаціями.

Як народжувалася академія

Проголошення незалежної Української держави стимулювало розвиток педагогічної творчості, активізувало пошуки оригінальних моделей навчально-виховного процесу. З'явилися нові навчальні заклади, авторські та альтернативні школи, сучасні концепції навчання й виховання. Виникла потреба в глибокому вивченні, науковому осмисленні й виробленні на цій основі стратегії і тактики розвитку української школи.

Підтримуючи пропозицію провідних українських учених, Президент України Л. Кравчук 4 березня 1992 р. підписав указ про створення Академії педагогічних наук України (АПН) як вищої галузевої наукової установи. Уряд 16 червня 1992-го прийняв відповідну постанову. Президентом-організатором призначили М. Ярмаченка. Дійсними членами — засновниками Академії стали 15 відомих учених країни.

17 листопада 1992 року відбулися збори академіків-засновників, які завершили формування Академії. Було обрано сім дійсних членів і 17 членів-кореспондентів АПНУ. А 18 листопада на перших загальних зборах президентом Академії обрали М. Ярмаченка. Були утворені відділення теорії та історії педагогіки; дидактики, методики та інформаційних технологій в освіті; психології, вікової фізіології та дефектології. До складу Академії входили Науково-дослідний інститут педагогіки, Науково-дослідний інститут психології та Республіканський педагогічний музей.

Учені визначили головним завданням педагогічної науки методологічне, теоретичне та методичне забезпечення кардинального оновлення системи освіти на основі реалій життя, перспектив соціально-економічного розвитку України як суверенної держави.

25—26 листопада 1993 р. загальні збори Академії прийняли рішення про створення Відділення педагогіки і психології професійної освіти.

Через рік були внесені зміни до її Статуту, за якими вводилися посади академіків-секретарів відділень (замість посад віце-президентів — керівників відділень).

Етапними для становлення закладу стали загальні збори, що відбулися 17—18 грудня 1997-го. На них відзвітував перший склад Президії Академії. Її президентом обрали дійсного члена АПН України В. Кременя. Відбулися також вибори академіків-секретарів відділень.

Указом Президента України 24 лютого 2010-го Академія педагогічних наук України отримала статус Національної.

Фото надано прес-службою академії.

Перетворення на рівні духу

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Нещодавно у книгарні «Є» відбулася презентація книги народного депутата (Верховна Рада IV скликання) Сергія ЖИЖКА (на знімку) «Перетворення». Модератор обговорення — журналістка радіо «Культура» Ганна Короненко впродовж двох років у прямому ефірі разом з паном Жижком вели вільні бесіди про надзвичайно важливі явища суспільного життя — етно- і націогенез, національну ідентичність, національно-визвольну боротьбу, форми державності та долі націй у нинішньому глобалізованому світі. До їхнього діалогу активно залучалися слухачі: ці передачі мали широкий резонанс у радіоаудиторії.

Саме від слухачів і надійшла порада — оформити аудіоматеріал в окрему книгу. І Сергій Жижко з пропозиції скористався: тим паче що це вже не перша його робота над серйозним виданням. «Перетворення» є логічним продовженням надрукованої чотири роки тому «Нації як спільноти».

Матеріали книг не є імпровізацією автора на абстрактну тему: Сергій Жижко збирав конкретні думки видатних діячів, теоретиків, ідеологів, науковців про справжню суть любові до Батьківщини та про підступні наміри тих, хто, зацикленившись на своєму великодержавному месіанстві, намагається нав'язати правила «третього Риму» своїм сусідам; доповнював їх спостереженнями та фактами з власного досвіду (Сергій Жижко, син політв'язнів, народився у Магаданській області, куди його батьків вислали як ворожий радянській владі елемент. З 1988 року він активний учасник подій національного відродження України). В результаті для кожного вдумливого і патріотичного читача його «Перетворення» повністю вписалось у формулу «слова як зброї».

Зброї не агресивної, не загарбницької, а, швидше, миротворчої. Насамперед, для самих українців. Адже нас так довго притрушували отрутохімікатами фальшивих слів і псевдовартостей, роз'єднували за регіонами і конфесіями, що в багатьох поколіннях проявилися рефлексивні навички приймати чуже за своє, тверду дорогу плутати з манівцями, історією сусідів витісняти власну.

А насправді всі ми діти однієї землі, члени спільноти — української нації. Автор книги застерігає тих, хто ще не усвідомив цієї істини з різних причин, що безкінечно бути безликим суспільством ми не зможемо. «Перетворення є доконечною потребою... Перетворення бездержавного народу на господаря свого дому, колишнього гвинтика комуністичної системи на вільну людину, аморфного постдрадянського суспільства на модерну націю, «совка» — на українця». Чи важко це зробити? Напевно, важко. Це не будівлю ламати, а «здійснювати переродження на рівні духу. Видобути його — все одно, що запалити вогонь нового життя». Без цього вогню нація згасне з карти історії, наче квола іскринка від подуву вітру. Тому від кожного з нас залежить майбутнє народу: адже будь-яке перетворення починається на індивідуальному рівні і вже потім переходить на спільний щабель. Здійснюючи надзусилля, ми маємо об'єднатися. І перетворення тоді неодмінно відбудеться, стверджує у вступному слові Сергій Жижко.

Книжка складається з кількох частин, органічно з'єднаних основною ідеєю: «Становлення нації (хто ти, Україно)», «Неподолана залежність (українсько-російські стосунки)», «Визволення», «Нація і глобальний світ». Вони вдало доповнені історичними картами, що виразно ілюструє сказане в тексті.

Презентація відбувалася у переповненому залі. В обговоренні книги взяли участь кандидат біологічних наук з Інституту українознавства Валерій Сніжко, викладач Академії ЗСУ, капітан I рангу Анатолій Грищук та професор Києво-Могилянської академії Ігор Лосєв. Власне, за формою вона нагадала той радіоефір, що став прологом до «Перетворення»: жвава дискусія, активний діалог, можливість висловити думку всім бажаючим. Українські питання вочевидь зачіпають за живе широке коло людей, далебі ширше, ніж політична «каста». Перебравши часовий ліміт у книгарні, учасники обговорення продовжували його на вулиці. Перетворення почалося. Воно, повіримо оптимізму автора, рано чи пізно здійсниться. Більше, звичайно, влаштовує перший варіант...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Ірини ГОРДІЄНКО.

4 березня 1992 р. Президент України Л. Кравчук підписав указ про створення Академії педагогічних наук України

Рибця відправили до «резервації»

ПРОБЛЕМА

Виживання цінного виду промислових риб у пониззі Дніпра напряму залежить від того, скільки у воду… щороку висипають гравію. Мова йде про смачного рибця, «запрограмованого» природою нереститися виняткowо на твердому дні, вкритому галькою або гранітним щебенем. До будівництва Каховської ГЕС таких місць вистачало, однак дамба сповільнила рух течії, і греблі вкрив товстий шар мулу. За Союзу рибколгоспи Таврії штучно відтворювали півтора десятка подібних гребель, щороку висипаючи у Дніпро кілька барж із придбаним по кар'єрах гравієм. Але колгоспи розорилися, рибцеві греблі перестали підтримувати «у робочому стані», і це поставило вид на межу зникнення.

— Ще у 80-х роках минулого століття організації-рибокористувачі краю щороку добували 10—15 тонн рибця. А торік, приміром, рибопромислові підприємства відзвітували про вилов... 61 кілограма рибця. Це означає, що вид на межі загибелі — адже дві останні греблі для його нересту біля острова Зміїний під Херсоном та біля села Чулаковка Голопристанського району області з 2007 року гравієм «не підсипалися». Тоді облрада перерахувала сто тисяч гривень на закупівлю гравію — для забезпечення нересту, але це було вперше й востаннє, — каже начальник відділу іхтіології управління «Херсондержрибоохорони» Лілія Курсіна.

Під час розробки регіональної програми розвитку рибопловства та рибору розведення фахівці «Херсондержрибоохорони» пропонували включити до неї додаток про фінансування робіт зі створення умов для природного відновлення популяції рибця. Однак облдержадміністрація та облрада підтримали альтернативний і простіший (на думку місцевої влади) варіант — включити рибця до переліку тих аборигенних видів промислових риб (щуки, тарані, коропа, судака), молодь яких штучно розводять на рибзаводах та потім випускають у річку. Програма передбачає уже з нинішнього і до 2020 року виділяти з обласного бюджету на зариблення Дніпра та Каховського водосховища відповідно 400 і 200 тисяч гривень, і рибоводи не проти їх «освоювати». Та не все так просто: адже примхливий рибець — не карась, який виживатиме навіть у великій калюжі.

— На базі нашого держпідприємства досить успішно відпрацьовуються технології розведення щуки та судака, вже є й власне поголів'я плідників цих видів. Але з рибцем до цього часу ми справи не мали, тому з відтворенням його нересту в штучних умовах та вирощуванням молоді у ставках доведеться поекспериментувати — негайний успіх тут не гарантується. До того ж дорослих особин цього виду для отримання ікри та молок у нас просто немає. Звернувся до того ж управління «Херсондержрибоохорони» по дозвіл про вилов сотні дорослих самців і самок рибця у природних водоймах. Навіть якщо дозвіл нададуть швидко, вилов ще треба буде організувати, та й на пошук такої кількості рідкісної риби час піде, — наголошує директор Херсонського виробничо-експериментального заводу з розведення частикових видів риби Іван Донцов.

Херсонський виробничо-експериментальний завод щороку випускає у Дніпро понад мільйон рибної молоді, та й цього року планує збагатити головну українську річку 1,5—2 мільйонами особин «живого срібла». Його потужностей цілком вистачить, щоб до вирощуваних у ставках щук, товстолобиків, судаків та коропів додати ще й рибця. Та практика показує, що відтворення виду у штучних умовах ставкової «резервації» замість вжиття дієвих заходів для поновлення екологічної рівноваги у Дніпрі просто відтягує час його загибелі. Скажімо, у тій-таки Херсонській області вже понад чверть століття працює Дніпровський осетровий рибоводний завод, на утримання якого щороку витрачають мільйони держбюджетних коштів. Він також справно випускає у Дніпро по мільйону з «хвостиком» молодих осетрів, севрюг та стерлядей, але всі ці види як балансували на межі вимирання, так і балансують.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ВІСТІ З КРИМУ

Дано старт ініціативі «Пам'ятай про минуле»

Рада міністрів Автономної Республіки Крим оголосила про старт реалізації безстрокової соціально-гуманітарної програми «Пам'ятай про минуле».

Як повідомив глава уряду АРК Анатолій Могильов, мета програми — акцентувати увагу органів влади Криму та кримчан на необхідності віддати данину поваги ветеранам Великої Вітчизняної війни. У рамках програми будуть організовані зустрічі ветеранів зі школярами та студентами, готуються до друку альбоми й книги, присвячені Великій Вітчизняній війні. Команди добровольців приведуть у належний вигляд пам'ятники та могили солдатів, що загинули в роки війни.

Підписали договір про співпрацю з ветеранами

«Уряд Криму, дотримуючись державної політики і розуміючи соціальну відповідальність перед старшим поколінням, уклав з організацією ветеранів Криму угоду про співпрацю», — сказав прем'єр-міністр АРК Анатолій Могильов. І додав, що в рамках угоди Рада міністрів у черговий раз підтвердила зобов'язання надавати підтримку та сприяти ветеранським організаціям у реалізації загальних соціальних завдань.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

ОГОЛОШЕННЯ

1 квітня відбудеться Перший київський фестиваль гумору

Сьогодні минає 130 років від дня народження Корнія ЧУКОВСЬКОГО (1882—1969) — письменника, літературознавця, перекладача, критика

Скільки років Ромео і Джульєтті?

Другу в нинішньому році прем'єру показав Вінницький обласний академічний муздрамтеатр імені Миколи Садовського — трагікомедію за п'єсою Анатолія Крима «Осінь у Вероні» **(на знімку).**

Перша вистава відбулася у Міжнародний день театру. Глядачі у переповненій залі супроводжували дійство оплесками, а по закінченні влаштували справжню овацію, даруючи при цьому букети квітів не лише виконавцям головних ролей — Анатолію Вольському та Надії Кривцун, а й іншим акторам. Успіх з артистами розділили режисер-постановник Таїсія Славінська та сценограф, львівський художник Олег Руденко.

— Дія п'єси відбувається в рідному містечку Ромео і Джульєтти, але через тридцять років після відомих подій, описаних класиком, — каже керівник літературно-драматичної частини театру Світлана Фицайло. — За версією Анатолія Крима, Ромео і Джульєтта залишилися живі. Обом їм уже за п'ятдесят. Автор п'єси дав можливість глядачеві дізнатися «сенсаційну правду» про найцікавіші деталі з біографії головних героїв — хто і для чого розповсюджував чутки про загибель закоханих, як склалося їхнє подальше життя, якими виросли їхні діти...

З успіхом пройшла і прем'єра 78-го театрального сезону — вистава «Софія». Театральну версію життя славетної Софії Потоцької написав і поставив Віталій Селезньов — художній керівник театру, режисер, актор, поет і драматург. Це єдина вистава, де зайнятий увесь колектив і навіть діти окремих акторів. У Вінниці її показали вже 17 разів. І щоразу — з аншлагом! Щирими оплесками сприймали «Софію» на сцені столичного театру імені Івана Франка. Перед киянами вінничани виступали наприкінці минулого року. Схвально оцінили її і театральні критики.

У першій декаді квітня (4—5 числа) вінничани гастролюватимуть у Житомирі. Покажуть сусідам вистави «Шельменко-денщик» і «Маруся Чурай». А житомиряни приїдуть до Вінниці. Актори театру імені Кочерги демонструватимуть глядачам міста над Бугом дві свої кращі вистави.

— Ми відновили забуту практику обміну виставами, — каже директор Вінницького театру Володимир Лозовський. — Колись вона була дуже поширена. Глядачам це подобається, бо можна порівняти гру своїх акторів з гастролерами. Крім того, виступаємо у районах області. Там теж скучили за чарівним світом театру.

Керівник колективу повідомив ще одну новину, яку з радістю сприймуть глядачі, — у театрі почали роботу над п'єсою «Собаче серце» за Михайлом Булгаковим. Нею планують розпочати 79-й театральний сезон у жовтні нинішнього року.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Фото Віктора КРАВЧЕНКА.

Стратегія Марка Бровуна

27 березня, в Міжнародний день театру, художньому керівнику Донецького національного академічного українського музично-драматичного театру Марку Бровуну Наказом Президента України №216/2012 присвоєно звання «Народний артист України».

Свій новий статус Марко Бровун розглядає як оцінку діяльності всього колективу. «Тут, — каже він, — один у полі не воїн. І я пишаюся, що мені вдалося зібрати команду по-справжньому палаючих творчістю людей».

Під керівництвом Марка Бровуна колектив театру вийшов на новий якісний рівень, має найвищі досягнення у творчості та виробництві. Це один із найбільш відвідуваних театрів України. Показник «наповненість зали» на сьогодні сягнув 97,5%. Зрештою, театр є справжнім острівцем української культури в російськомовному регіоні.

Свою стратегію розвитку художній керівник будує з урахуванням досвіду корифеїв українського театру, які віднайшли можливість поєднувати з драматичною грою спів і танець. Музично-драматичний театр — це абсолютно унікальне явище в світі, переконаний Марко Бровун, і Донецький національний є типовим його представником. У театрі сформовано чотири повноцінні творчі підрозділи — це артисти драми, сучасний балет, артисти-вокалісти, а також потужний естрадно-симфонічний оркестр. Донецький глядач звик, що артисти балету можуть співати, вокалісти — грати драматичні ролі, а актори драми взагалі універсальні. Це дає змогу постійно розширювати репертуарний лист, втілювати на сцені кращі зразки української класики, зарубіжної та сучасної драматургії, урізноманітнювати жанрову палітру та експериментувати.

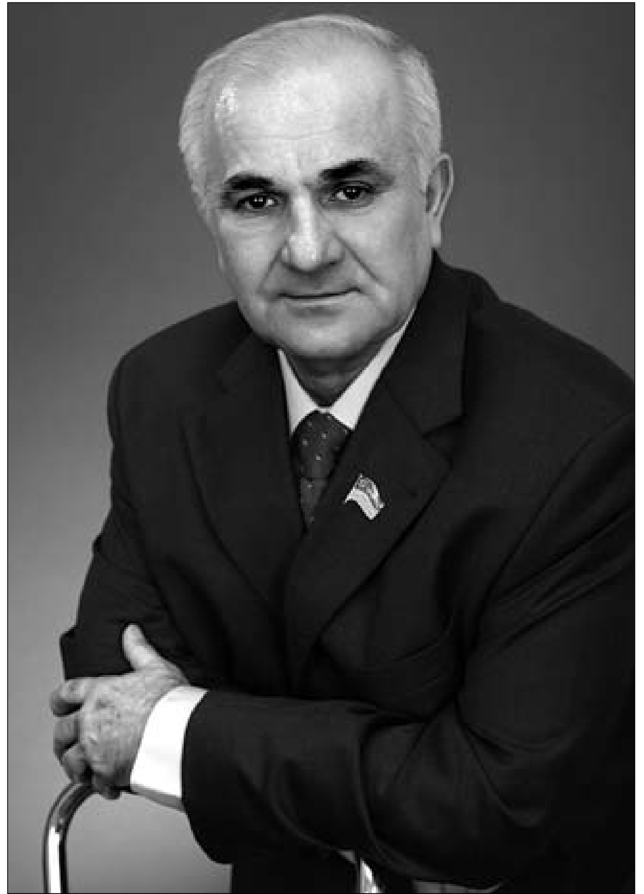

Марко Бровун зауважує: «У присвоєному мені званні враховано одночасно командну роботу і результат керівництва однієї людини, а тому це — спільне визнання. Ми зможемо ще не раз здивувати наших глядачів».

Ірина ГЕРМАНЮК.

І довго житиме він в пам'яті людській

Минуло 150 років від дня народження видатного зодчого, художника, педагога та громадського діяча Олексія Бекетова. Урочисті заходи пройшли в Харкові та у Криму. А в Алушті, у будинку-музеї Бекетова, відбулася асамблея «Бекетов і Крим: спадщина та сучасна архітектура».

Створене ним увійшло в історію архітектури України. У Харкові, де народився, жив і працював Бекетов, збереглося більше 40 будинків, зведених за його проектами. Його ім'ям названі площа, вулиця, станція метро.

Олексій Миколайович Бекетов — основоположник харківської архітектурної школи, педагог, котрий виховав не одне покоління зодчих, інженерів-будівельників. Серед них відомі архітектори України та Росії: В. Кричевський, Ф. Олійник, О. Гінзбург, О. Душкін.

Будівлі, зведені за проектами Бекетова в історичному центрі Сімферополя, Алушти вирізняються бекетовським почерком. Це Російський театр у Сімферополі (1911), вілла «Марина» (1915), дача Бекетова в Алушті (1896), їдальня санаторію «Алушта» (1938).

Більше 70 років життя й творчості Бекетова пов'язані із Кримом, з Алуштою. Родина Бекетових увійшла в когорту засновників Професорського куточка. Про це розповідав, відкриваючи асамблею, Валерій Циганник, директор Алуштинського літературно-меморіального музею Сергєєва-Ценського, Будинку-музею академіка архітектури Бекетова, літературного музею Шмельова.

— Цей ювілей починає низку міжнародних заходів, які ми проводитимемо цього року, — наголосив Валерій Циганник. — Наступна сторінка — 50 років від дня відкриття Алуштинського літературно-меморіального музею С. Сергєєва-Ценського, які ми відзначатимемо 30 травня. А 5 листопада — 25-ліття з дня відкриття Алуштинського будинку-музею А. Бекетова.

Валерій Петрович також повідомив сенсаційну новину: знайдено документ, який підтверджує, що саме батько Олексія Миколайовича Бекетова в 1865 році був одним з перших професорів, хто оселився в Професорському куточку Алушти. А сам Олексій Миколайович став центром тяжіння інтелігенції, котра оселилася в Професорському куточку. Традиції, які були закладені тоді, відроджені з моменту створення тут будинку-музею, і вже майже чверть століття вони зберігаються й розвиваються.

У рамках асамблеї архітекторів відбулося відкриття виставки «Кримські архітектори: проекти, живопис, графіка» (куратори — Ігор Кулик, голова Алуштинської організації Спілки архітекторів, і Людмила Циганник, завідувачка будинку-музею Бекетова). Під час асамблеї також пройшли презентації ювілейних видань і фільму «Архітектор О. М. Бекетов», створеного Катериною Громовою (Держтелерадіокомпанія «Крим»).

Євгенія ФІЛІППЕНКО, Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Крим.

Фото з сайту wikipedia.org.

Сто пісень Петра Скубія

Його могутній і неповторний голос добре знають далеко за межами Новосанжарщини: тривалий час очолюючи Малокобелячківський сільський будинок культури, Петро Скубій **(на знімку)** чимало поїздив Полтавщиною з концертами. А односельці згадують: «Та скільки ми його пам'ятаємо — стільки він і співає!» Це справді так, адже народився і виріс Петро Скубій у Малому Кобелячку, тож добрі півсотні років жодне сільське свято, жодна подія не відбувалися тут без місцевого баяніста та співака.

Давно захоплюється самодіяльний митець і композиторською творчістю. Є в нього пісні і про рідний край, і про найдорожчих людей. Та справжнім своїм досягненням вважає так званий козацький цикл. У співдружності з істориком, письменником і поетом, членом Національної спілки письменників України Юрієм Дмитренком — дослідником і популяризатором Козаччини — вже написали сто(!!!) козацьких пісень. І всі вони — про мужність і героїзм, про прагнення до свободи, а зрештою — про любов до України і рідного краю.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Фото автора.

Космологія буття

«Світ задивування» — виставку з такою назвою відкрито в Кіровоградському обласному художньому музеї. Це — роботи Наталії Федоренко, заслуженого художника України, лауреата обласної премії імені Олександра Осьмьоркіна, доцента мистецького факультету Кіровоградського державного педуніверситету імені Володимира Винниченка.

Вона працює в галузі монументально-декоративного текстилю — у техніці гобелена та батика. Стан природи, осмислення та відображення процесів, що відбуваються нині у навколишньому середовищі, — основна тематика творів пані Наталії. Космологічні мотиви домінують у творах художниці. В ілюзорному просторі, створеному нею, постають фантастичні зоряні світи, підкреслена динаміка руху, несподівані тональні контрасти, вишуканий калейдоскоп кольорів. Мистецтвознавець Броніслав Куманський наголошує, що «в основі національного у Наталії Петрівни лежать не суто українські декоративні мотиви, а українське космологічне розуміння буття».

В експозиції три десятки робіт, серед яких «Горять світи, біжать світи музичною рікою», «Елегія степових зоряниць», «В обіймах золотої мли» тощо. Є на виставці друковані матеріали, відзнаки та фотографії, що висвітлюють творчий шлях художниці.

Лариса РОМАНЮК.

Дія п'єси відбувається в рідному містечку Ромео і Джульєтти

«Куплю недорого картину»

Як стати затребуваним художником?

...Тиждень закінчувався, а Галина не продала нічого. Після смерті чоловіка, а він був гарним художником, залишилося кілька десятків картин. Тримала їх удома як пам'ять, а потім безгрішшя скрутило, вирішила деякі продати.

На алеї стояли чоловік п'ять із картинами. Світило сонечко, весна виманювала на вулицю мешканців багатоповерхівок. Але на алеї художників людей майже не було. Іноді перехожі затримували погляд на полотні з ромашками, цікавилися портретами, і на цьому — все. «Вам щось підказати?» — «Ні, дякую. Ми тільки дивимося»...

Але іноді художникам щастить, і просто на алеї вони одержують замовлення написати картину на заданий сюжет. Для нової квартири або для подарунка шефові. Умова одна: щоб картина коштувала не більше 500 грн. Вибору в художників немає. Або кілька сотень, або взагалі нічого. На алеї, як правило, картини продають аматори, не із Спілки художників. Хто з ім'ям — іде в «Художній салон». Там і ціни на два порядки вищі, і покупці зі статками. У Луганську шанувальники мистецтва із середніми доходами поділяються на дві групи. У першій — медики, учителі та чиновники, вони купують недорогий живопис, графіку й акварелі. У другій — люди із сільських регіонів, дрібні службовці, продавці, вони надають перевагу яскравим китайським і турецьким картинкам на основі фотопринту. Але художники зазначають: останнім часом інтерес до живопису в області виріс. Люди почали прикрашати картинами житло, кафе, офіси. Отже, у художників тепер є робота?

Якщо вам пощастить

Кажуть, у Луганську вже є кілька приватних картинних галерей, однак пошуки їхніх адрес успіхом не увінчалися. Але познайомилась з колекціонером картин тутешніх художників Ларисою Аркадіївною Фесенко. Про кожного зі «своїх» авторів вона розповідає з великою теплотою і співчуттям. Стати визнаним художником у наш час не просто. Хіба що тобі пощастить зустріти таку людину, як Лариса Фесенко.

...Якось на алеї художників вона побачила картину в стилі лубок. Здавалося, примітивна манера, але як взяв за душу сюжет! Сидить бабка на призьбі хати й дивиться вдалину. А навколо таке буяння природи! Все живе, яскраве, життєстверджуюче. Лариса Аркадіївна купила картину за тридцять гривень і почала розпитувати про художника. Виявилося, він жив у селі Райгородка і помер в 66 років.

— Я поїхала в Райгородку, почала шукати і купувати його картини, — розповідає Лариса Аркадіївна. — Робіт виявилося багато — у родичів, односільчан. Сюжети невигадливі, прості, з життя — риболовля, сільський пейзаж, інтер'єр хати і її мешканці. Але це написано з таким колоритом! Ось щука з відра визирає, раки в різні боки повзуть... Або бабуся ліпить пиріжки, а поруч два онуки та кішка сидить на килимку — чекають. Від емоцій просто не підеш. Коли я стала купувати картини Олексія Овильцева, багато хто запитував: «Навіщо ти гроші витрачаєш? Адже це зовсім невідомий художник, і роботи його примітивні». А я відповідала: ви не розумієте, яка талановита ця людина, і я хочу знати про неї все. Він буде відомим, от побачите.

До служби в армії Олексій Овильцев картин не писав. А потім хтось показав йому полотна та фарби, розповів, як користуватися. І Олексій віддавав новому захопленню весь вільний час. Після роботи йшов на берег Айдару, малював природу. Його талант помітили в області, почали запрошувати на виставки самодіяльних художників. Кілька раз Олексій виставлявся в Києві й навіть одержав срібну медаль, звернув на себе увагу фахівців. Уже в поважному віці його запросили в столицю вчитися, але він відмовився. Сказав, що не зможе жити без Айдару й своєї галереї.

— Я бачила цю галерею, — каже Лариса Аркадіївна. — Напівзруйнований сарай... Зате поруч річка.

Овильцев був дуже плодовитим, написав сотні картин, дарував їх навіть випадковим знайомим, а жив дуже важко. Хворів на цукровий діабет, грошей на лікування не мав. Як і на полотна. Пізніше Лариса Аркадіївна з'ясувала, що Олексій малював на різних ганчірках — шматку халата доярки, старого гасла, фартуха або щось у цьому роді. У злиднях і помер. У 80-х роках Лариса Фесенко зібрала близько сотні його картин. Ініціювала виставку — величезний успіх, видала альбом робіт самобутнього майстра. Сьогодні твори Овильцева цінні, за ними полюють колекціонери, десятки картин уже виїхали за кордон.

— А якось мені показали твори художника з Алчевська, — продовжує Лариса Аркадіївна. — Картини своєрідні, цікаві. В одному випадку — яскраві акварелі, жанрові пейзажі, в другому — малюнки кульковою ручкою: лікарняні палати, медсестри. Про автора, В'ячеслава Подплутова, знала тільки, що ця талановита людина спивається. Подумала: якщо п'є — не склалося життя, отже, потребує допомоги. Купила фарби, полотна, придбала роботи В'ячеслава. Все, що змогла дістати, — малюнки на папері, картоні. На жаль, вийшло приїхати тільки через рік. Виявилося: В'ячеслав згорів у своєму будинку, а разом з ним — всі його роботи. Сьогодні, мабуть, у мене найбільша колекція цього автора.

Гроші, мода чи талант?

Молода художниця Світлана вважає, що знаменитим можна стати тільки завдяки піару. Талант — так, але є ще мода. Картини Гапчинської, наприклад, коштують шалених грошей. Мати роботу цього автора — модно. Хоча невигадливий сюжет і персонажі викликають неоднозначну оцінку фахівців. Але народ купує!

— Щоб зробити ім'я, потрібні великі кошти, — вважає Світлана. -Організація персональної виставки — мінімум 100 тис. грн. Оренда, оформлення залу, рами... Це дуже дорого. А постійної роботи в мене нема, замовлення — не регулярні. Але інтересу до живопису в луганчан зараз більше. Люди бувають за кордоном, бачать інтер'єри осель, офісів і намагаються зробити таке у себе. Але не хочуть багато платити. Тому створити колекцію, щоб показати на престижних виставках, поки що не можу. Навіть для душі не вдається попрацювати, доводиться просто заробляти гроші.

При виборі картин заможні люди надають перевагу роботам соцреалізму. Це — мода. Чому? Лариса Фесенко:

— Це вже історія. І добре, що ми про неї не забуваємо. По суті, усі, хто родом зі СРСР, відчувають ностальгію за минулим. У радянських авторів інша школа, манера і навіть почуття. Я із задоволенням дивлюся на ці роботи і якщо можу — купую. Але більше подобається те, що пише молодь. Особливо ті, хто має оригінальну манеру. Наприклад, подобається молода художниця Люся Гребельна. У її картинах завжди є фольклор, вона пізнавана. Буяння фарб, образів... На передньому плані — птах-веселун, під ним мчать автомобілі, така феєрія! У бібліотеці ім. Горького вдалося організувати її персональну виставку. Вона пройшла з великим успіхом. Багатьом схотілося придбати її роботи.

Колись у Луганську була прекрасна професійна школа, вона дала таких художників, як Віктор Кошевой, Олександр Фільберт і ще багатьох, чиї роботи зараз цінуються. У ринкових умовах молодим автори пробитися важко, і не завжди щастить найталановитішим. Птаха щастя скоріше спіймає той, у кого вклали кошти, щоб зробити затребуваним. В обласній організації Спілки художників України — 45 чоловік. Декому пощастило — за допомогою спілки для них були організовані персональні виставки. Зазвичай — до ювілею, за рахунок організації. У не членів спілки такої можливості немає. Молодих художників запрошують на регіональні та всеукраїнські виставки, але через матеріальні проблеми багато хто не може прийняти таку пропозицію.

Утім, є проблеми й у заслужених майстрів. Керівник Луганського відділення Національної спілки художників України Сергій Жидель звертає увагу на високі податки та комунальні платежі за утримання майстерень. Пріоритети духовного виховання в країні змінюються. Образотворче мистецтво відходить на другий план. Якщо хтось хоче посперечатися — нехай почитає окремі українські закони.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото Олени ОСОБОЇ.

Вшановували діячів мистецтва

У вівторок, 27 березня, з нагоди Міжнародного дня театру в Ужгороді широко відзначили митців.

Розпочалися урочистості на площі перед Закарпатським українським муздрамтеатром з відкриття меморіальної дошки засновникам професійного театру на Закарпатті братам Юрію-Августину і Євгену Шерегіям.

У фойє театру організували виставку робіт лауреатів обласної премії в галузі літератури і мистецтва за минулий рік, яких прийшли вшанувати голови ОДА Олександр Ледида та обласної ради Іван Балога.

— Економіку можна відродити за кілька років, культура ж творилася століттями і тисячоліттями. Тож сьогодні хочемо подякувати вам, митцям, за розвиток нашої культури і збереження та примноження духовної спадщини, — сказав Олександр Ледида, вручаючи посвідчення лауреатам.

У галузі літератури премію Федора Потушняка вручили: Андрію Дурунді, Мар'яні Нейметі, Галині Курій і Михайлові Рошку. У галузі музичного і виконавського мистецтва премію імені Дезидерія Задора отримали: Інна Попова, Микола Попенко, Василь Гайдук, Іван Хланта, Наталія Висіч, ансамбль солістів «Гармонія» Закарпатської обласної філармонії. У галузі театрального мистецтва премією імені Євгена та Юрія-Августина Шерегіїв відзначили: режисерсько-постановочну групу Закарпатського обласного російського драмтеатру; Клару Берец, Миколу Карпенка, Тараса Гамазу, Василя Кобаля. А художники Олена Кондратюк, Василь Свалявчик, Юрій Герц, Василь Беца, Одарка Сопко, Людмила Корж-Радько, Іван Дем'ян, Іван Бровді, Наталія Борецька-Грабар, Людмила Біксей, Віктор Штець отримали обласну премію у галузі образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва імені Йосипа Бокшая та Адальберта Ерделі.

Ця подія ще раз підтвердила: культура й духовність, маючи глибоке коріння на Закарпатті, радує сучасників своїми досягненнями і вивищує буйну крону мистецтва.

Василь НИТКА.

На знімку: премії лауреатам вручають голови ОДА Олександр Ледида і облради Іван Балога.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

ХРОНІКА

Натхнення та взаєморозуміння

З ініціативи Київського театрального університету імені Карпенка-Карого, за підтримки Міністерства культури України, під егідою Національної комісії України у справах ЮНЕСКО в Києві проходить III Міжнародний фестиваль театральних шкіл «Натхнення». Мета фестивалю — передусім, обмін досвідом між театральними школами різних країн і континентів. Йдеться про заохочення театральної молоді до кращих світових мистецьких традицій і знайомство з новаціями в театральному вихованні.

«Натхнення» відбувається кожні два роки. Цього разу серед учасників — творчі навчальні заклади півтора десятка країн: Китаю, Мексики, Вірменії, Іраку, Молдови, Польщі, Румунії, Словаччини та інших. У рамках акції — майстер-класи, круглі столи, дискусії фахівців. Цікавий фестиваль і пересічному глядачеві. Його, звичайно, передусім цікавлять вистави, що їх гості показують на сцені Навчального театру нашого театрального університету.

У таких акцій завжди є дві адреси: для людей втаємничених і для простої публіки. Тут інтереси не завжди збігаються. Тим більше що вистави йдуть різними мовами, без перекладу, і через те глядачеві хочеться, щоб незрозумілий текст компенсувався хоча б видовищністю. А ці речі не завжди збігаються. Скажімо, вистава «Натусь» за Винниченком, показана студентами-львів'янами, комусь здається занадто «розмовною». А втім, для київської публіки саме це й цінно — почути неспотворену українську мову. Так само й з виставою, що її показали студенти з Молдови. Це — «Жінка як поле битви в Боснійській війні» Матея Вішнека. Цілком очевидно, що говориться про дуже важливі речі — але сповна оцінити можна лише віддданість акторів, а не сенс сказаного. Публіці простіше, коли вона бачить, приміром, виставу єреванських студентів «Середньовічні мініатюри», де головне — вишукані костюми та виразна еротична пластика, що не вимагає перекладу. Або — дуже яскрава робота словацьких студентів, що працюють в імпровізаційному стилі комедії дель-арте.

І все-таки для справжнього театрального взаєморозуміння головне — не переклад. Це засвідчила, скажімо, робота київських студентів «Побачення хоча і відбулося, але...» (інсценізація оповідань Антона Чехова, акторський курс Юрія Висоцького). Це той випадок, коли жива традиція «психологічної театральної школи» є настільки переконливою, що вистава всім зрозуміла — як «своя».

Значний інтерес викликала робота майбутніх акторів з Пекіна. Вони також привезли виставу за Чеховим — кілька одноактівок. Чехова нашій публіці «впізнати» легко, й тим приємніше було милуватися самою акторською грою, легендарною старанністю китайців. Здається, вони вміють проникати в чужий їм менталітет чеховських героїв іноді краще, ніж це роблять брати-слов'яни. Щось там, на наш погляд, може, трохи екзотично і смішно — а щось таки викликає захоплення та повагу.

Фестиваль завершиться 3 квітня великим гала-концертом на сцені столичного театру імені Франка.

Христофор ГРУША.

На знімку: сцена з фестивальної вистави варшавських студентів «Гра» за п'єсою Славоміра Мрожека.

Фото автора.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 59 (5309)
СУБОТА, 31 БЕРЕЗНЯ 2012

Український інститут національної пам'яті звертається до громадян, громадських об'єднань і державних установ із проханням надавати інформацію про акти масового терору гітлерівців проти мирного населення України *(УНІАН)*

Музей Михайла Булгакова в Києві продовжуватиме працювати, запевняють у столичній адміністрації. Нагадаємо, раніше депутат Київради Олександр Бригінець заявив, що заклад через ремонт на Андріївському узвозі припинив роботу *(УНІАН)*

Тарас Бульба–Боровець — організатор УПА

Документи. Статті. Листи (Упорядкування, загальна редакція В. Сергійчука. К., 2011)

Про діяльність у роки Другої світової війни організатора УПА Тараса Боровця, який народився в с. Бистричі Березнівського р-ну на Рівненщині 9.3.1908 — помер 5.5.1981 у Нью-Йорку, США (псевдо «Байда», «Гонта», «Бульба» та ін.), написано не так і багато, як про того ж Степана Бандеру чи Андрія Мельника. Відома хіба що його книжка «Армія без держави». Досі не знайдено закопаний 1943 р. за його наказом архів УПА, не виявлено повних комплектів газет «Гайдамака» та «Земля і Влада», невідомо, де документи про його перебування в еміграції. Є потреба видати всі його статті з газет «Волиняк», «Оборона України», Бюлетень УНГ, «Меч і воля», «Українські вісті», «Свобода», «Місія України», «Авангард», «Краківські вісті», «Гайдамака», «Наш вік», «Військова справа» тощо.

Поляки його судили за приналежність до КПЗУ

Тарас Бульба-Боровець, організатор на Поліссі й Волині Української Повстанської Армії — «Поліської Січі» (з середини 1943-го — Українська Народна Революційна Армія, УНРА). Автентична УПА на чолі з Боровцем вела збройну боротьбу і з гітлерівцями, і з більшовиками, домагаючись самостійності України. Народна армія не підпорядковувалася жодній політичній партії й визнавала єдино законну владу — Уряд УНР в екзилі. Стратегічна мета боротьби — об'єднати у складі Української національної держави всі українські етнографічні землі.

КДБ, польська спецслужба стежили за Т. Боровцем неусипно. Обидві сторони доповідали своєму керівництву ще 1934 р., наприклад, про те, що Тарас Боровець розповсюджує по селах «Історію України» чи організовує «Відродження» і веде агітацію на користь ОУН (1935 р.).

Кілька агентів доносили, що Т. Боровець на псевдо «Гонта» прибув із Німеччини як посланець Президента Лівицького Андрія, при цім наголошувалося, що намісника Симона Петлюри.

Із допиту, наприклад, М. Гожого (31.10.1940) стало відомо, що Т. Боровець прийшов з-за кордону для створення організації УПА, пояснивши, що незабаром почнеться війна між Німеччиною і Радянським Союзом, що саме в цей час УНРА повинна проголосити «Самостійну Україну». Гожий розповів і про те, що Т. Боровець зустрічався в Рівному із «Степаном», керівником ОУН, який заборонив організовувати УПА на території західних областей, бо, мовляв, «Степан» — керівник ОУНівською роботою і втручатися в це нікому не дозволить, бо, мовляв, можна розконспіруватися.

Але Т. Боровець, незважаючи на заборону, все-таки давав завдання створювати УПА. Під час вступу в члени кожен присягав «на меч Святослава-завойовника завжди служити справі відродження України і сумлінно виконувати всі вказівки організації». Нижче на листку присяги було написано: «відновити українську національність».

Тарас Бульба за польської окупації був засуджений за приналежність до КПЗУ, а пізніше за участь в ОУН і посаджений в Березу Картузьку поляками. А ще розсилав «націоналістичні п'єси і різні брошури». А ще був зв'язаний, виявляється, «з усіма сектантами»...

В одному з агентурних донесень (18.02.1941) зазначалося, що Т. Боровець присилав сподвижникам, так би мовити, націоналістичну літературу: журнали «Юнак», «Рідний голос», «Рільник», книжки «Отаман Хмара», «Холодний Яр» тощо. Також газети «Самоосвіта», «Новий час», «Вісті», «Громадський голос» та ін. Куплялися українські газети, що виходили в Луцьку, а також журнали, передавалися людям.

Доноси на Т. Боровця писані російською мовою із певною дозою дезінформації. Основне визначення, що давалося повстанцям: ярий український націоналіст-самостійник, петлюрівець, налаштований проти «Сов. власти за самостоятельную Украину».

У протоколі допиту Шумлянського К. О. (20.03.1941) йшла мова про Т. Боровця, який був твердо переконаний у війні між Німеччиною та Радянським Союзом. А німці, мовляв, краще ставляться до українців, ніж до поляків та євреїв.

В одному з агентурних донесень (10.04.1941) стверджувалося, що в Людвипільському районі Рівненщини у всіх селах є антирадянські організації, де переважно молодь. Але події в Костопільському районі змусили ці організації дещо свою діяльність призупинити. Крім УПА і ОУН тут організувалося й «Вільне козацтво».

У польських селах діяли тільки польські націоналістичні організації, які мали велику кількість зброї і боєприпасів. Українські ж організації дуже бідували.

Документи УПА — «Поліська Січ» унормовували правила поведінки українських партизанів

Ось, наприклад, Закон українського партизана 1941 р. мав десять пунктів: 1. Український партизан не є «бандитом», як його називають вороги, а вірним сином і щирим патріотом України. Він добровільно жертвує своє життя для загального добра свого рідного краю і народу. Партизанка не є жодним розбійницьким ремеслом, а зародком української національної армії... 3. Обов'язком кожного українського партизана є: 1) боротися всіма засобами з кожним ворогом України; 2) безоглядно винищувати всяку ворожу явну і таємну силу в Україні; 3) поборювати всяку чужу диверсію та свою анархію в краю, [...] змагатися за новий лад і порядок та всіма силами будувати свою рідну державу... 8. Зброю, одяг, харчування [...] і всяке інше постачання українська партизанка здобуває тільки двома шляхами: 1) шляхом роззброювання ворогів та розбивання ворожих арсеналів, магазинів, складів, банків і державних кас; 2) шляхом добровільної допомоги цивільного населення. 9. Хто примусово реквізує від цивільного населення (без огляду на те, якої воно національності) які-небудь речі, як: харчі, одяг і т. п., той не є українським партизаном, а звичайним злодієм і грабіжницьким бандитом.

Закон українського партизана від 15.09.1942 вже має 15 пунктів: підземна армія — це єдина можлива форма збройної боротьби України за свою свободу; боротьба ведеться за святі національні цілі, де вершина вершин — своя власна суверенна держава (3); український партизан буде всіма силами та засобами боротися з кожним окупантом України так довго, закіль не виборе своєї абсолютно від нікого незалежної держави — Самостійної України (4); український партизан не знає, що таке страх, зрада тайни, п'янство, розпуста та всякий інший вчинок, котрий би соромив його, армію, рід, його націю та славних предків — лицарів (7).

Т. Бульба-Боровець використовував усі можливості для визволення свого краю. Так, єпископ Мстислав 15.11.1942 писав про співпрацю з німцями, хоча багато хто вважав, що організатор УПА—«Поліської Січі» бореться і з гітлерівцями, і з більшовиками. Попри це, зазначено в листі, Т. Боровець «людина дуже вразлива під оглядом національного чуття, яка все рідне любить понад усе, а до того всього — людина чесна». Т. Бульба-Боровець розумів угодову політику та позитивну працю, але не визнавав, як писав, самоопльовуючого лакейства, а тому за свою поведінку буде відповідати сам.

Під час переговорів Т. Бульби з представниками німецької окупаційної влади, зокрема шефом СД Волині й Поділля д. Пицом, заявив, що треба звільнити всіх українських політичних в'язнів та репресованих, бо кожного, без огляду на його партійно-політичну приналежність, він вважає своїм братом.

Політична лінія німців довела до підпілля «Поліську Січ», бандерівців та мельниківців. Із радянськими партизанами Т. Бульба співпрацював із тактичних міркувань.

Лист Т. Бульби до гауляйтера Еріха Коха з вимогою припинити репресії проти українського населення був сповнений гніву і впевненості, що смерть і пролита кров українського народу гартує його волю до дальшої боротьби за свою свободу і суверенну державу.

Переговори з німцями і посланцями Москви результатів не дали. Т. Боровця підозрювали у подвійній грі, на що він відповідав, мовляв, це маневри. Співпраця з будь-якою стороною не мала підтримки.

Не підпорядковуватись жодним чужим силам

Починаючи з весни 1943 р. Т. Бульба намагався порозумітися і з бандерівцями, і з мельниківцями, незважаючи на їх розбіжність у тактичних поглядах на боротьбу проти загарбників. Він писав, що для керування всеукраїнським національним рухом потрібно створити Українську Народно-Революційну Раду. Але такої підтримки не знайшов. Тоді він створює Українську національ-демократичну партію і звертається до українців у червні 1943 р.: **«Не треба нам української держави, підстриженої на німецький чи російський лад. Нам треба тільки української України, з українським національним та політичним ладом, а не безконтрольних диктатур та чужого гніту і визиску».**

Т. Бульба чітко знав свою основну мету і використовував для цього всі ті засоби, які б мали щонайменше людських жертв. Головне — ідея української національної державності. Про це він писав у листах неодноразово і до німців, і до співвітчизників та закликав давати відсіч усіляким провокаціям і згуртуватися в боротьбі проти ворогів України.

Відкритий лист Т. Бульби до ОУНівців (04.08.1943) із закликом створити Українську Народну Революційну Раду і припинити криваву міжусобицю вельми цікавий з точки зору стратегічного і тактичного завдання. Йдеться, зокрема, про те, що потрібно мобілізувати всі сили народу до боротьби, передусім, із зовнішніми головними ворогами, а не підкорення тій чи іншій партії. Головне — маєстат нації і держави.

«Ви на кожному кроці говорите, — пише Т. Бульба, — про необхідну потребу єдности серед українського народу, а на ділі змагаєте перевести цю єдність не шляхом об'єднання всіх сил народу на підставі взаємного розуміння і пошанования політичних переконань інших співгромадян, а тільки шляхом підпорядкування всіх собі та диктатури одної своєї партії... Жодна партія не може мати монополію на український народ... Українську державу зможемо збудувати лише тоді, коли об'єднаємо під одним прапором боротьби за незалежність весь народ, кожну гвинтівку, кожного українця без огляду на його політичні переконання, без огляду на те, чим він був учора».

У копії з копії (?!) другого листа Т. Бульби (24.09.1943) до проводу ОУН-Бандери і головної команди УПА, засвідченого співробітником УКГБ Кромським, що здається дуже підозрілим, уже йдеться про відмову у спільній праці трьох сторін із кількох причин. Мовляв, ОУН узурпувала собі право на суверенну всеукраїнську державну владу, до чого, як одне з багатьох політичних угруповань, не має найменших підстав, недотримується правил революційної етики тощо.

Зважаючи на ці та інші причини, Т. Бульба-Боровець відмовляв С. Бандері у політичному партнерстві. Почалося протистояння, роззброєння і навіть дійшло до фізичного знищення бульбівців.

Ідеологічно-моральні основи вояка УНРА (перейменована в 1943 р. з УПА, бо цю назву перейняла ОУН під проводом С. Бандери) стверджують: не підлягати жодній політичній партії (2); вести безкомпромісну боротьбу з кожним загарбником України; не підпорядковуватися жодним чужим силам (5); боротися, передусім, за визволення України з чужого ярма та відбудову своєї суверенної держави (6); боротися за абсолютне рівноправство всіх громадян української держави. Не може бути ані упривілейовання одних, або обезправлювання других (11); спекуляція землею та великовласницьке поміщицтво — виключається (19); за справедливе унормування соціальних відносин і за дійсне, а не фіктивне піднесення життєвого рівня всього трудового населення (21); за право на безкоштовну освіту й повну культурну, соціальну та санітарно-медичну опіку для всіх (23) та ін.

Суперечностей у донесеннях вистачало

Події на фронті змінили загальну ситуацію, а це змусило Т. Бульбу звернутися до німецького уряду (15.11.1943), де він прямо вказує, що варварські німецькі репресії викликали відповідну й самозрозумілу реакцію українців, як і московсько-більшовицькі диверсії. Цей лист має кілька наївних, як ми тепер розуміємо, пропозицій. Наприклад, припинити політику винищування українського народу; визнати Українську самостійну державу з законним урядом УНР як спадщини Симона Петлюри; зняти з усіх українських земель окупаційну адміністрацію; звільнити з в'язниці С. Бандеру та всіх політичних в'язнів і репресованих.

У протоколі допиту Б. Галицького (17.02.1944) йдеться про те, що «Бандера» вкрав у «Бульби» назву УПА, що «бандерівці», не бажаючи ділити свої майбутні завоювання у «самостійній» Україні, почали вести збройну боротьбу проти своїх конкурентів — «мельниківців» і «бульбівців». Допитуваний повідомив, що УНРА Т. Бульби — велика розгалужена організація, законспірована. А налічувалося до десятка тисяч бійців.

Неоднозначною є й стаття «Зозулине яйце» в «Обороні України» про оцінку бандерівського руху (16.12.1943), як і інша публіцистика, можливо, самого отамана.

Літературний і публіцистичний талант Т. Бульби виявився значно раніше. За повідомленням начальника поліції безпеки і служби безпеки Третього рейху, під псевдонімом Пістріченко Тарас Боровець був написав твір у п'яти томах «Людоїди», де описує голод на Україні 1933/34 рр. (так у донесенні. — **М. В.**) і переслідування українців з боку НКВД. У книзі «Пан депутат у Сеймі» Т. Боровець висміяв польську парламентарно-демократичну систему, відомих польських посадовців, за що був засуджений на три роки в концентраційному таборі. Художньо, місцевою говіркою написано ще до війни нарис «Чорний день Варшави» про мобілізацію поляками поліщуків.

У звіті Т. Бульби (6.5.1945) Президенту й Головному Отаманові Збройних Сил України Андрію Лівицькому йдеться про безкомпромісне ставлення УПА до кожного окупанта України, що перетворилося на важливу ознаку національної політики. Велися переговори з різними чинниками для визволення своєї країни від будь-якого загарбника. Довго тривала ця дискусія з бандерівцями, тактику боротьби яких не визнавав, йшлося про спільні дії проти ворога, але з того нічого не вийшло. Всі його пропозиції було відкинено, натомість поставлено вимогу підпорядкуватися бандерівському проводові і беззастережно виконувати всі їхні накази. Коли ж Т. Бульба відмовився і запротестував у своїй пресі, за його словами, «бандерівці почали нападати на військові відділи дійсної УПА». Жертвою цього, зазначав Т. Бульба, стала його дружина.

Витяг (копія) з аналітичної записки майора Пастельняка (25.8.1945)

про діяльність бульбівців говорить, що гітлерівці спровокували зіткнення бульбівців із радянськими партизанами. До цього Бульба жив мирно з ними і нападав на німців, мав популярність і підтримку серед українського населення і був небезпечний для гітлерівців. «Організувавши «козацькі загони» із куркульського антирадянського елементу, — зазначається в копії донесення, — що були військовополоненими Радянської Армії, німці посилали їх, під виглядом радянських партизанів, нападати на «бульбівські» загони, викликаючи в останніх ворожість до наших (тобто радянських. — **М. В.**) партизанів.

Отже, провокації з кількох сторін змушували Т. Бульбу-Боровця остерігатися й маневрувати, не знаючи, з якого боку підступність чи смертельний удар у спину.

Після цього, зазначається в донесенні, «німці дали вказівку ОУН («бандерівцям») [?] почати боротьбу проти «бульбівців». Приблизно в травні 1943 р. провід ОУН (б) наказав роззброїти і ліквідувати «бульбівців». Відтоді почалася конфронтація. Принаймні так стверджується в таємному донесенні.

Уже по війні у Зверненні до всіх українців, що опинилися на чужині, у грудні 1947 р. ідеологічно-політичний відділ УНГ закликає в майбутніх змаганнях за свою хату, «свою правду і силу, і волю» не бути розпорошеними, не стати знаряддям у чужих руках.

В одному доволі обсяговому протоколі допиту зв'язкової Т. Бульби Галини Петренко-Кухарчук (16.9.1948) йдеться зокрема про те, що мельниківців М. Сціборського і О. Сеника-Грибівського вбили бандерівці. Але ми тепер добре знаємо, як «вибивали» показання з допитуваних, які провокації робилися й робляться зусібіч, аби нищити свідому боротьбу українців за своє визволення. Можливо, то вбили енкаведисти, що діяли під виглядом бандерівців, яких лише у Рівненській області було зафіксовано 33 загони чисельністю 397 осіб. У Чернівецькій області енкаведистських провокаційних загонів було 26 і 219 осіб; Івано-Франківській — 11 загонів, 70 осіб; Дрогобицькій — 10 загонів, 52 особи; Тернопільській — два загони, 34 особи. А були ще німецькі й польські загони під виглядом партизан для провокації проти українських повстанців. А скільки ж їх було на українські голови? Нема їм числа...

Допитувана Г. Петренко-Кухарчук наводить слова свого батька, що коли вона ходила із завданням до Києва, то бандерівці розгромили і роззброїли бульбівців, багатьох командирів убили, а велика частина перейшла на сторону бандерівців...

Вимальовується болісна картина «боротьби», взаємного непорозуміння і поборювання: обопільні звинувачення, авторитаризм у керуванні, провокаційність ворогів і своїх. Уже не кажучи про знущання чужинців над нашим народом. Вражає все це нерозумінням чи зарозумінням, несвідомістю «діяльних» чи понадмірна авторитарність?

«Ніхто за нашу свободу не буде боротися...»

В еміграції Т. Бульба-Боровець засновує Українську національну гвардію — революційно-військову організацію, закликаючи навчатися дужою рукою тримати меч проти ворогів України, аби визволити рідну землю від зайд.

Бюлетень УНГ друкує звернення 1951 р. до своїх членів і прихильників, що є навіть ура-патріоти і навіть «ура-демократи», а чинять, як чужинці.

Т. Боровець запитує: чому переможці живуть гірше, ніж переможені німці, австрійці та італійці? Туди нині на заробітки їдуть наші співвітчизники. Начебто «своя» влада їх своїми діями розгонить. Розширює геопростір для прибульців? Більшість їдуть на заробітки жінки і там залишаються. Щороку, від 1991-го, в Україні зменшується населення близько 300 тисяч. Цілий обласний центр.

У відкритому й пристрасному листі Т. Боровця до українок у 1954 р. зазначається, що наші жінки повинні стати двигуном української національно-визвольної революції, мусять підготовляти народ до боротьби. Робити зі свого чоловіка, брата, сина свідомого бійця за волю свого народу, за відновлення УНР, бо тільки у своїй державі ми позбудемося національного і соціального поневолення. Сила духу завжди перемагає матеріальну. Тому Наше Рідне українське слово,

«Щоб огненно заговорило,

Щоб слово полум'ям взялось,

Щоб людям серце розтопило».

У період еміграції Т. Бульба-Боровець писав: «Боротьба за волю батьківщини — обов'язок кожного українця! Тільки збройною боротьбою виборемо свою незалежну Державу! Ніхто за нашу свободу не буде боротись! «АБО ВОЛЮ ЗДОБУТИ, АБО ДОМА НЕ БУТИ!, — казали запорозькі козаки. Будьмо ж гідними наших предків...».

Тут він чимало пише цікавих, публіцистичних творів: повчальних та переконливих, але болісних для нашого розуміння спільності мети. Його кредо було одним: політичним ворогом кожного українця є всякий чужинець, що хоче загарбати собі українську землю і поневолити український народ... Ворогом є й ті, хто хоче запровадити в Україні панування поміщицтва, буржуазії та капіталу. Про це в статтях «Демократія в полоні», «Ревізія антикомуністичної стратегії», «Більше ідейної принциповості», «Смерть тирана», «Україна і Росія» та ін. Для нас його життя, боротьба і праця — потреба розуміння історії боротьби, патріотизму, накреслення плану дій.

У книжці «Тарас Бульба-Боровець. Документи. Статті. Листи», що видрукувана завдяки фінансовій підтримці Мирослава Смородського, сина начальника штабу «Поліської Січі» Петра Смородського, 35 матеріалів (статей) самого Т. Боровця. Документів, переважно копії протоколів чи витяги допитів повстанців, — 162. Є три цікаві гумористичні та дотепні листи: один до Гітлера і два до Сталіна. Захоплено читаються спогади німецького офіцера Ганса Коха «Епізод партизанської дипломатії отамана». Також додано матеріал до життєпису Тараса Бульби-Боровця — організатора Української повстанської армії «Поліська Січ», одного зі славної когорти борців за волю рідного народу.

Видання об'єктивно висвітлює маловідоме й заплутане в історії українського національно-визвольного руху, тож прислухаються ідеї, які прагнуть правди. Велику частину накладу книжки безплатно передано в усі обласні публічні бібліотеки України та в районні й сільські бібліотеки Рівненщини.

Михайло ВАСИЛЕНКО.

ОСОБИСТОСТІ

На меморіальній дошці — батько, син, онук

Меморіальну дошку на честь славної династії українців-патріотів Ісаєвичів із села Верба Дубенського району відкрито на фасаді місцевого новозведеного Свято-Михайлівського храму.

На ній портрети Григорія Ісаєвича, який у XIX столітті був будівничим і настоятелем тутешньої Свято-Троїцької церкви; його сина Дмитра, який був одним із лідерів Української партії соціалістів-революціонерів, членом Української Центральної Ради, співробітником газети «Народна воля», депутатом Всеросійських Установчих зборів 1917 року; а також наймолодшого з цієї династії — сина Дмитра Ярослава — історика, громадського діяча, академіка НАН

України, президента Міжнародної асоціації україністів, директора Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України.

— Ця легендарна «трійця» зробила для становлення та утвердження українського духу дуже багато, — каже один із дослідників творчого та життєвого шляху Ісаєвичів письменник із Дубна Микола Пшеничний.

Тож Ісаєвичі ніби заново повернулися до свого рідного села — духом, спогадом, незабутніми справами. Так, приміром, про Григорія Івановича, земні віхи якого вимірювалися 1857—1901 роками, було згадано у зв'язку з переписним «Апостолом» з видання Франциска Скорини (Вільно, 1525), бо саме цей варіант середньовічного «Апостола», сучасника знаменитого «Пересопницького Євангелія», був знайдений Григорієм Ісаєвичем на хорах церкви у селі Верба. Священик його не тільки використовував у службі Божій, а й науково досліджував, прагнучи через перепис спізнати реалії співвідношення церковної та розмовної мов.

Син Григорія Івановича Дмитро був активним учасником національних визвольних змагань 1917—1921 років, входив до складу Української Центральної Ради, вважався близьким сподвижником Михайла Грушевського, визначав дипломатичну стратегію Української Народної Республіки. Його земне життя закінчилося у 1973 році у місті Стрий, де й був похований. 2009 року міський голова Львова Андрій Садовий, з огляду на значущість особистості Дмитра Ісаєвича, підписав розпорядження про перепоховання його останків в центральній частині музею-заповідника «Личаківський цвинтар».

Останній із представників вищезгаданої «трійці» Ярослав Ісаєвич досліджував історію Київської та Галицько-Волинської держав, розвиток української культури, проблеми формування національної свідомості, українсько-польські відносини. На ці теми опублікував понад сімсот наукових праць, частину яких надруковано іноземними мовами. Він був кавалером орденів Ярослава Мудрого, «За заслуги».

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

смт Млинів
Рівненської області.

На знімку: меморіальна дошка Ісаєвичам, установлена на фасаді Вербської Свято-Михайлівської церкви.

Фото автора.

До витоків малої батьківщини

Олександр Солодар читає вірші про Чигирин.

Авторську серію книг-нарисів «Невідома Чигиринщина», а також свою приватну колекцію археологічних знахідок та українських старожитностей представив черкащанам відомий краєзнавець і письменник, викладач Національної академії Служби безпеки України Олександр Солодар.

Родом із славетного Богданового краю, Олександр ще студентом захопився дослідженням багатовікової історії Чигиринщини. Він немало працював в архівах, щоліта виїжджав у польові експедиції, записував спогади старожителів, свідків визначних подій своєї малої батьківщини. Результатом кількарічної праці стала перша у сучасній українській історіографії наукова монографія «Нариси з історії Чигиринщини», випущена 2003 року у Черкасах. У ній дослідник на основі широкої джерельної бази показав витоки української державності, боротьбу за УНР у 1918—1922 роках, становлення національної свідомості і гідності.

Нова робота Олександра Солодаря «Невідома Чигиринщина» складається з п'яти книжок: «Мрія про море», «Як були коцурці...», «Отаман Мамай», «У полум'ї війни», «Галаганівка».

У невеликих за обсягом виданнях автор прискіпливо досліджує білі плями минувшини рідного краю, історію «звичайних» селянських родин, сини і дочки яких боролися за самостійну Україну, пройшли через сталінські табори і репресії, билися з ворогом на фронтах Другої світової війни, відбудовували зруйноване народне господарство.

На зустрічі з читачами Олександр Солодар прочитав також власну поезію, поділився творчими задумами на майбутнє. Зокрема, про роботу над продовженням серії «Невідома Чигиринщина», про новий історико-художній роман «Орлик», котрий незабаром вийде у світ друкованого слова.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.
Фото автора.

«Олекса Новаківський та його учні»

Під такою назвою у Музеї мистецтв Прикарпаття відкрилася виставка до 140-річчя з дня народження художника. Тут виставлені твори учнів Новаківського та самого майстра з фондів музею.

Зокрема — «Автопортрет» Олекси Новаківського, що потрапив до музею у 80-х роках і є його неоціненним скарбом. Також уперше експонується близько 30 робіт учня Новаківського художника Михайла Мороза й чотири етюди з Космача, зроблені рукою Новаківського. Ці роботи — з приватної колекції, власник якої побажав не розголошувати свого прізвища.

Як розповів заступник директора музею Віктор Доскалюк, Олекса Новаківський довгий час дружив з митрополитом Андрієм Шептицьким. За його сприяння відкрив у Львові мистецьку школу, що стала потужним осередком культури у Західній Україні (1923—1935). Через неї пройшли понад 90 українських митців. Тут студіювали живопис Іван Кейван, Михайло Мороз та Ольга Плешкан, твори яких вперше експонує музей.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Володимир Кличко продав на аукціоні свою золоту медаль Олімпіади–1996, і йому її одразу повернули. Сталося це під час благодійного аукціону на допомогу дітям. Невідомий, який заплатив за медаль боксера мільйон доларів, вирішив залишити нагороду Кличкові, заявивши, що робить це з поваги до боксера та його сім'ї

Є інтрига, не вмерла надія

Футбол. Ліга Європи. 1/4 фіналу. Перші матчі. 29 березня. «Атлетіко» (Іспанія, Мадрид) — «Ганновер-96» (Німеччина). 2:1. АЗ (Нідерланди, Алкмар) — «Валенсія» (Іспанія). 2:1. «Шальке-04» (Німеччина, Гельзенкірхен) — «Атлетік» (Іспанія, Більбао). 2:4.

«Спортинг» (Португалія, Лісабон) — «Металіст» (Україна, Харків). 2:1. Голи: Ізмайлов, 51, Інсуа, 64 — Гав'єр, 90+1 (п).

«Спортинг»: Патрісіу, Полга, Інсуа, Перейра, Каррісу (Ренато Нето, 70), Шандао, Сгарс, Ізмайлов (Каррільо, 80), Фернандес, Капель (Жефрен, 72), ван Вольфсвінкель. **Тренер** — Рікарду Са Пінту.

«Металіст»: Горяїнов, Торсігльєрі, Вільягра, Обрадович, Гуйє, Гав'єр, Бланко (Марлос, 77), Торрес, Соса (Валяєв, 90+4), Крістальдо (Девич, 66), Тайсон. **Тренер** — Мирон Маркевич.

Рефері — Вольфганг Штарк (Німеччина).

Лісабон. Стадіон «Жозе Алваладе». 50 044 глядачі. 20 градусів.

Обом командам варто подякувати за досить привабливий футбол, який вони продемонстрували: швидкий, гострий, бойовитий. Власне, саме таке протистояння і прогнозувалося. У першому таймі ми стали свідками приблизно рівної гри. Оборона обох команд постаралася, як кажуть, на славу.

А після перерви у злагодженому ігровому механізмі гостей щось ніби зламалося. Як наслідок, вони пропустили швидку атаку «Спортинга», на вістрі якої опинився росіянин Ізмайлов. А невдовзі Інсуа зі штрафного пробив і харківську стінку, і Горяїнова. Після такого повороту подій нерви і найстійкіших могли б підвести.

Але харківські футболісти вже вкотре показали завидний характер, билися до останнього і заробили пенальті. Активно діяв Девич, якого збив воротар господарів Патрісіу. Одинадцятиметровий упевнено і майстерно реалізував Гав'єр. І тепер з'явився шанс на успішне завершення двобою. А для цього треба зіграти дисципліновано вдома, забивати, вигравати і бажано не пропускати. Це футболісти «Металіста» і без нас добре усвідомлюють.

Експрес-інтерв'ю з тренерами команд

— Чи задовольнив вас результат? — запитання до **Рікарду Са Пінту.**

— Звичайно, ні. Як на мене, «Спортинг» грав краще. Якби ми не пропустили, було б краще, а так це мене засмутило. Матч у відповідь все покаже.

— Чому в другому таймі ваші підопічні почали грати змістовніше?

— Я поговорив з футболістами і нагадав їм, що вони грають удома, а «Металіст» до цього не програвав на виїзді. Лиьонь, вплинуло. Забили перший м'яч, продовжили атакувати і змогли забити ще один. А потім зупинилися й дозволили забити «Металісту» на останніх хвилинах. Цей гол може стати вирішальним у підсумку.

— Як збирається грати у Харкові: на перемогу чи прагнутимете до нічиєї, яка вас влаштує?

— Гратимемо в атакуючий футбол і на перемогу. Сьогодні я задоволений грою своєї команди. От тільки пенальті в наші ворота дещо засмутив. Друга зустріч між нами, гадаю, буде результативнішою. Ми знаємо, що «Металіст» вдома грає не так успішно, як на виїзді.

— Вам не здається, що команда підсіла фізично? — запитали **Мирона Маркевича.**

— Ні. Якщо ми в кінці додали і забили, то про яку фізичну втому можна говорити? Навпаки, «Спортинг» двічі відзначився, а ми бігали до кінця, тому й забили.

— Чи додасть оптимізму перед другим поєдинком той забитий м'яч?

— Звичайно, 1:2 краще, ніж 0:2. То елементарна арифметика...

Фото з сайту УЄФА.

З м'ячем капітан харків'ян Гав'єр.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 23-й тур. «Динамо-2» (Київ) — «Нива» (Вінниця). 0:0. «Львів» — «Миколаїв». 2:1. «Металург» (Запоріжжя) — «Арсенал» (Біла Церква). 5:2. «Буковина» (Чернівці) — «Нафтовик» (Охтирка). 0:0. «Кримтеплиця» (Молодіжне) — «Олімпік» (Донецьк). 3:0. «Севастополь» — «Сталь» (Алчевськ). 2:1. «Геліос» (Харків) — «Енергетик» (Бурштин). 3:0. «Титан» (Армянськ) — «Говерла-Закарпаття» (Ужгород). 0:2.

Матч «Одеса» — «Зірка» (Кіровоград) відбувся вчора.

«Говерла-Закарпаття» — 56 очок, «Металург» — 55, «Кримтеплиця», «Севастополь» — по 45, «Арсенал» — 44, «Буковина» — 41, «Геліос», «Динамо-2» — по 33, «Сталь» — 32, «Нафтовик» — 31, «Олімпік» — 29, «Одеса» — 24, «Титан» — 23, «Зірка» — 22, «Миколаїв» — 20, «Енергетик» — 16, «Нива» — 13, «Львів» — 10.

У здоровому тілі — здоровий глузд

У Запоріжжя славні спортивні традиції. Саме тут зростав і набирався сили дворазовий олімпійський чемпіон штангіст Леонід Жаботинський. На Хортиці займався екс-рекордсмен світу зі стрибків у висоту Володимир Ященко. Це лише два імені з когорти видатних запоріжців, які прославили свій край на стадіонах світу.

Проте місцеві колеги чомусь вирішили, що «Запорізька область покидає великий спорт» (таку назву мала публікація в одному з місцевих інтернет-видань). Вони вважають, що «загальна тенденція розвитку спорту в області викликає стурбованість».

Голова Запорізької обласної державної адміністрації Олександр Пеклушенко:

— Спорт — це зайнятість, спорт — це патріотизм. Мені це зрозуміло, і ми зробимо все для того, щоб було модним займатися спортом. Ми зараз запланували, що в кожному районі області повинні бути локомотиви оптимізму. Це — будинки культури, лікарні, спортивні майданчики, вуличні тренажери, майданчики для міні-футболу. Те, що об'єднує вулицю, об'єднує село, об'єднує місто, об'єднує область. Тому ми особливу надію покладаємо на повернення нашої команди «Металург» у Прем'єрлігу. Хочемо також створити власну професійну хокейну команду. Ми відновлюємо Палац спорту, повертаємо туди професійний лід і паралельно ведемо роботу зі створення професіональної хокейної команди для ПХЛ, а всі решта етапів вона пройде.

Безперечно, сказане очільником області вселяє упевненість, що Запоріжжя залишиться серед лідерів спортивного руху. Проте виникає чимало запитань. Адже, і в цьому треба погодитися з колегами, нинішні успіхи запорізьких спортсменів базуються на інфраструктурі, створеній ще за часів Радянського Союзу.

Як сказав у розмові з нами заступник начальника управління молоді та спорту, голова Запорізького відділення Національного олімпійського комітету Володимир Лобанов, якби не стадіон «Славутич-Арена», то з'ясувалося б, що за двадцять п'ять років у місті не було побудовано жодної спортивної споруди. Однак його поява не викликала великого захоплення у більшості жителів обласного центру.

І не дивно. Адже будівництво нової спортивної арени планували в іншому місці, навіть землю виділили. Але...

Голова обласної організації партії «Батьківщина», перший проректор класичного приватного університету Микола Фролов:

— У Запоріжжі є недалий приклад, коли за рахунок міської казни побудували стадіон практично для однієї команди, яка сьогодні вилетіла до Першої ліги. Стадіон приносить місту три мільйони гривень збитків щороку. А кому належить команда «Металург»? Власнику заводу «Запоріжсталь», пану Дворецькому. Чому він, за прикладом Ахметова чи Ярославського, якщо ми говоримо про інвестиції, не побудував стадіон? Нехай не такий, як «Донбас Арена», та хоча б як наш «Славутич» за 100 мільйонів доларів. А міські кошти, витрачені на реконструкцію чинного стадіону, можна було б використати на інших, не менш потрібних об'єктах.

Я завжди казав, що це була помилка. Цей стадіон, це будівництво не принесли місту жодних дивідендів. Адже це — суто футбольний стадіон, без бігових доріжок, без секторів для стрибків і метання. Його не можна використовувати з якоюсь іншою метою. Грає там одна команда. Ніякі спортивні школи, як обіцяв міський голова, не займаються, бо бережуть поле.

«Славутич-Арена» працює виключно на футбол.

Те, що «Славутич-Арена» вийшла суто футбольним стадіоном, пояснюється просто: вимогами УЄФА. А для того, щоб це була повноцінна спортивна арена, треба було, як пояснив Володимир Лобанов, знести кілька житлових будинків, розташованих поруч. Отака ціна одного вольового рішення.

Щось подібне може вийти і з реконструкцією Палацу спорту «Юність», на яку держава виділила 37 мільйонів гривень. Ті, хто планує відродити у Запоріжжі хокей, чомусь забули, що обласний центр має свої традиції в інших видах спорту. Адже тут завжди культивували гандбол, виростили цілу плеяду знаменитих гравців, які у складі збірної СРСР ставали олімпійськими чемпіонами, приносили медалі збірній незалежної України. Та й у баскетболі запорізькі команди раніше не пасли задніх. Не дивно, що наші колеги вважають, що обласний центр потребує сучасного спортивного центру для командних видів спорту.

ФАКТ

На літні Олімпійські ігри у Лондоні 2012 року запорізькі спортсмени вибороли 10 ліцензій. Ще чотири — на Параолімпійські ігри.

Володимир Лобанов упевнений, що спортсмени виборють ще 3—5 ліцензій на поїздку в Лондон. У світових іграх братимуть участь місцеві легкоатлети, гімнасти, плавці, представники академічного веслування.

На запитання, що ж допомагає виховувати висококваліфікованих атлетів, коли у місті немає стадіону, Володимир Лобанов зауважив, що цьому сприяє легкоатлетичний манеж, один з найкращих в країні. Крім того, існує база в Алушті. Але основна підготовка спортсменів до змагань проходить то в Білорусі, то в Польщі. На це щороку витрачається близько 120 мільйонів гривень.

Відповідальні за розвиток фізичної культури й спорту в краї не тільки розуміють проблеми, а й розробляють проекти, щоб поліпшити ситуацію. Однак їхні зусилля натикаються на нерозуміння. І не тільки місцевої влади, а й, передусім, центральної.

І дивуватися немає чому. У Києві то футбол посідає центральне місце, то... Один з керівників уряду очолив Федерацію хокею, і тепер місцеві чиновники навипередки формують команди, без урахування регіональних традицій, специфіки розвитку цього виду спорту в тій чи іншій області.

Можна лише констатувати, що стримує розвиток спорту не безініціативність чи дефіцит коштів, а відсутність системного планового підходу до вирішення проблеми, ігнорування думки фахівців і компаніймщина. Чи не тому і хворіє наше суспільство, що бракує не тільки здорового духу, а й здорового глузду?

Іван ІЛЛЯШ, Володимир КОРОЛЮК.
Запоріжжя.

Фото з архіву «Голосу України».

Нинішні успіхи запорізьких спортсменів базуються на інфраструктурі, створеній ще за часів Радянського Союзу

ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

орендодавця - **ОФ ДП "Укрсервіс Мінтрансу" про намір передати в оренду об'єкти державного рухомого майна, щодо яких надійшла заява**
Назва органу управління: Міністерство інфраструктури України.

Балансоутримувач (код за ЄДРПОУ, назва, юридична адреса, контактний телефон: 35209482, Одеська філія Державного підприємства "Укрсервіс Мінтрансу", м. Одеса, вул.Одарія,2, **(048) 731-72-66.**

Дані про об'єкти, щодо яких надійшла заява про оренду:

1. Найменування: Будинок ВО інв. № 103-1-424; Будинок ВО інв. № 103-1-425.

2. Місцезнаходження: 65003, м. Одеса, вул.Отамана Чепиги, 25.

3. Вартість майна за незалежною оцінкою: Будинок ВО інв. № 103-1-424- 3720,24 грн., Будинок ВО інв. № 103-1-425 - 3720,24 грн.

4. Максимально можливий строк оренди: 2 роки.

Заяви про оренду об'єкта приймаються протягом десяти робочих днів після опублікування оголошення за адресою: 65003, м. Одеса, вул. Одарія, 2, ОФ ДП "Укрсервіс Мінтрансу", тел./факс: (048) 731-72-66.

У разі надходження двох і більше заяв на один об'єкт оренди орендодавець оголосить конкурс на право оренди відповідно до вимог абз. 3 частини четвертої ст. 9 Закону України "Про оренду державного та коммунального майна".

Постановою Господарського суду Вінницької області від 07 березня 2012 року у справі № 15/14/2012/5003 Ямпільське сільське споживче товариство (24500, Вінницька область, Ямпільський район, місто Ямпіль, вул. Комсомольська, 52, код 01741626) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Харчука Олександра Івановича.

Приватне акціонерне товариство "СТРАХОВА КОМПАНІЯ "ЛАФОРТ" (код ЄДРПОУ 25005889) повідомляє про те, що у зв'язку з втратою бланків полісів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів серії

АА №№ 6032451-6032452,6032455,6032469,6032518-6032519,6032523,6032526,6032891-6032892,6032895,6032909,6032912,6640603,6640605-6640606,6640608,6640788-6640789,6647541,6647548-6647549,6647551,6647660-6647661,6647682-6647684,6647747,6647784,6647809,6647812,6647815-6647819,6647823-6647824,6647826-6647827,6647831,6647836,6647838,6647919,6819535-6819537,6819539-6819542,6819544-6819545,6819562,6819565-6819566,6819585-6819586,6819588-6819589,6819612,6819614,6819617,6819619,6819623-6819624,6819629,6819633,6819638-6819640,6819660-6819661,6819665,6819689,6819722,6819748-6819750,6819776,6819784-6819785,6819787-6819788,6819791,6819803-6819804,6819823-6819825,6819830,6819845,6819848-6819849,6819851-6819853,6819855,6819863,6834783-6834784,6834786,6834788-6834789,6834795-6834799,6834801,6834804,6834815,6834818-6834820,6834824,6834827,6834835,6834838-6834839,6834842-6834845,6834848,6834850,6834867-6834870,6834873,6834875,6834877-6834880,6834893,6834903,6834907-6834910,6834912,6834914,6834916-6834918,6834926,6834928,6834931-6834933,6834935,6834952,6834954,6834958,6834966,6834971-6834974,6834978-6834979,6834986,6834988-6834990,6835000,6835013, 6835015,6835018-6835019,6835022-6835024,6835026-6835027,6835032,6835039-6835041,6835048, 6835050,6835055-6835056,6835063-6835064,6835068,6835075,6835077-6835079,6835081,6835084,6835086,6835104,6835112,6835116,6835118-6835119,6835122-6835123,7461615,7461620-7461627,7461630,7461637,7461648,7461651-7461652,7461654,7461666,7461668,7461671-7461672,7461674-7461675,7461680,7461682,7461684-7461685,7461691,7461705,7461709,7461716,7461718,7461724,7461727-7461729,7461731-7461733,7461738,7461747,7461753,7862367,7862369,7862372,7862375-7862376,7862379-7862380,7862383-7862385,7862388,7862394,7862396-7862397,7862399,7862401-7862404,7862408-7862411,7862416,7862418-7862419,7862423,7862425,7862428,7862451,7862455, 7862461-7862462,7862475-7862477,7862483,7862485,7862487-7862488,7862490,7862500-7862502, 7862504-7862505,192593-192595,192610-192614,192620,192642-192644,192648-192651,192661-192666,194239,2024894,2024932,2026502,2026771-2026780,2026802,2026827-2026828,2026832,2026836,2026845-2026846,2026869,2026882,2026889,2026902-2026909,2026911-2026930,2026936,2026943-2026944,2026951-2026954,2026956-2026960,2026962,2026965-2026968,2026980,2026993-2026999,2027035,2027310,2027326-2027328,2027332-2027344,2027347-2027349,2027358,2027375-2027376,2027423,2027439-2027441,2027444-2027445,2027447-2027450,2027451,2028113,2028127,2028134,2028162,2028167-2028169,2028172-2028174,2028176,2028190,2028192,2028204,2028207-2028208,2028251,2028254-2028255,2028257-2028259,2028302-2028304,2028352-2028354,2028357-2028358,2028362,2028364,2028367,2028370,2028374-2028375,2028385,2028393-2028394,2028410, 2028412-2028414,2028417-2028418,2028428-2028433,2028436-2028443,2028466,2028483,2576067, 2576090,2576095,2578672-2578677,2578680-2578682,2578691-2578697,2578731,2578733,2578757,2578759,2578762-2578769,2578771,2578787,2578789-2578790,2578792-2578793,2578799,2578812,2578878,2578972-2578973,2579306,2579308,2579311-2579313,2579326,2579331-2579332,2579337, 2579355-2579361,2579364,2579369,2579393,2579399,2580863-2580865,2580924,2580926,2580953-2580965,3059052-3059053,3059055-3059070,3059138,3059142,3059156-3059157,3059159-3059162,3059168-3059170,3059203-3059205,3059208-3059216,3059219-3059220,3059222,3059229,3059239,3059241,3059245,3059248-3059250,3059277,3063025-3063034,3063037,3063044,3063055-3063063, 3063065-3063068,3063075,3063081,3063083,3063091,3063095-3063096,3063101-3063105,3063110,3063123,3063138,3063140,3063146-3063153,3063166-3063173,3063175-3063176,3063180-3063181,3063183,3063186-3063191,3063193,3063214,3063225-3063227,3063244-3063245,3063256-3063260,3063262,3063266,3063268,3063276-3063285,3063313-3063314,3063316-3063318,3063320-3063324, 3063327, 3063329-3063333, 3063336-3063338,3063340-3063346, 3063348-3063349, 3063354, 3063356, 3063360,3063367,3063369, 3063395, 3063402, 3063410, 3063479-3063489, 3063491-3063500,3289901-3289902, 3289952-3289960, 3289985-3289991, 3289997,3290619-3290620, 3290631-3290634, 3290638-3290640, 3290803, 3290805-3290806,3290821-3290823, 3290830-3290831, 3290833, 3290837, 3290841, 3290844-3290850, 3291365, 3293555, 3295626, 4293075 та серії АВ№№ 0055110,0055240, 0055253,0064332, 0064359-0064360, 0064363,0064365-0064369, 0064371-0064373, 0064383-0064385, 0064387, 0064410,0064426,0064428-0064429, 0064432, 0064434-0064435, 1081403, 1081408-1081409,1081425, 1081430-1081432, 1081482, 1081485, 1081487-1081488, 1081490,1081492-1081494, 1081498-1081499, 1081502, 1081733-1081734, 1083445-1083446, 1083449, 1083454, 1083474-1083475, 1083500-1083501, 1083504,1083536-1083538, 1083542, 1083549, 1083575, 1083577-1083578,1083580,1083584, 1083586, 1083589, 1083592-1083594,1083614-1083619,1083621, 1083623,1083627-1083628, 1083630, 1083638, 1083641-1083642,1083649,1083661, 1083669-1083670, 1083672-1083674, 1083681,1083687,1083690-1083691, 1083693, 1083696, 1083701, 1083722, 1083724, 1083731-1083734, 1083736, 1083738, 1083740, 1083746-1083748, 1083751, 1083759-1083760, 1083762, 1083765, 1083770-1083771, 1083775, 1083781, 1083785,1083787, 1083790, 1083821-1083824,1083831-1083832,1301838-1301839,1301842, 1301844-1301845,1301849-1301851,1301855-1301857,1301859,1301861-1301862,1301869,1301871,1301874-1301876,1301878-1301881,1305992,1305998-1305999,1306001,1306004,1306007,1306021,1306030-1306031,1306035-1306036,1306038,2781378,2781384,2781386,2781415,2781425,2781465-2781466,2781471,2781473,2781475,2781477-2781479,2781481-2781482,2781493-2781494,2781515,2781560, 2781566-2781568,2781570,2781572,2781585,2781591-2781592,2781617-2781619,2781622-2781623, 2781629,2781647-2781648,2781651-2781652,2781654-2781655,2781657,2781685-2781686,2781692,2781694-2781695,2781699,2781701,2781704,2781706,2781709-2781711,2781719,2781728,2795932,2795943,2795945-2795946,2795951,9795953,2795974,2795980-2795981,2795999,2796002-2796003,2796005,2796008-2796009,2796011-2796012,2796017-2796018,2796054,2796056,2796060-2796063,2796065,2796069,2796072,2796074,2796076-2796077,2796079,2796085-2796086,2796091,2797442-2797443,2797450-2797454,2797456,2797458-2797462,2797465,2797471,2797474-2797476,2797478,2797480-2797481,2797487,2797490-2797492,2797494-2797495,2797497,2797516-2797519,2797535,2797545-2797550,2797554-2797555,2797563,2797567,2797569,6286402-6286404,6286412,6286423, 6286428,6286442,6286446,6286507,6288910,6288918-6288919,6288921,6288927,6288933-6288934, 6288945,6288963,6288968-6288969,6298354,6298564, - вважати їх недійсними.

Ухвалою господарського суду Київської області (вул. Комінтерну, 16, м. Київ-32, 01032) від 21.02.2012 року по справі № Б8/022-12 порушено провадження у справі про банкрутство ЗАТ ГІРНИЧОВИДОБУВНИЙ І КАМЕНЕОБРОБНИЙ КОМБІНАТ "БІЛИЧІ" (код ЄДРПОУ 00292474, 08298, Київська обл., смт. Коцюбинське, вул. Пономарьова, буд. 13). Ухвалою господарського суду Київської області від 20.03.2012 р. розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Мальцева Альбіна Вячеславівна. (А/С 121, м. Київ, 01033).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, буд.44-б) від 20.02.2012 р. у справі №46/157-б Товариство з обмеженою відповідальністю "Анатолія" (ідентифікаційний код - 32799174; 03062, м. Київ, вул. Академіка Туполєва, буд.12-А) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сніжко О.Ю., ліцензія серії АВ №547699 від 02.08.2010 р. на право провадження діяльності арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів), видана Державним департаментом з питань банкрутства.

28.03.2012 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького,44-Б) у справі № 5011-15/3546-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "АВС-Трейдінг" (01015, м. Київ, вул. Цитадельна, буд. 6/8, код ЄДРПОУ 37401337, р/р 2600300110976 в ПАТ КБ "Фінансова ініціатива" МФО 380054) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007р., 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, 5-А, кв.40). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

28.03.2012 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 5011-15/3548-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "СІРІУС-СЕРВІС КІА" (01015, м. Київ, вул. Цитадельна, буд. 6/8, код ЄДРПОУ 37448972, р/р 2600400210978 в ПАТ КБ "Фінансова ініціатива", МФО 380054) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А.П. (ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007р., 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, 5-А, кв. 40. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Ухвалою господарського суду Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 29.02.2012р. у справі № Б11/209-10 припинено процедуру ліквідації ТОВ "Трейдінгова компанія "Ізобуд" (код ЄДРПОУ 34427530, 08600, Київська область, м. Васильків, вул. Шевченка, 15, р/р 2600001011209 у КФ ВАТ "Кредобанк", МФО 321897), перейдено до загальних судових процедур у справі про банкрутство та призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Бандолу О.О. (04119, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31, ліцензія серії АВ № 547984). Заяви з кредиторськими вимогами до боржника приймаються у місячний термін.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 25.01.2012 у справі №Б8/084-11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Олвісс" (07414, Київська область, Броварський район, с. Рожівка, вул. Слави, 22, код ЄДРПОУ 23165927) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чичотку Валерія Валентиновича, ліцензія АВ №470480, адреса: 49009, Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Мандриківська, 163, кв.2.

Ліквідатор ВАТ Банк "БІГ Енергія", що діє на підставі Постанови Правління Національного банку України від 24 лютого 2010 р. № 97, повідомляє про продаж майна банку:

1) рухоме майно: коп'ютер PrimePC Medio80, ціна продажу - 600,00 грн. без ПДВ (м.Київ, вул.С.Петлюри,15); Бар'єр приставний 1800*400 у кількості 5 од., ціна за одиницю 300,00 грн. без ПДВ (м.Суми); тумбочка 420*500 - ціна продажу 150,00 грн. без ПДВ (м.Суми); шкаф металевий ШБН (2)-у- ціна продажу 400,00 грн. без ПДВ (м.Суми);

2) бланків цінних паперів та бланків суворого обліку, у т.ч.: переказних векселів - 182 шт., ціна за одиницю 25,00 грн. без ПДВ; простих векселів - 1 722 шт., ціна за одиницю 25,00 грн. без ПДВ; грошових чекових книжок - 661 шт., ціна за одиницю 16,67 грн. без ПДВ; Ф.377-А - 120 шт., ціна за одиницю 14,52 грн. без ПДВ; Ф.377 - 59 шт., ціна за одиницю 14,52 грн. без ПДВ; трудових книжок - 30 шт., ціна за одиницю 43,20 грн. без ПДВ; вкладишів трудових книжок - 20 шт., ціна за одиницю 43,20 грн. без ПДВ.

Відповідно до Рішення Комісії НБУ від 16.03.2012 року №189 продаж майна здійснюватиметься безпосередньо юридичним або фізичним особам за ціною не нижче оціночної ринкової вартості у строк до 01.06.2012р. (пункт 2) та до 01.08.2012р. (пункт 1).

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією про умови продажу звертатися за тел.: (044) 246-59-43, 246-59-44.

Ухвалою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк вул. Артема, 157) від 01.03.2012 р. у справі № 5006/42/19Б/20І2 порушено справу про банкрутство Приватного підприємства "Технологічні системи 2007" (83015, м. Донецьк, Ворошиловський район, пр. Ватутіна, буд. 46, кв. 4, код ЄДРПОУ 35420405), 01.03.2012 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів та 15.03.2012 р. введена процедура розпорядження майном боржника, розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бабіч Світлану Василівну (адреса: 83058, м. Донецьк, вул. Оглобліна, б.1, кв. 49, Ліцензія АВ № 547791 від 27.10.2010 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030 м.Київ, вул.Б.Хмельницького, 44) від 21.02.2012року по справі No.5011-49/1933-2012, порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ "ФАРБАКОМ" (01024 м. Київ, вул. Богомольця, 6 Код ЄДРПОУ 35632388 р/р 26009000150370 в ВАТ "СЕБ банк" МФО 300175). Ухвалою Господарського суду м. Києва від 19.03.2012року введено процедуру розпорядження майном та призначено розпорядником майна Домбровського Євгена Вікторовича (ліцензія АВ No.547880 від 17.11.2010року 02090 м.Київ, вул. Харківське шосе, 168-а кВ.163). Заяви кредиторів та санаторів ТОВ "ФАРБАКОМ" приймаються протягом одного місяця на поштову адресу розпорядника майна та господарського суду.

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) введено процедуру розпорядження майном у справі № 6/92-29/77 про банкрутство ТзОВ "Сортонасінницький завод" (81240, Львівська область, Перемишлянський р-н., с. Ушковичі, код ЄДРПОУ 02777974).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Сибаль Андрій Михайлович (ліцензія АГ № 594831 від 13 квітня 2011р., прож: 79021 м. Львів, вул. Садова, 27/119, поштова адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5). Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором ТзОВ "Матадор - ЛВ" проводиться моніторинг пропозицій покупців щодо придбання окремих об'єктів нерухомості ліквідаційної маси банкрута - ТзОВ "Матадор - ЛВ" (Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Самбірська, 128; код ЄДРПОУ - 30084289):

● Земельна ділянка, загальна площа -2,1032 га, вартість - 920 080,00 грн. без ПДВ

● Будівля адміністративного корпусу загальною площею - 862,6 $м^2$, загальною вартістю - 1018595,00 грн. без ПДВ.

● Торгові приміщення (80 одиниць), загальними площами; 8,0 $м^2$ - 120 м2, вартістю 9448,00 грн. - 142411 грн. без ПДВ.

● Будівлі туалету (2 одиниці), загальними площами: 38,6 $м^2$; 39,0 $м^2$, вартістю- 45581,00 грн. та 46053,00 грн. без ПДВ.

● Об'єкти незавершені будівництвом (22 одиниці), готовність незавершеного будівництва нежитлових приміщень торгової будівлі (2-ої черги) - від 25% до 73%; загальними площами від 15 $м^2$ до 186,6 $м^2$, загальною вартістю від 9288,00 грн. до 116783,00 грн. без ПДВ.

● Позаплощадкові каналізації (2 одиниці) загальною вартістю - 166167,00 грн. без ПДВ.

● Автодороги (3 одиниці) довжиною 310 м.п., загальна вартість - 250210,00 грн. без ПДВ.

● Підпірна стіна - 140 м , загальна вартість - 198094,00 грн. без ПДВ.

Пропозиції зацікавлених осіб приймаються на адресу ліквідатора ТзОВ "Матадор - ЛВ" - Слідзьони Надії Петрівни: 79024, м. Львів, вул. Новознесенська, 103. Детальна інформація за тел: 067-67-55-608.

ПОВІДОМЛЕННЯ
про результати проведення торгів.

1. Замовник торгів: Приватне акціонерне товариство "Білоцерківська теплоелектроцентраль", код ЄДРПОУ 30664834.

1.1. Поштова адреса замовника: 09114, вул. Петра Запорожця, 361, м. Біла Церква, Київська обл.

2. Інформація про предмет закупівлі: продукти нафтопероблення рідкі (масло турбінне ТП-22с), код Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016-97 -23.20.1 у кількості 20 тонн.

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті "Голос України" № 41 (5291) від 02.03.2012р., а також на офіційному веб-сайті НКРЕ України www.nerc.gov.ua за № 124199.

4. Торги скасовано з причини: на участь у торгах подано менше трьох тендерних пропозицій.

Повідомлення про ліквідацію

Житомирська обласна організація політичної партії "Сильна Україна" (код ЄДРПОУ 33555197, що знаходиться за адресою: м. Житомир, вул.. Михайлівська, 17) повідомляє, що 17 березня 2012 року II Національним З'їздом Політичної партії "Сильна Україна" було прийняте рішення про припинення Житомирської обласної організації політичної партії "Сильна Україна" шляхом ліквідації та обрано ліквідаційну комісію у такому складі:

Голова Ліквідаційної комісії - Громадянин України Долгих Ярослав Дмитрович (ідентифікаційний номер2649803311).

Член Ліквідаційної комісії - Громадянка України Концедайло Ірина Юріївна (Ідентифікаційний номер 3192017240).

Член Ліквідаційної комісії - Громадянин України Крайник Олексій Миколайович (Ідентифікаційний номер 2716313858).

Про прийняття II Національним З'їздом Партії рішення щодо припинення у зв'язку з ліквідацією до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців внесено відповідний запис.

Вимоги кредиторів Житомирської, обласної організації політичної партії "Сильна Україна" приймаються Ліквідаційною комісією шляхом пред'явлення кредиторами грошових і майнових вимог у письмовій формі за адресою місцезнаходження парторганізації: м. Житомир, вул.. Михайлівська, 17, протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації вказаного оголошення.

КУРІНЬ

№ 59 (5309) СУБОТА, 31 БЕРЕЗНЯ 2012

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, опади, місцями дощ із мокрим снігом. Вітер південно–західний, північно–західний, 7—12 м/с. Температура вночі 0—5 градусів тепла, в центральних областях від 2 морозу до 3 тепла. Удень 4—9 градусів тепла, на півдні 7—12.

ЦЬОГО ДНЯ, 31 БЕРЕЗНЯ

1284. Єпископ Елі заснував Пітерхаус — найстаріший і найменший коледж Кембриджського університету. **1717.** У Росії Петром I створюється Таємна канцелярія для розслідування особливо важливих державних злочинів. **1882.** Народився російський дитячий письменник Корній Чуковський (Микола Корнейчуков). **1889.** Офіційне відкриття Ейфелевої вежі у Парижі. **1901.** Випущено перший автомобіль «Мерседес». **1980.** Леоніду Брежневу в Кремлі вручили Ленінську премію з літератури за «написані» ним книжки спогадів «Мала земля» та «Відродження». **1991.** На референдумі в Грузії 90 відсотків населення проголосувало за незалежність.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

«Потрібно створювати умови, за яких ми нарешті стабілізуємо ситуацію у тваринництві, тобто припинимо скорочення поголів'я великої рогатої худоби й почнемо поступове збільшення обсягів виробництва м'яса та молока. Це надзвичайно важливе для нас завдання».

Хороши мои красавицы-всем на выставке понравятся!

Репродукція плакату часів СРСР.

Як бачимо, все йде за планом. Не зовсім байдужі люди, які з гумором на «ти», продовжують надсилати в «Курінь» плакати, а влада продовжує тішити нас своїми безсмертними гаслами. Курінний повторює: для тих, кому є що сказати і що показати — плакат епохи СРСР, — нагадую адресу: **sud@golos. com. ua** або скористайтеся поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть: «Курінь» — «Плани партії — плани народу!» (коротко ППН).

Заклики

☞ ***Хай живуть дурні, завдяки яким світ не став ще хитрішим, підступнішим, цинічнішим і лицемірнішим!***

☞ ***Дурням — дурну славу!***

☞ ***Кожному дурню — по розумному гаджету!***

Жінки стверджують

Дурень дурня бачить здалеку, але лестить собі званням рибалки.

Майже за Пушкіним

...І не сперечайся з дурнем, особливо якщо він твій начальник.

Кожному своє

Розумних Боженька цілує в тім'ячко, дурнів туди клює півень, частенько — смажений.

Бути чи не бути?

Дурню не треба бути самим собою.

Статистика свідчить

Найбільше братів по розуму у дурнів.

Дурнякізми

☞ ***Головна мудрість Творця в тому, що він придумав дурнів і рівномірно розподілив їх між країнами і народами.***

☞ ***Застав дурня лягти на пластичну операцію — і він зробить собі підтяжку звивин головного мозку.***

☞ ***Може, дурні — це інтелектуальні терористи чи розумові дисиденти?***

☞ ***Зате в дурнів набагато більше можливостей для розвитку й удосконалення, ніж у пересічних людей, не кажучи вже про розумних.***

Борис РЕВЧУН.

1 КВІТНЯ

☞ ***Хай живе 1 квітня — професійне свято всіх дурнів!***

Мал. Василя ФЬОРКА.

Більше читайте в «Курені»: www.golos.com.ua

Додумайте самі

Усім дотепним дописувачам новоспеченої рубрики красна дяка від курінного. А надто вже В. Васильєву, котрому ось-осьдечки, 3 квітня, стукне 85! Вітаємо! До речі, його дедеески, як і інших, які не потрапили сюди, вивішено в «Курені» на сайті газети **www. golos. com. ua.** Заходьте, насолоджуйтеся...

1. Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (про те, що середня зарплата грудня в 3 тисячі гривень в Україні є низьким показником):

— Ну хіба три тисячі — це нормальний показник для нашої країни?..

...А якщо не нормальний, то що треба робити? Лише одне: врахувати всі отримані за цей час хабарі й додати їх середнє до середньої платні. І будемо мати цифру одразу втричі більшу!

(Мирослав МИЛОРАДОВИЧ, Київ).

2. Валерій Хорошковський, Перший віце-прем'єр-міністр України (про парламентські вибори в Україні):

— Вибори за списками будуть демократичні. Стосовно мажоритарки гарантій...

...не даватиму. Бо термін гарантії вийшов у 2009 році!

(Віктор РЕШЕТНЯК, Кіровоград).

3. Володимир Путін, прем'єр-міністр РФ (про блага України в Євразійському союзі):

— Я, чесно кажучи, не розумію, чому українське керівництво не женеться за цим. Воно повинно було б попросити нас про це — щоб бути залученими в цей процес... Тому що це...

...дає нам шанс повернути втрачене щастя і знову заспівати разом на повні груди: «Союз непорушний...».

(Юрій БОЛЬШАК, Київ).

4. Сергій Тігіпко, віце-прем'єр-міністр України (прокоментував інцидент між однопартійцем Петром Мельником і «нунсівкою» Іриною Геращенко):

— Я так і не зрозумів, що зробив Мельник із Геращенко...

...Мабуть, хотів винести її замість букета вдячним виборцям Обухова.

(Анатолій ГУНЬКО, Суми).

5. Ганна Герман, радник Президента України:

— Ми готові прийняти всіх, об'єднати разом у справі реформування і розвитку країни. Ми нікому не відмовимо. Навіть якщо завтра...

...сама Тимошенко покається. Ми її підлікуємо, приймемо в наші лави і... знову посадимо! Щоб не казали, що своїх покриваємо.

(С. СЕМЕНО, Полтавська область).

Курінний бачить, що все політзбіжжя мелеться, тож підсипає ще:

1. Михайло Леонтьєв, російський політичний оглядач (про це заявив на курсах журналістської майстерності, які організував Інститут країн СНД в Ялті):

— Ніякої української держави бути не може в природі. Я вірю...

2. Сергій Тігіпко, віце-прем'єр-міністр України (про досягнення влади):

— Життя в Україні тяжке, але статки ростуть швидше за ціни...

3. Олександр Попов, міський голова Києва:

— Ми оголосили незаконним МАФам війну! Ми розпочали війну з кіосками і ми цю війну...

4. Віктор Медведчук, права рука Л. Кучми (про свого кума В. Путіна):

— Я пишаюся своїми стосунками з одним із найвпливовіших людей нашого часу. І завжди старався використовувати ці стосунки на благо...

5. Володимир Фесенко, політолог (чи могли П. Порошенка шантажувати, щоб він погодився стати міністром):

— Могли на пальцях пояснити. Хлопче, це не по-пацанськи. Ти ж спочатку погоджувався...

Свої варіанти надсилайте за електронною адресою **sud@golos. com. ua** (якщо ви читаєте «Курінь» на сайті газети, то натисніть кнопку «написати редактору») або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — ДДС.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

ДОШКА ПОШАНИ

Словоблудство

Валерій Хорошковський, Перший віце-прем'єр-міністр (про Митний Союз та євроінтеграцію України):

— Моя думка: сидіти на шпагаті досить незручно, тому нам потрібно якомога швидше адаптувати наше законодавство й можливості під «целеполагание».

РЕФОРМИ

Від чергового:

— А «целеполагание» — це що? Баксододавання чи євровідмивання?

Дотримуємося температурного режиму

Марек Сівек, євродепутат, глава делегації парламентського співробітництва ЄС—Україна (про угоду про асоціацію з ЄС):

— ...Нині у відносинах з Україною панує не «холодна війна», а «холодний мир».

Від чергового:

— А все тому, що деякі швидкопсувні політики довше зберігаються саме за низької температури.

Терміново потрібні лопати

Олександр Турчинов, один із лідерів опозиційної партії «Батьківщина»:

— Кожне рішення Кабміну Азарова можна просто перекладати у статті Кримінального кодексу.

Від чергового:

— Замахаєтеся, Олександре Валентиновичу! Лопат не вистачить!..

Навчання — гроші. Великі гроші

Цензор. net, інтернет-видання:

— ДНУ «Інститут інноваційних технологій і змісту освіти» Міносвіти закупив підручники для 1 класу на суму 61,13 мільйона гривень. Найдорожчими виявилися підручники української мови для шкіл із навчанням польською мовою — 647 гривень за екземпляр...

Від чергового:

— А ось завдання з арифметики для першокласників (неважливо, з якою мовою навчання): якщо вважається, що у відомих газових угодах було переплачено, то запитується, кого відвідуватимуть вдячні учні через п'ять років у Лук'янівському СІЗО?

E=mc€²

Танцюють усі

Михайло Кулиняк, міністр культури (про пропозицію заспівати на зустрічі зі священнослужителями):

— Якогось спеціального репертуару я не готую, я думаю, це будуть пісні. І, дай Боже, щоб воно відбулося. А раз Президент сказав, то так і буде. А яку пісню співати — ми знайдемо, в мене їх дуже багато...

Від чергового:

— А, крім пісні, непогано було б станцювати... хіп-хоп з корогвами!..

Із канібалами жити...

Юрій Луценко, екс-міністр МВС (про призначення П. Порошенка міністром економіки):

— Цілі, що їх декларує новий міністр, безперечно, шляхетні. Але людинолюбні проповіді матері Терези ніколи не зупиняли канібалів.

ГОЛОСУЙТЕ ЗА МЕНЕ: Я ВЖЕ НАЇВСЯ...

НЕНАЖЕРЛИВЕ ЧЕРЕВО

Від чергового:

— ...Більше того, ці проповіді наганяють апетит!..

Мал. Миколи КАПУСТИ, Василя ФЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Більше «Дошки» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

Казку Мирослава Милорадовича «Темна конячка» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

Над номером працювали: Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Сергій ЛАВРЕНЮК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 23991

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010053